

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ບົດຮຽນພຣະຄຳພີ ພາສາລາວ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປື້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປື້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Bible Study Writer for Lessons 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 7, 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 11, 12, 13, Christmas
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13, Christmas
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ບົດຮຽນທີ 1

ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕຈັດຕຽມເພື່ອພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 1:1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 1:1-15; 6:14-29; 11:27-33

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕປ່າວປະກາດເຖິງການຈັດຕຽມເພື່ອການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ ດ້ວຍການສຳນຶກຜິດບາບ, ສແວງຫາການອະພິຍາຍບາບຈາກພຣະເຈົ້າ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ມີທາງໃດທີ່ພວກເຮົາຈະຈັດຕຽມເພື່ອການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕໄດ້ຕຽມຕົວເພື່ອພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕຽມຕົວຢ່າງໃດໃນວັນນີ້.

ຄຳນຳ

ການເລີ່ມຕົ້ນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ: ຖ້າຈະເວົ້າແລ້ວ ມາຣະໂກບົດທີ 1 ຂໍ້ 1 ນີ້ ແມ່ນຫົວຂໍ້ຂອງປຶ້ມເຫລັ້ມນີ້. ໃນນີ້ເພິ່ນໄດ້ແບ່ງເປັນ 4 ຕອນດ້ວຍກັນຄື: (1) ຂ່າວປະເສີດ (2) ພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຄຣິດ (3) ພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (4) ການເລີ່ມຕົ້ນປັດຂອງພຣະເຢຊູ

ຄວາມລອດພື້ນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຈັດຕຽມມາເພື່ອພວກເຮົາທຸກຄົນນັ້ນຄືຂ່າວປະເສີດ. ມາຣະໂກຄວນຈະເປັນປຶ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີໃຫມ່. ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ໃນ ມາຣະໂກ 1:1 ກ່າວວ່າ “ຕົ້ນເດີມຂ່າວປະເສີດເລື່ອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ”

ພຣະຄຣິດ ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ມາຈາກພາສາກຣີກ ຫມາຍຄວາມວ່າ “ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມ” ພາສາເຮັບເຮີ ແມ່ນ “ພຣະເມຊີອາ”. ໃນພຣະທັມຄຳພີເດີມກໍໄດ້ມີຫລາຍບົດຫລາຍຕອນ ຊຶ່ງກ່າວເຖິງ ການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ. ເວລາພວກເຮົາອ່ານພຣະທັມມາຣະໂກ ຂໍທຳອິດພວກເຮົາກໍຮູ້ໄດ້ທັນທີວ່າ ພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຄຣິດ. ເມື່ອອ່ານໄປເຖິງ ບົດທີ 8:29 ພວກເຮົາຍິ່ງແນ່ໃຈຂຶ້ນຕື່ມໃນຄຳເວົ້າຂອງເປໂຕທີ່ຕອບພຣະເຢຊູວ່າ: “ທ່ານແມ່ນພຣະຄຣິດ”

ໃນຂໍ້ທຳອິດຂອງມາຣະໂກນີ້ເພິ່ນຍັງໄດ້ກ່າວວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນ “ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,” ແລະຢູ່ໃນປຶ້ມຂອງເພິ່ນນີ້ມີຄຳວ່າບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ 6 ເທື່ອ ເຊັ່ນ: ມາຣະໂກ 15:39 “ສ່ວນນາຍຮ້ອຍທະຫານທີ່ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ເມື່ອເຫັນວ່າພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນຢ່າງນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ຈົງແທ້ແລ້ວ, ທ່ານຜູ້ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”. ໃນມາຣະໂກ 1:11 “ແລ້ວມີພຣະສຸຣະສຽງມາຈາກຟ້າສວັນວ່າ ທ່ານເອີຍ, ທ່ານເປັນ

ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈຫລາຍໃນທ່ານ.” ມາຣະໂກ 9:7 ແລ້ວມີເມກມາປົກຫຸ້ມເຂົ້າໄວ້ ແລະມີພຣະສຸຣະສຽງອອກມາຈາກເມກນັ້ນວ່າ “ທ່ານຜູ້ນີ້ແທລະ, ເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຊື່ອຟັງເພິ່ນ.” ມາຣະໂກ 3:11. ແລະຜີຖ່ອຍຮ້າຍທີ່ສິ່ງຢູ່ໃນຄົນຫລາຍຄົນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນພຣະອົງກໍໄດ້ໝູບລົງຂາບພຣະອົງແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ:“ທ່ານເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.” ມາຣະໂກ 5:7 ແລ້ວຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນທູນວ່າ “ເຢຊູບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດເອີຍ ທ່ານມາຫຍຸ້ງກຽວກັບເຮົາດ້ວຍເຫດໃດ...” ມາຣະໂກ 14:61-62. ແຕ່ພຣະອົງຊົງມິດຢູ່ບໍ່ໄດ້ຕອບປະການໃດ ມະຫາປະໂຫຍດຈິ່ງຖາມພຣະອົງອີກວ່າ:“ເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຄວາມສຸກຫລື.”

ມາຣະໂກຂຽນວ່າ “ ຕົ້ນເດີມພຣະກິດຕິຄຸນ (ຂ່າວປະເສີດ) ຂອງພຣະເຢຊູ.....” ທ່ານໄດ້ຂຽນເປັນປໂຍກທໍາອິດໃນປຶ້ມຂອງທ່ານ ແມ່ນວ່າທ່ານຈະບໍ່ແມ່ນຜູ້ລິເລີ້ມການປ່າວປະກາດກໍຕາມ. ທ່ານຫວັງວ່າຈະມີການປ່າວປະກາດໃນຕໍ່ໄປ ແລະຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ

1. ການຈັດຕຽມຢູ່ໃນປ່າ: (ມາຣະໂກ 1:2-3)

ມາຣະໂກໄດ້ຍົກເຮື່ອງຂຶ້ນມາ ໃນຂໍ້ 2 ແລະ 3 ຊຶ່ງຮວມໄປເຖິງ ອີພຍິບ 23:20, ມາລະກີ 3:1, ແລະ ເອຊາຢາ 40:3. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າເປັນຄວາມຈິງ ເພາະພຣະທັມເອຊາຢາໄດ້ທໍານວາຍໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນແລ້ວ, ແລະສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນມານີ້ກໍແມ່ນເປັນໄປຕາມຄໍາຂອງຜູ້ທໍານວາຍທຸກຢ່າງ. “ຈິ່ງເບິ່ງ ເຮົາໄດ້ໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄປລ່ວງໜ້າທ່ານ ຜູ້ນັ້ນຈະຈັດແຈ້ງທາງຂອງທ່ານໄວ້” (ຂໍ້ 2) ເຮື່ອງຂອງໂຢຮັນເບິ່ງຄືແປກໆແດ່ ແຕ່ວ່າກໍເປັນຄວາມຈິງ. ບັນດາພວກນັກສາສນາທັງຫລາຍຮວມກັນຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ເປັນຫຍັງໂຢຮັນຈຶ່ງໄປເທສນາຢູ່ທະເລຊາຍ ແລະແປງທາງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊື່? ໂຢຮັນມີຄວາມໝາຍວ່າ ຍາກໝູນໃຈຄົນຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍກັນ ຮຽກຮ້ອງພວກຄົນທີ່ຫລົງຫາຍ, ປົດປ່ອຍຜູ້ທີ່ຖືກກັກຂັງ ແລະແລ້ວກໍນໍາພວກເຂົາກັບມາຫາພຣະເຈົ້າ (ໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ໂສກເສົ້າ ລໍາເຄັ້ນ) ຢູ່ໃນປ່າ ແມ່ນໝາຍເຖິງຮຽກເອີ້ນຄົນທີ່ຫລົງຫາຍດ້ວຍຈິດວິນຍານ (ຄາວໂມເຊ)

ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງມີສາສນາແລ້ວ ແຕ່ໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ຫລົງຫາຍແລະຂາດຄວາມຫວັງ. ການປ່າວປະກາດຂອງພຣະເຢຊູກໍເໝືອນກັນ. ຖ້າຫາກວ່າໂຢຮັນແລະພຣະເຢຊູຫາກສົນໃຈນໍາແຕ່ພວກທີ່ຫລົງຫາຍໃນປ່າ ແລະຍົກເວັ້ນພວກຖືສາສນາອື່ນໆເດ ພວກເຮົາຈະປະກາດຢ່າງໃດໃນທຸກວັນນີ້? ເບິ່ງຄືວ່າຄຣິສຕຽນຂອງພວກເຮົາຢາກເມີນເສີຍໃນການຫລົງຫາຍຝ່າຍຈິດວິນຍານຢ່າງນີ້. ທ່ານແລະຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດໃນເຮື່ອງນີ້?

2. ການຈັດຕຽມເພື່ອພຣະເຢຊູ: (ມາຣະໂກ 1:4-8)

ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕບໍ່ເໝືອນຄົນທັມດາ, ແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນສມັຍຂອງທ່ານກໍຕາມ, ທ່ານເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕາມຄໍາທໍານວາຍໃນພຣະຄັມພິເດີມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ທ່ານສວມເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະຮ້ອງປ່າວປະກາດໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຟັງທ່ານຣະລິກເຖິງເອຊາຢາ (2ພົງກະສັດ 1:8). ທ່ານເປັນຄົນກ້າຫານຫລາຍ ໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ

ກະສັດເຮໂຣດຜູ້ທີ່ມີຄວາມອ່ອນແອ. (ມາຣະໂກ 6:14-29) ເພິ່ນໄດ້ຖືກຈັບແລະໃນທີ່ສຸດກໍຖືກປະທານ. ໃນຄາວນັ້ນ ບັນດາຜູ້ນຳສາສນາທັງຫລາຍເຫັນໂຢຮັນເປັນຜູ້ທຳນາວາຍຜູ້ນຶ່ງ (11:27-33). ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ຈັດຕຽມຄົນຂອງເພິ່ນ ໂດຍການຮ້ອງປ່າວປະກາດເຮືອງບັບຕິສະມາກ່ຽວກັບການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ໃນການຍົກໂທດບາບ (1:4) ມີຫລາຍຈຸດດ້ວຍກັນໃນການປ່າວປະກາດນີ້ຄື: (1) ການສຳນຶກບາບ (2) ການສາຣະພາບບາບ (3) ການອະພິຍໂທດ (4) ການຮັບບັບຕິສະມາ (5) ການເລັ່ງໃສ່ພຣະເຢຊູ (6) ການຮັບບັບຕິສະມາໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ.

ການສຳນຶກບາບ: ບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າແບບງ່າຍໆ ວ່າເສັຍໃຈໄດ້ຜິດໄປແລ້ວ. ຈຳເປັນຕ້ອງທັນກັບຈາກການກະທຳບາບທີ່ຜ່ານມາ ແລ້ວກໍປະຕິບັດໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທຸກໆວັນ.

ການສາຣະພາບ: ແມ່ນການຍອມຮັບຢ່າງສັດຊື່, ຊອກຫາຄວາມຜິດມາມອບໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງຊຳຣະຄວາມບາບນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນຂັ້ນຕອນຕໍ່ມາຈຶ່ງແມ່ນການອະພິຍໂທດ

ການອະພິຍໂທດ: ສາມຂັ້ນຕອນທີ່ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕ ກ່າວມານີ້ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ສຳລັບຄົນທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນໃໝ່ເທົ່ານັ້ນ ເພາະການເປັນຄຣິສຕຽນຕ້ອງມີປະສົບການຫລາຍຢ່າງ.

ການບັບຕິສະມາ: ບັບຕິສະມານີ້ ບໍ່ມີໃນຂັ້ນຕອນຂອງພຣະຄັມພິເດີມ ແຕ່ພວກເຮົາກໍເຫັນໄດ້ວ່າມີການເຊື່ອມໂຍງກັນຫລາຍວັກຫລາຍຕອນ. (ອິພຍິບ 19:10; ລະບຽບພວກເລວີ 14-16; ຈິດບັນຊີ 19; ເອເຊກຽນ 36:25) ໂຢຮັນໄດ້ກ່າວວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນບໍ່ສະອາດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຊຳຣະລ້າງເສັຍກ່ອນ. ການເລັ່ງໃສ່ພຣະເຢຊູ: ນີ້ຄືການຮັບເອົາຄວາມລອດພົ້ນ ການອະພິຍໂທດຕ້ອງຜ່ານທາງອົງພຣະເຢຊູພຽງຜູ້ດຽວ. ການບັບຕິສະມາໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ: ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ມອບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໃຫ້ແກ່ຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຊ່ວຍຕັກເຕືອນ, ນຳພາ, ແນະນຳ, ຊີ້ຊ່ອງທາງແລະໝູນ ໃຈໃນຊີວິດຂອງຜູ້ນັ້ນ. (ໂຢຮັນ 14:15-17, 25-26; 16:5-15)

3. ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕຕຽມພຣະເຢຊູ: (ມາຣະໂກ 1:9-11)

ຫລັງຈາກທີ່ຈັດຕຽມຄົນທັງຫລາຍແລ້ວ, ທ່ານກໍຍັງໄດ້ຕຽມພຣະເຢຊູເພື່ອວຽກງານການປ່າວປະກາດຂອງພຣະອົງເອງ. ມັດທາຍໄດ້ບັນທຶກວ່າ ໂຢຮັນປະຕິເສດພຣະເຢຊູໃນຕອນແຮກ. (ມັດທາຍ 3:14-15) ແລະໃນທີ່ສຸດທ່ານກໍໄດ້ເຮັດຕາມ. ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດຢ່າງນີ້ ກໍເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຮັດຕາມ, ທຸກຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະອົງ.

ມາຣະໂກ 1:10-11. ມາຣະໂກບັນທຶກວ່າ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບບັບຕິສະມາ ແລະສະເດັດຂຶ້ນຈາກນ້ຳແລ້ວ, ທັນໃດນັ້ນທ້ອງຟ້າກໍເປີດອອກ ແລະພຣະວິນຍານຊົງຮູບເປັນເໝືອນນົກເຂົາສະເດັດລົງມາສູ່ພຣະອົງ ແລະຍັງມີສຽງມາຈາກສວັນວ່າ “ທ່ານເອີຍ ທ່ານເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈທ່ານຫລາຍ” (ຂໍ້ 11) ສຽງນີ້ຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງແລະພຣະບິດາມີການພົວພັນຊຶ່ງກັນແລະກັນຢູ່ ທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາກໍແມ່ນເພື່ອໃຜປະຊາກອນຂອງໂລກ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າໂຢຮັນບັບຕິສໂຕເປັນຜູ້ຈັດຕຽມຫລືແປງທາງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາສາມາດເປັນໂຢຮັນໄດ້ ແລະຕຽມໂລກນີ້ເພື່ອວັນສະເດັດກັບມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພວກເຮົາຍັງມີຫລາຍຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ຫລົງທາງ.

ພວກເຮົາຄວນສເນີພຣະເຢຊູຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຂົາເຫັນ, ບອກພວກເຂົາວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກໍມີແຕ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຍົກໂທດບາບຂອງມະນຸດໄດ້.

ຄໍາຖາມ:

1. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງວ່າ ພຣະພຣະທັມມາຣະໂກ ຄວນຈະເປັນປື້ມທໍາອິດຂອງພຣະຄໍາພີໃໝ່?
2. ທ່ານສົນໃຈທີ່ຈະຕິດຕາມຫາຈິດວິນຍານທີ່ຫລົງທາຍຢູ່ໃນປ່າບໍ່? ເໝືອນໂຢຮັນແລະພຣະເຢຊູບໍ່?
3. ທ່ານດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນການສໍານຶກ. ການສາຣະພາບ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າທຸກວັນຢູ່ບໍ່?
4. ທ່ານໄດ້ນໍາຄວາມບາບຂອງທ່ານມາມອບໃຫ້ພຣະເຢຊູແລ້ວຫລືຍັງ? ຫລືວ່າທ່ານໄດ້ຮຽກຮ້ອງຂໍອະພິຍໂທດຢ່າງຈິງຈັງກັບພຣະອົງຫລືຍັງ?
5. ທ່ານຈະຈັດຕຽມຜູ້ໃດ ເພື່ອວັນຈະສະເດັດກັບມາຂອງອົງພຣະເຢຊູ?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 2

ເປໂຕ: ບອກພຣະເຢຊູວ່າພຣະອົງຜິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 1:16-18;8:27-33;14:26-31,66-72;16:5-7

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ມາຣະໂກ 1:16-18,29-31,35-37;3:13-16; 5:35-37; 8:27-33;
9:2-8; 11:20-25; 14:12-42, 53-72; 16:1-7

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຖິງແມ່ນເປໂຕຈະເປັນຜູ້ປະຕິເສດພຣະເຢຊູ, ເປໂຕຍັງເປັນຜູ້ບອກວ່າ
ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຜິດຫລາຍກວ່ານຶ່ງຄັ້ງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ມີຈັກເທື່ອບໍ່ ທີ່ພວກເຮົາບອກວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຜິດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຕິດຕາມເຖິງຄວາມສັມພັນຮະຫວ່າງເປໂຕແລະພຣະເຢຊູໃນພຣະ
ທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ ແລະຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຜິດ.

ຄຳນຳ

ຫລາຍຄົນຄົງຈື່ໄດ້ໃນຄາວຫລິ້ນຢູ່ເດີນໂຮງຮຽນ, ເມື່ອເວລາຈະແບ່ງເປັນທີມເພື່ອຫລິ້ນເກມອັນໃດອັນນຶ່ງ. ທຸກຄົນຈະລໍຖ້າການເອີ້ນຊື່ຂອງຕົນເອງ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃນທີມ. ແຕ່ວ່າຫລາຍຄົນຢາກຢູ່ໃນທີມທີ່ມີຫົວໜ້າທີ່ເກັ່ງ. ທຸກວັນນີ້ກໍ່ເໝືອນກັນ ພວກເຮົາຕ້ອງການຢາກປະກອບສ່ວນ ແລະຮູ້ສຶກວ່າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເລືອກເອົາເຮົາປະກອບສ່ວນນຳ. ຄວາມຈິງແລ້ວພວກເຮົາຖືກເລືອກໂດຍພຣະເຈົ້າຢູ່ແລ້ວເພື່ອໃຫ້ມາເປັນສາວົກຂອງພຣະອົງ. ການຊົງເລືອກເອົາສິບສອງຄົນໃນສັມພັນທຳອິດນັ້ນແມ່ນພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຊົງເລືອກດ້ວຍຕົວຂອງພຣະອົງເອງ.

1. ພຣະເຢຊູຊົງເລືອກເອົາເປໂຕ: (ມາຣະໂກ 1:16-18)

ພຣະເຢຊູຊົງເລືອກເອົາເປໂຕ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໃດທັງສິ້ນ. ມາຣະໂກໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ ເປໂຕກຳລັງທຳງານຢູ່, ວັນນຶ່ງເມື່ອພຣະເຢຊູຜ່ານມາພຣະອົງກໍ່ເອີ້ນເອົາລາວ ທັນໃດນັ້ນລາວກໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງ. ມາຣະໂກເນັ້ນເຖິງການຊົງຮຽກເອີ້ນ ແລະການຕອບສນອງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຮຽກເອີ້ນນັ້ນ. ແຕ່ໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເຫລັ້ມອື່ນໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດຫລາຍກວ່າ. (ລູກາ 5:1-11; ໂຍຮັນ 1:35-42; ແລະ ໃຫ້ເບິ່ງໃນມາຣະໂກ 10:28)

ພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດໄປຕາມແຄມທະເລສາບຄາລີເລ ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເອີ້ນເອົາ ເປໂຕ, ອັນດຽວ, ຢາໂກໂບແລະໂຍຮັນພຣະອົງເດີນໄປແລະກໍ່ເອີ້ນໄປນຳບໍ່ໄດ້ຢຸດຢືນຢູ່ແລ້ວເອີ້ນ ແຕ່ການຕອບສນອງນັ້ນກໍ່ວ່ອງໄວເໝືອນກັນ. ສ່ວນຊີໂມນ (ຕໍ່ມາຖືກເອີ້ນວ່າເປໂຕ, ມຣກ. 3:13-16) ແລະອັນເດອາ, ທັນທີນັ້ນເຂົາເຈົ້າກໍ່ປະມອງຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມພຣະອົງໄປ.

ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການຮຽກເອີ້ນ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ນຸ່ງວອນແລະຮ້ອງຂໍຜູ້ໃດໃຫ້ຕິດຕາມພຣະອົງ. ເຂົາເຈົ້າເອງເປັນຄົນທີ່ຈະຕິດຕາມແລະຖວາຍຕົວໃຫ້ກັບພຣະອົງ. ຄັ້ງນຶ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ຂ້າມໄປຟາກເບື້ອງນັ້ນ, ນັກທັມຄົນນຶ່ງມາຫາພຣະອົງແລະທູນວ່າ “ອາຈານເອີຍ, ທ່ານຈະໄປທີ່ໃດຂ້າພວກຂ້າພວກຈະຕິດຕາມທ່ານໄປທີ່ນັ້ນ.” (ມັດທາຍ 8:19-20) ພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ກ່າວແກ່ເສດຖີ “ທ່ານຍັງຂາດສິ່ງນຶ່ງຄືຈົ່ງໄປຂາຍບັນດາສິ່ງຂອງຊຶ່ງທ່ານມີຢູ່ແຈກທານແກ່ຄົນອະນາຖາ ແລ້ວທ່ານຈະມີຊັບສິມບັດໃນສະໄໝ ແລະຈົ່ງຕາມເຮົາມາເສັຍ.” (ມກ. 10:21)

ທຸກວັນນີ້ພຣະເຢຊູຍັງຮຽກເອີ້ນເອົາສາວິກຂອງພຣະອົງຢູ່ ສ່ວນທ່ານເດທ່ານຈະຕອບສນອງເໝືອນເປໂຕບໍ່? ຈົ່ງຢາລົມວ່າ ຈົ່ງຕັດສິນໃຈແລະຕ້ອງລົງທຶນ.

2. ເປໂຕກ່າວຕໍ່ພຣະເຢຊູວ່າ ພຣະອົງເປັນຜູ້ຜິດ: (ມາຣະໂກ 8:27-33)

ໃນເຈັດຂໍ້ນີ້ຈະເປັນແບບການສົນທະນາ. ເປໂຕຮູ້ດີວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິດ. ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດໄປພ້ອມກັບພວກສາວິກຕາມທາງນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງຖາມສາວິກ. “ຄົນທັງຫລາຍເວົ້າກັນວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ” ແຕ່ລະຄົນກໍໃຫ້ຄໍາຕອບຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນມາ. ພຣະເຢຊູກໍຢ້ອນຖາມເຂົາເຈົ້າອີກວ່າ “ພວກທ່ານເດ ວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ” ເປໂຕຕອບວ່າ “ທ່ານແມ່ນພຣະຄຣິດ”

ເມື່ອມາເຖິງການສົນທະນາພາກຕໍ່ໄປ ຖ້າອ່ານໄປແລ້ວຈະເປັນເໝືອນການທໍາການວາຍທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງຕົນເອງ. ທັນໃດນັ້ນສາວິກກໍຮູ້ທັນທີໂລດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຄຣິດ. ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ແຜນການຂອງພຣະອົງຢ່າງຄັກແນ່. ແລ້ວພຣະອົງກໍເລີ່ມເປີດເຜີຍຄວາມຈິງ. ເປໂຕບໍ່ພໍໃຈໃນແຜນການຂອງພຣະອົງທີ່ບອກວ່າພຣະອົງຈະຖືກທໍຣະມານ, ຈະຖືກປະຕິເສດແລະຈະຖືກປະຫານ ແຕ່ໃນສາມວັນພຣະອົງຈະຊົງເປັນຄົນມາອີກ. ເມື່ອເປໂຕໄດ້ຟັງແລ້ວກໍບໍ່ພໍໃຈໃນແຜນການຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມຍິນດີທີ່ເປໂຕເຄີຍມີກໍກາຍມາເປັນຄວາມຮ້າຍ. ແຕ່ກ່ອນເປໂຕເຄີຍເວົ້າຄ່ອຍໆກັບພຣະອົງ ແຕ່ບັດນີ້ກໍມີການຂຶ້ນສູງກັບພຣະອົງ. ບໍ່ພໍທີ່ນັ້ນ ເປໂຕຍັງທ້າມປາມພຣະອົງບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຣື່ອງນີ້ອີກ. ພຣະອົງຊົງທັນໜ້າມາຫາພວກສາວິກ ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງຕິເປໂຕຢ່າງແຂງແຮງ. “ອ້າຍຊາຕານເຮີຍ ຈົ່ງຖອຍໜີຈາກເຮົາເສັຍ ເພາະເຈົ້າຄິດຢ່າງມະນຸດ ບໍ່ຄິດຢ່າງພຣະເຈົ້າ.” ເຫດຜົນທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນີ້ ກໍມີເຫດຜົນຢູ່ວ່າ:

- (1) ພຣະເຢຊູຈະແກ້ໄຂທັນທີ ຖ້າຜູ້ໃດທີ່ມີຄວາມຄິດທີ່ຜິດແປກອອກຈາກທາງຂອງພຣະອົງ.
- (2) ພຣະເຢຊູຈະຕໍ່ຕ້ານທັນທີ ຄືບໍ່ອະລຸ້ມອະລ່ວຍກັບສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ
- (3) ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ພວກສາວິກກ່ຽວເຣື່ອງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ເປໂຕປະຕິເສດເພາະລາວບໍ່ມັກ. ພວກເຮົາທັງຫລາຍກໍເຊັ່ນກັນ ບາງທີພວກເຮົາກໍບໍ່ມັກແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດເພາະເປັນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ.
- (4) ພຣະເຢຊູຈໍາເປັນຕ້ອງຈັດການກັບມານຊາຕານທີ່ຢູ່ໃນຕົວຂອງເປໂຕບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງກົງຫຼືທາງອ້ອມ. ເປໂຕກ່າວຫາວ່າແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແຜນການທີ່ຜິດ.

3. ເປໂຕຍ້າຄືນຄຳເວົ້າຂອງຕົນເອງແລະຖວາຍຕົວ: (ມາຣະໂກ 14:26-31,66-72)

ເປໂຕທວນຄືນໃນຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ ໃນຄືນທີ່ເຂົາຈັບພຣະເຢຊູ. ພຣະອົງຍັງມີຫລາຍສິ່ງທີ່ຈະ ບໍ່ລຍາຍໃຫ້ແກ່ຫລາຍຄືນເຫັນອີກຢູ່ໃນຊົ່ວໂມງຕໍ່ໄປໃນຂ້າງໜ້ານີ້. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າເມື່ອເຖິງ ເວລານັ້ນມາພວກທ່ານກໍຈະແຕກກະຈາຍກັນໄປ. ໃນຄືນນັ້ນເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ແຕກຢາຍກັນໄປແທ້ຈິງ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ ຄາດຜັນມາກ່ອນຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຈະປະລະການຕິດຕາມພຣະອົງ ແລະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ ເຄີຍມີໃນຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າເລີຍ ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍທຳນວາຍໄວ້ວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນ.

ສຳຫລັບເປໂຕແລ້ວຍັງຍືນກະຕ່າຍຂາດງວ. ຜູ້ໃດຈະເປັນຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ໃດຈະຂູນສະດຸດໃຈ ຢ່າງໃດ ລາວເອງຈະເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ຍືນຢູ່ຄຽງຂ້າງພຣະອົງ. ລາວຈະເປັນຜູ້ປົກປ້ອງ ແມ່ນແຕ່ຊີວິດຂອງລາວ ກໍຈະສະລະເພື່ອພຣະອົງໄດ້. ພຣະເຢຊູຍັງຍ້າອີກວ່າໃນຄືນວັນນີ້ແຫລະກ່ອນໄກ່ຂັນສອງເທື່ອ ທ່ານຈະປະ ຕິເສດເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ. ອັນນີ້ຍິ່ງເຮັດໃຫ້ເປໂຕເຈັບໃຈ ເລີຍຕອບອອກໄປດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ “ເຖິງແມ່ນ ຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍກັບທ່ານ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດທ່ານຈັກເທື່ອ” ແລະພວກສາວິກກໍຍັງພ້ອມກັນກ່າວ ເປັນສຽງດຽວກັນທຸກຄືນ.

ມາຣະໂກ 14:66-72 ບັນທຶກເຖິງຄວາມຜິດພາດຂອງເປໂຕ. ເປັນຄວາມຈິງ ເໝືອນພຣະເຢຊູ ກ່າວໄວ້ທຸກຢ່າງ. ຄຳປະຕິເສດຂອງເປໂຕຄັ້ງທີສາມ ກົງກັນກັບໄກ່ຂັນເທື່ອທີສອງ. ລາວມີຄວາມເສັຍໃຈ ຫລາຍແລະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໃຫຍ່. ລາວຄົງຈະຈຳຄືນທີ່ລາວປະຕິເສດພຣະອົງໄປຕລອດຊີວິດຂອງລາວ. ລາວ ບອກວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຜິດໃນການຖວາຍຕົວຢ່າງນັ້ນ, ແຕ່ເມື່ອມາເຫັນຄວາມຈິງແລ້ວເປໂຕເອງເປັນຄືນ ຜິດ. ມີຈັກເທື່ອທີ່ພວກເຮົາເປັນເໝືອນເປໂຕ, ພວກເຮົາມັກກ່າວວ່າພວກເຮົາເປັນຄືນຖືກພຣະເຈົ້າເປັນ ຜູ້ຜິດ.

4. ພຣະເຢຊູຍັງຕ້ອງການເປໂຕເປັນສາວິກທີ່ດີຂອງພຣະອົງ: (ມາຣະໂກ 16:5-7)

ເປໂຕຜິດພາດຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາທຸກຄືນກໍຜິດພາດເໝືອນກັນ. ໃນຄວາມຄິດແລະຄວາມຊົງຈຳ ຂອງເປໂຕ ຄືການປະຕິເສດຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າພຣະຄຣິດ. ຍັງມີອັນໃດອີກແດ່ບໍ່ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລາວແກ້ຕົວໄດ້. ຫລື ອີກຄຳນຶ່ງຄືວ່າໄຖ່ລາວໄວ້ໄດ້. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກທໍຣະມານແລະກໍໄດ້ຖືກປະທານຊີວິດໄປແລ້ວ ເປໂຕມີ ຄວາມຜິດພາດທຸກຢ່າງຕໍ່ພຣະອົງ. ພຣະທັມຕອນນີ້, ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ເປໂຕຢ່າງເກີນຄາດ ຄິດ “ພຣະເຢຊູເປັນຄືນມາແລ້ວ, ພຣະອົງຢາກເຫັນເປໂຕ” ເປໂຕໄດ້ຮັບການຊົງໄຖ່, ເປໂຕໄດ້ຮັບການໃຫ້ ອະພິຍແລ້ວ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ພວກເຮົາສາມາດເປັນຄືເປໂຕໄດ້, ພວກເຮົາອາດຜິດພາດຫລາຍຢ່າງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ການອະພິຍ ຂອງພຣະອົງກວ້າງໄກ, ຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍ. ຖ້າວ່າພວກເຮົາຫາກຜິດພາດຕໍ່ພຣະອົງ ພວກເຮົາຄວນສແວງຫາ

ພຣະອົງ, ພຣະອົງຊົງຕຽມພ້ອມຢູ່ທຸກເວລາ ທີ່ຈະໃຫ້ອະພິຍພວກເຮົາ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າພຣະອົງຮັກເຮົາຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ.

ຄໍາຖາມ:

1. ທ່ານຮັບເອົາພຣະເຢຊູ ຕາມຄໍາຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະອົງຫລືຍັງ?
2. ທ່ານວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ໃດ? ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?
3. ທ່ານເຄີຍໄດ້ເວົ້າວ່າ ບໍ່, ຕໍ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ ເພາະທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ໃດ? ທ່ານຈະສາຣະພາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ຖ້າທ່ານຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແລ້ວ?
4. ໃນປະສົບການຂອງທ່ານ ທ່ານເຄີຍປະຕິເສດພຣະເຢຊູບໍ່? ທ່ານເຄີຍໄດ້ລະເລີຍຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຈັກເທື່ອບໍ່? ທ່ານຈະສາຣະພາບຕ້ອນຮັບໃໝບໍ່? ທ່ານຈະຖວາຍຕົວຂອງທ່ານໃນວັນນີ້ບໍ່?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ: ພວກເຮົາເປັນພວກທຳອິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 1:19-20; 3:13-17; 10:35-45

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ມາຣະໂກ 1:16-20; 3:13-17; 5:35-37; 9:2-8; 10:35-45; 14:32-42

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຖິງແມ່ນຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ ຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູຢ່າງໃກ້ຊິດຫລາຍປານໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າຍັງກຳລັງຕ້ອງການດັດແປງແລະຮັບຄຳແນະນຳຈາກພຣະເຢຊູເພື່ອການຮັບໃຊ້ຢູ່.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູແລະຜູ້ອື່ນ
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຕິດຕາມໃນຄວາມສັມພັນຂອງຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນໃນພຣະທັມຂ່າວຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ ແລະຕັດສິນໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຕາມຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ.

ຄຳນຳ

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເປັນສິດຍາພິບານໃໝ່, ເມື່ອເວລາມາຮ່ວມປະຊຸມກັນ ພວກເຮົາກໍມັກຖາມກັນວ່າ ໂບດຂອງເຈົ້າມີສະມາຊິກຫລາຍປານໃດແຕ່ລະອາທິດ? ມີຄົນຮັບບັບຕິສະມາຫລາຍປານໃດປີນີ້? ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືຜິດບັນດາອາຈານເຫລົ່ານີ້, ເພາະເປັນຄຳຖາມທັມດາໆ ເພາະທຸກຄົນຈຳເປັນຕ້ອງຖາມກັນຢ່າງນີ້.

ມີຄົນນຶ່ງແປກໆໝູ່ແຕ່ຍິນຂຶ້ນ: ແມ່ນອາຈານເຈມ. ເພິ່ນເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນການດຳເນີນຕາມພຣະຄຣິດແລະການປ່າວປະກາດຮ່ວມກັນເຖິງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພິ່ນຍັງບໍ່ໄດ້ສົນໃຈແຕ່ຄວາມສຳຄັນທາງປັນຍາຫລືວັດແທກຕົວເອງພຽງເທົ່ານັ້ນ. ເພິ່ນເປັນຜູ້ມີການຖອມຕົວຫລາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ໄດ້ວ່າຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງເພິ່ນຮັກເພິ່ນຫລາຍ ແລະເພິ່ນກໍຮັກສະມາຊິກຂອງເພິ່ນຫລາຍເຊັ່ນກັນ.

ພາຍຫລັງຕໍ່ມາຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເພິ່ນໄດ້ສູນເສັຍລູກສອງຄົນຂອງເພິ່ນ ຫ່າງກັນພຽງສິບປີເທົ່ານັ້ນ. ລູກຊາຍຕາຍຍ້ອນເປັນໂຣກມະເຮັງແລະລູກສາວກໍຕາຍຍ້ອນອຸບັດຕິເຫດຣົດຕຳ. ອາຈານເຈມ ບໍ່ໄດ້ກ້ວົນຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງຄົນທີ່ເວົ້າໃຫ້ເພິ່ນຢ່າງນັ້ນຢ່າງນີ້. ເພິ່ນຕັ້ງໃຈເຮັດວຽກໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມກຳລັງທີ່ມີຢູ່. ເພິ່ນມີຄວາມເປັນຫວ່າງຜູ້ອື່ນຫລາຍ. ເພິ່ນເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບຄົນທັງຫລາຍເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເພິ່ນແລ້ວ.

ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ (ພວກນີ້ເປັນສາວິກ) ເປັນຫວ່າງສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູບໍ່ເປັນຫວ່າງ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເອີ້ນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມາເປັນຫວ່າງນຳພຣະອົງ.

1. ການເປັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນສໍາຄັນທີ່ສຸດ: (ມາຣະໂກ 1:19-20; 3:13-17)

ການຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ສາວິກຂອງພຣະອົງທຸກຄົນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ. ໃນມາຣະໂກ 1:19-20 ການຮັບຜິດຊອບໃນການຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຢຊູ, ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນຕອບສນອງຢ່າງວ່ອງໄວ. ເຂົາເຈົ້າພໍໃຈທີ່ຈະອອກຈາກການຮ່ວມທາງປາຄ້າຂາຍກັບພໍ່ແລ້ວກໍຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງຢູ່ໃນຣະຫວ່າງກາງການຈູນແຫຈຸນມອງຢູ່ຍັງບໍ່ທັນເສັດສິ້ນເຂົາເຈົ້າກໍປະລະທັນທີແລ້ວກໍຕາມພຣະເຢຊູໄປ.

ການຕິດຕາມໄປນີ້ບໍ່ແມ່ນການປະລະທັມດາ. ຄິດໃຫ້ຄັກເຖິງອາຊີບທີ່ເຄີຍທໍາມາຫາກິນແຕ່ນ້ອຍຈົນໃຫຍ່. ນີ້ເຫັນວ່າມີຄຸນຄ່າຫລາຍທີ່ສຸດສໍາຫລັບຊີວິດ. ເປໂຕແລະອັນເດອາກໍເໝືອນກັນ ເຂົາເຈົ້າກໍປະລະອາຊີບທາງປາຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວກໍຕາມພຣະເຢຊູໄປ. ການປະລະທັມອາຊີບນຶ່ງແລ້ວກໍທັນໄປຫາອີກອາຊີບນຶ່ງບໍ່ແມ່ນຂອງທັມດາແລະກໍບໍ່ແມ່ນງ່າຍ ໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນການທັນມາປ່າວປະກາດ.

ຕາມທັມດາແລ້ວພວກລູກສິດມັກຈະເປັນຜູ້ທີ່ເລືອກຫາອາຈານເອົາເອງວ່າມັກຜູ້ໃດ. ຖ້າມັກຜູ້ໃດ ເຂົາເຈົ້າກໍຕິດຕາມຜູ້ນັ້ນ. ສໍາຫລັບອົງພຣະເຢຊູແລ້ວພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ເລືອກເອົາສາວິກຂອງພຣະອົງເອງສືບສອງຄົນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ. ບາງຄັ້ງກໍມີເຖິງຮ້ອຍຄົນ ບາງຄັ້ງກໍມີເຖິງພັນຄົນທີ່ມາອ້ອມລ້ອມພຣະອົງ. ໃນມາຣະໂກ 3:13-19 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປເທິງພູແລະພຣະອົງກໍຊົງເລືອກເອົາສາວິກສືບສອງຄົນ. ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍຊົງໃສ່ຊີ້ໃໝ່ໃຫ້ ຫລືເອີ້ນຊີ້ໃໝ່. ພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີອໍານາດເໜືອຜີ ຄືສາມາດຂັບໄລ່ຜີໄດ້. ຈຸດສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວສາວິກທີ່ຖືກເອີ້ນມາແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍໃນກິດການຂອງພຣະອົງ.

ທຸກມື້ນີ້ພວກເຮົາຄວນຄິດວ່າພວກເຮົາເປັນສາວິກເປັນໜ້າທີ່ທີ່ດີທີ່ສຸດແລ້ວ. ໃນໂຢຮັນ 6:44 “ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາຫາເຮົາໄດ້ເວັ້ນແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນຈະຊົງຊັກນໍາໃຫ້ເຂົາມາ ແລະຝ່າຍເຮົາ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຄືນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ.” ມີຈັກເທື່ອທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດຕົວເອງວ່າເປັນຝ່າຍພຣະເຢຊູ? ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນໂດຍພຣະຄຸນ ໂດຍພຣະເຢຊູ ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະຣາຊທານຟຣີໆ.

ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຢຊູ, ຍັງບໍ່ພໍທີ່ນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຮົາຖືກເອີ້ນມາຮັບໃຊ້ດ້ວຍ. ນັ້ນຄືໜ້າທີ່ອັນສໍາຄັນຂອງພວກເຮົາ.

2. ສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຖືກເອີ້ນມາເພື່ອຖວາຍຕົວ: (ມາຣະໂກ 10:35-41)

ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນເບິ່ງຄືວ່າເປັນສອງຄົນທໍາອິດທີ່ຖືກເອີ້ນ. ເຂົາເຈົ້າພະຍາຍາມທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບຫລາຍກວ່າຜູ້ອື່ນແດ່ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງປະກາດຕົວວ່າເປັນພຣະຄຣິດ ເຂົາເຈົ້າທັງສອງຈຶ່ງຂໍຕໍາແນ່ງຈາກພຣະອົງ “ເມື່ອພຣະອົງຈະຊົງພຣະສະງ່າຣາສີນັ້ນ ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງນຶ່ງເບື້ອງຂວາຄົນນຶ່ງແລະນຶ່ງເບື້ອງຊ້າຍຄົນ ນຶ່ງ.” (ຂໍ້37)

ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາເຈົ້າເປັນບັນຫາໄປ 4 ຢ່າງ:

- (1) “ທີ່ທ່ານຂໍນັ້ນ ທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ” (ຂໍ້ 38) ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນເຫັນຄວາມຫວັງຂ້າງໜ້າແຕກຕ່າງກັນ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທີ່ພຣະອົງກ່າວເລີຍ. ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຫວັງວ່າຈະໄດ້ເຫັນກຸງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ທີ່ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ປົກຄອງ ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍຢາກນັ່ງຢູ່ຄົນລະຂ້າງ. ແຕ່ວ່າແຜນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຄືໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ພຣະເຢຊູຈະຕ້ອງຖືກປະທານຊີວິດ. ພວກເຮົາໃນທີ່ນີ້ ກໍອາດຈະເປັນເໝືອນກັບຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ.
- (2) “ຖ້ວຍທີ່ເຮົາດື່ມນັ້ນ ທ່ານຈະດື່ມໄດ້ຫລື” (ຂໍ້38) ພຣະເຢຊູໃຊ້ສໍານວນຄໍາເວົ້າເພື່ອຈະອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈ. ພຣະອົງມີພຣະປະສົງຢາກຈະບອກເຂົາເຈົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງກະທໍານັ້ນພວກສາວິກຂອງພຣະອົງເຮັດບໍ່ໄດ້ ຄືການທໍຣະມານ, ການທົນທຸກ, ແລະການຖືກຄົງໃຫ້ຕາຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ນີ້ຄືຄວາມໝາຍທີ່ພຣະອົງບອກວ່າຖ້ວຍຂອງເຮົາທ່ານດື່ມບໍ່ໄດ້.
- (3) “ ແລະບັບຕິສະມານັ້ນຊຶ່ງເຮົາຈະຮັບ ທ່ານຈະຮັບໄດ້ຫລື” (ຂໍ້38) ພຣະອົງກໍຍັງໃຊ້ສໍານວນຄໍາເວົ້າເໝືອນເດີມ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຮັບບັບຕິສະມາເຖິງສອງຄັ້ງ ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວດັ່ງນີ້ ກໍແມ່ນໝາຍຄວາມວ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈະມາເຖິງພຣະອົງໃນບໍ່ພໍໃດມື້ຂ້າງໜ້ານີ້. ພຣະອົງຊົງຫັນກະທັຍຫລາຍ.
- (4) “ຂອບເຂດໃນເວລານີ້” (ຂໍ້10:40) ທີ່ຈະນັ່ງຂ້າງຂວາແລະຂ້າງຊ້າຍຂອງເຮົານັ້ນບໍ່ແມ່ນພະນັກງານຂອງເຮົາຈະຈັດໃຫ້ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດຕຽມໄວ້ສໍາລັບຜູ້ໃດກໍຈະໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ. ໃນພຣະທັມຕອນນີ້ພຣະອົງຊົງບອກວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງກໍບໍ່ມີສິດທີ່ຈະສັ່ງໃຫ້ຜູ້ໃດນັ່ງຂ້າງຊ້າຍຫລືຂ້າງຂວາ. ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ມີສິດ? ພຣະອົງຊົງຮັບສິດໃນຂະນະທີ່ດໍາເນີນໃນແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ຄືເປັນມະນຸດຮ້ອຍເປີເຊັນ ແລະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ທີ່ຍອມຖອມຕົວໃຫ້ພຣະບິດາ ເພື່ອໃຫ້ສາວິກຖອມຕົວເໝືອນກັບພຣະອົງ.

3. ສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຖືກເອີ້ນມາເພື່ອຮັບໃຊ້: (ມາຣະໂກ 10::42-45)

ເມື່ອສາວິກສືບຄົນໄດ້ຍິນຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນເວົ້ານໍາພຣະເຢຊູຢ່າງນັ້ນ ກໍຊຸ່ນເຄືອງໃຈ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເອີ້ນໝົດທຸກຄົນມາແລ້ວພຣະອົງກໍສອນເຂົາເຈົ້າ. ການສອນຂອງພຣະອົງນັ້ນແມ່ນມີສອງຢ່າງຄື: (1)ຖ້າຜູ້ໃດຢາກເປັນໃຫຍ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້. (2)ພຣະເຢຊູຍັງເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ ຈະເປັນຜູ້ນໍາຄຣິສຕຽນນຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້. ຮັບໃຊ້ໃນທີ່ນີ້ຕ້ອງຖອມຕົວລົງຮັບໃຊ້ຢ່າງແທ້ຈິງ. ທ່ານຢາກເປັນຜູ້ຕົ້ນບໍ່? ແນ່ນອນທຸກຄົນຢາກເປັນຜູ້ຕົ້ນ ຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນ. ແມ່ນຫຍັງຄືຄໍາເຕືອນຂອງຜູ້ນໍາຂອງຄຣິສຕຽນ? ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດມາຫລາຍແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວໆ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຮັດອີກແລ້ວ. ຖ້າຄວາມສັມພັນຂອງຄຣິສຕຽນບໍ່ມີຢູ່ໃນຕົວຂອງຜູ້ນໍາແລ້ວຈຶ່ງເຊົານໍາ. ຜູ້ນໍາຄຣິສຕຽນກໍຄືຄວາມສັມພັນ ຫລາຍໄປກວ່ານັ້ນພຣະເຢຊູຍັງເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ເຫັນໃນການມີຄວາມສັມພັນກັບຄົນບາບ. ໂຣມ 5:8 “ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງສໍາແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ຄືຂະນະທີ່ເຮົາຍັງເປັນຄົນບາບຢູ່ນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອເຮົາ”

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ພວກເຮົາຢູ່ໃນຍຸກແຫ່ງການມີພັດທະນາ, ອຳນາດ, ກຽດສັກສີ ແລະການຄວບຄຸມ ທຸກຢ່າງນີ້ອາດຈະມີ ອຳນາດກວມລວມໂບດຂອງພວກເຮົາ. ໂບດກໍຈຳເປັນຕ້ອງມີການປົກຄອງຄ້າຍກັບການຄ້າ. ບາງທີອາດຈະ ມີການຂັດແຍ່ງກັນຮະຫວ່າງອາຈານ ແລະເສດຖີທີ່ເປັນຕົວຍິນຢູ່ໃນໂບດກໍເປັນໄດ້, ຜູ້ນຶ່ງສາມາດທາງການ ເປັນຜູ້ນຳ ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງມີຊື່ສຽງດີເພາະເງິນ.

ພຣະເຊຊູຊິງສ້າງພວກສາວິກແຕ່ຕອນແລກເລີ້ມແລ້ວວ່າຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະຖ່ອມຕົວ. ຄຣິສຕຽນ ພະຍາຍາມຕໍ່ຕ້ານໂຢໂກໂບແລະໂຢຮັນທີ່ຢາກເປັນໃຫຍ່. ຈິ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພວກເຮົາຖືກເອີ້ນມາເພື່ອຮັບໃຊ້ແລະ ມາເພື່ອປະຕິບັດຕາມແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມ:

- (1) ທ່ານເຂົ້າໃຈໃນຄວາມໝາຍສຳຄັນທີ່ພຣະເຊຊູເອີ້ນພວກເຮົາມາບໍ່?
- (2) ທ່ານເຄີຍຖືກຕໍ່ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ມີຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານບໍ່? ຢ່າງໃດກໍຕາມທ່ານກໍໄດ້ຖວາຍຕົວ ໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າບໍ່?
- (3) ທ່ານໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດທີ່ພຣະເຊຊູວາງຂອບເຂດໃຫ້ກັບພຣະອົງເອງ? ບັນດາພວກສາວິກຈະ ໄດ້ຮັບອັນໃດຈາກພຣະອົງ?
- (4) ທ່ານສາມາດເວົ້າຢ່າງສັດຊື່ໄດ້ບໍ່ ວ່າທ່ານເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະມີຄວາມສັມພັນກັບຄົນ ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ? ຖ້າບໍ່ ເປັນຫຍັງ?
- (5) ທ່ານສາມາດເວົ້າຄວາມຈິງໄດ້ບໍ່ວ່າ ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຖ່ອມໃຫ້ກັບພຣະເຊຊູຫລືມີຈິດໃຈເໝືອນ ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 4

ເລວີ: ຕ້ອນຮັບຄົນນອກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມາຣະໂກ 2:13-17
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມາຣະໂກ 2:13-17
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ອົງພຣະເຢຊູຍອມຮັບເອົາຄົນເລວີຢ່າງເປີດເຜີຍຊຶ່ງຫົວໜ້າສາສນາຜູ້ອື່ນບໍ່ຍອມພິຈາຣະນາຮັບເອົາຄົນນອກຢ່າງນີ້ເດັດຂາດ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າໃນຂ່າວປະເສີດນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າໃຫ້ຮັບເອົາຄົນ ຢ່າງນັ້ນຫລືບໍ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອບອກເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງຄົນເລວີກັບອົງພຣະເຢຊູແລະເພື່ອຕັດສິນໃຈວ່າຈະເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະອົງຮັບເອົາຄົນນອກຊຶ່ງຄົນອື່ນບໍ່ຍອມຮັບເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນຍອມຮັບເອົາຕົວຢ່າງຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະອົງຍອມຮັບເອົາຄົນນອກ ແຕ່ພຣະອົງມີນ້ຳພຣະທັຍເມດຕາຕໍ່ທຸກໆຄົນທີ່ເກີດມາເປັນມະນຸດ. ເຖິງແມ່ນຄົນອື່ນບໍ່ຍອມຮັບ ແຕ່ເຫັນວ່າອົງພຣະເຊຢູບໍ່ຍອມຖອຍຕໍ່ການເຮັດຢ່າງນັ້ນ.

1. ເດີນອອກນອກທາງ: (ມາຣະໂກ 2:13-14)

ໃນສັມຍຂອງອົງພຣະເຢຊູນັ້ນພວກຍິວໄດ້ຂີດເສັ້ນທາງຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງດີຣະຫວ່າງພວກຍິວກັບພວກຕ່າງຊາດ, ຣະຫວ່າງຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຍິງກໍມີການແບ່ງແຍກ. ພວກເດັກນ້ອຍກໍໄດ້ຮຽນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕັ້ງແຕ່ເຍົາວະຍ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສອນໃຫ້ເຮັດຕາມກົດຫລືຄຳສອນຂອງຫົວໜ້າສາສນາເພື່ອຕົນເອງຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍ ແລະເຮັດເພື່ອໃຫ້ຖືກໃຈຂອງໂລກ. ການກະທຳຢ່າງນັ້ນຍັງສືບຕໍ່ມາຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.

ເວລານີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເອົາສາວິກສີຄົນມາກ່ອນໃຫ້ຕາມພຣະອົງໄປ (ມຣກ 1:16-20). ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ເວລາສອນຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍ ແລະບາງຄັ້ງກໍສອນເປັນບຸກຄົນຜູ້ມາຫາພຣະອົງ. “ອີກເທື່ອນຶ່ງ,” ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ, ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຢ່າງໄປມາເພື່ອສືບສອນ. ເວລານີ້ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄົນເລວີຜູ້ເປັນຄົນເກັບພາສີ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຢ່າງດຽວກັນກັບກ່າວຕໍ່ເປໂຕ, ອັນເດອາ, ຢາໂກໂປ ແລະໂຢຮັນ: “ຈົ່ງຕາມເຮົາ

ມາ” ຊຶ່ງເປັນຄໍາເວົ້າສັ້ນແລະງ່າຍໆ. ທັງຫ້າຄົນອາດໄດ້ຍິນຫລືເຫັນພຣະອົງມາກ່ອນ ເວລາພຣະອົງເວົ້າວ່າ ໃຫ້ຕາມໄປນັ້ນພຣະອົງບໍ່ສັນຍາຈະໃຫ້ອັນໃດແກ່ພວກເຂົາ.

ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູເລືອກເອົາຄົນເລວີຊຶ່ງພວກເຮົາຮູ້ນັ້ນກໍແມ່ນ(ມັດທາຍ) ຜູ້ມີອາດເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນ ແຕກຕື່ນ. ຄົນເຫລົ່ານັ້ນອາດເຫັນມັດທາຍນຶ່ງເກັບພາສີຈາກຄົນຜ່ານກາຍເມືອງກາເປນາອູມ. ມັດທາຍອາດ ເປັນຄົນຂອງເຮໂຣດຊຶ່ງເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນເຂດນັ້ນ. ໃນຕອນແລງມາຝູງຊົນອາດສົນທະນາກັນເຖິງການເອີ້ນ ຂອງອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ມັດທາຍຊຶ່ງເປັນຄົນຫລ້າສຸດຢ່າງແປກໃຈ. ການເລືອກເອົາຄົນຫາປານັ້ນກໍຍັງດີກວ່າຄົນ ເກັບພາສີເພາະຕາມທໍານຽມພວກຍົວແລ້ວຖືວ່າຄົນເກັບພາສີນັ້ນເປັນຄົນບາບທີ່ສຸດໃນກຸ່ມສັງຄົມ. ອົງພຣະ ເຢຊູໄດ້ຂ້າມເສັ້ນທາງຂອງພວກຍົວທີ່ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີພາກສ່ວນກັບຄົນຢ່າງນັ້ນແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນເອົາຄົນເກັບ ພາສີຊຶ່ງພວກເຂົາຖືວ່າເປັນການຜິດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ.

ສັງເກດເບິ່ງອົງພຣະເຢຊູ: “ເວລາພຣະອົງສະເດັດໄປ ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄົນເລວີ.” ຫລາຍຄັ້ງເວລາເຮົາ ເຫັນຄົນຈໍານວນຫລາຍເຮົາກໍລິມເບິ່ງແຕ່ລະຄົນ, ແຕ່ເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເບິ່ງເຫັນຄົນເລວີ. ບາງຄັ້ງ ພວກເຮົາໄປຕຸລາດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຝູງຊົນຈົນເຮົາໄດ້ຕໍາກັບຄົນອື່ນໆຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຂໍໂທດເນີ, ບໍ່ໄດ້ເບິ່ງ.” ສິ່ງ ນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈໍາແມ່ນບໍ່? ໃຫ້ອ່ານເຖິງຜົນສະທ້ອນຈາກຄົນຕາບອດ (ມັດທາຍ 25:31-46.)

ຄົນເລວີໄດ້ຕອບຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູໃນເມື່ອໄດ້ຍິນຄໍາເອີ້ນ, “ເລວີກໍລຸກຂຶ້ນແລະຕາມພຣະອົງໄປ.” ທ່ານ ອາດຈໍາໄດ້ເວລາເປັນເດັກທ່ານເຄີຍຮຽນໃຫ້ຕິດຕາມຜູ້ນໍາ. ຕອນນີ້ອົງພຣະເຢຊູໃຊ້ຄໍາສອນຢ່າງນັ້ນເປັນສິ່ງ ສໍາຄັນ. ແກ່ນຂອງຄວາມເຊື່ອຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປ. ເຫັນວ່າພາຣະທີ່ເລວີຈະຕາມພຣະອົງພຣະເຢຊູ ໄປນັ້ນຍາກຫລາຍກວ່າພວກສາວິກສີຄົນທີ່ອົງພຣະເຢຊູເອີ້ນມາກ່ອນນັ້ນ. ພວກຫາປາສາມາດກັບຄືນໄປ ຫາປາຍາມໃດກໍໄດ້, ແຕ່ສໍາລັບຄົນເກັບພາສີແລ້ວເມື່ອປະລະໜ້າທີ່ຈະບໍ່ມີໂອກາດຄືນໄປເອົາຕໍາແໜ່ງເດີມ ເລີຍ. ເຫັນວ່າເລວີຄົນນີ້ໄດ້ຕັດສິນໃຈຢ່າງເດັດຂາດຄືລາວເຂົ້າແຖວຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຫລຽວ ຫລັງ. ໃນທີ່ສຸດລາວຈຶ່ງມີໂອກາດເປັນພິເສດໃນການຂຽນເຮືອງປະວັດຂອງອົງພຣະເຢຊູຢ່າງລະອຽດ

2. ໂຕະຂອງການປະກາດ: (ມາຣະໂກ 2:15)

ໃຫ້ສຶກສາຕົວຢ່າງການປະກາດຂອງຄົນເລວີ. ເມື່ອເລວີໄດ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປ, ລາວໄດ້ຈັດງານ ລ້ຽງຂັ້ນແລະໄດ້ເຊີນເອົາໝູ່ເພື່ອນຜູ້ເຄີຍເປັນຄົນເກັບພາສີ ແລະຄົນບາບອື່ນໆ, ພວກເຫລົ່ານີ້ເປັນຄົນສມັຍ ສັດຕະວັດທີ່ນຶ່ງຊຶ່ງຜູ້ນໍາສາສນາບໍ່ຕ້ອນຮັບ. ແຕ່ເຫັນວ່າຄົນເລວີຢາກໃຫ້ເພື່ອນພົບກັບອົງພຣະເຢຊູເພາະ ພຣະອົງມີຂອງປະເສີດ.

ພວກເຮົາມັກສົນທະນາກັນໃນໂຕະກິນເຂົ້າແມ່ນບໍ່?. ທ່ານອາດເຄີຍເວົ້າວ່າ, “ໄປລົມກັນໃນບ່ອນສະ ບາຍ.” ໝາຍເຖິງເວລາກິນເຂົ້າ. ການກິນເຂົ້ານີ້ເປັນໂອກາດດີທີ່ຈະເວົ້າເຖິງເຮືອງທີ່ເຮົາໄດ້ພົບຂອງດີ. ຕົວ ຢ່າງເວລາເຮົາຮັບເຊື່ອໃໝ່ ແລະຮັບສິນບັບຕິສະມາພວກເຮົາຄວນເຊີນຄົນອື່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມສໍາຄັນເຖິງ ເຮືອງນັ້ນມາຮ່ວມ. ຢ່າລືມວ່າເວລາກິນເຂົ້າເປັນເວລາດີທີ່ຈະເຊີນເອົາໝູ່ເພື່ອນຜູ້ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າມາຮ່ວມ ເພື່ອພົບກັບຄົນທີ່ເປັນຄຣິສະຕຽນມາໃນບ້ານຂອງທ່ານ. ທ່ານອາດເຊີນເອົາສິດຍາພິບານຂອງທ່ານໄປຮ່ວມ ນໍາເພື່ອເພິ່ນຈະມີໂອກາດພົບກັບຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ເວລານັ້ນອາດເປັນເວລາທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າມາເພື່ອ

ຈະຮັບເອົາພຣະເຢຊູໃນບ້ານເຮືອນຂອງທ່ານ ເພາະຕາມປົກກະຕິແລ້ວຄົນສ່ວນຫລາຍບໍ່ສະບາຍໃຈແລະບໍ່ຢາກໄປໃນເມື່ອເຊີນເຂົ້າໄປທີ່ໂບດ.

3. ຄົນສ່ວນຫລາຍມັກຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງ?: (ມາຣະໂກ 2:16)

ມີຫລາຍຄັ້ງໃນມາຣະໂກ ບົດ 2 ພວກເຮົາເຫັນຄົນຖາມວ່າ “ເປັນຫຍັງ.” ເຊັ່ນເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນເບັ້ງໃຫ້ດີ ພວກຫົວໜ້າສາສນາຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງຄົນນີ້ (ພຣະເຢຊູ) ຈຶ່ງເວົ້າແນວນັ້ນ?” (ມຣກ 2:7). ພວກເຂົາອາດແປກປລາດທີ່ອົງພຣະເຢຊູປົວຄົນງ່ອຍໃຫ້ດີ, ແຕ່ພວກເຂົາຕົກໃຈທີ່ໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູອ້າງວ່າພຣະອົງສາມາດອະພັຍຄວາມບາບຂອງຄົນງ່ອຍໄດ້. ແຕ່ມີບາງຄົນງົດງໍ້ໂດຍກ່າວວ່າ, “ເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອ!” (2:12).

ໃນເຮືອນຂອງຄົນເລວີ, ພວກຟາຣີຊາຍຖາມພວກສາວິກຢ່າງໜັກວ່າ, “ເປັນຫຍັງໝໍເພິ່ນຈຶ່ງຍອມຮັບປະທານກັບຄົນນອກສິນທັມແລະຄົນເກັບພາສີ?” (2:16). ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າທຸກຄົນຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນຢ່າງນັ້ນ. ຕໍ່ມາພວກຟາຣີຊາຍຢາກໃຫ້ພຣະເຢຊູອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ຖືສິນອິດອາຫານ (2:18) ແລະເປັນຫຍັງພວກສາວິກຝ່າຝືນກິດຂອງວັນຊະບາໂຕດ້ວຍເດັດເອົາຮວງເຂົ້າ? (2:24).

ເຖິງແມ່ນຄໍາຕອບຈະເປັນຢ່າງໃດກໍຕາມຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າຖືກໃຈເພາະມັນເປັນສິ່ງນອກຂອບເຂດເພາະການສອນມາກ່ອນນັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ຂີດເສັ້ນໄວ້ແລ້ວພວກເຂົາຄິດວ່າແມ່ນເສັ້ນທາງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທຸກປະການ. ເມື່ອພວກເຂົາສັ່ງຖາມອົງພຣະເຢຊູກໍຍິ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ສະບາຍໃຈຂຶ້ນເພາະອົງພຣະເຢຊູມີຄົນຕິດຕາມໄປຢ່າງມາກຫລາຍ ແລະຄໍາຕອບຈາກອົງພຣະເຢຊູນັ້ນລະເມີດຕໍ່ເສັ້ນທາງຂອງພວກເຂົາ.

ພວກຟາຣີຊາຍເປັນຄົນທີ່ຄົນທັງຫລາຍນັບໜ້າຖືຕາໃນສມັຍນັ້ນ. ພວກເຂົາເລີ້ມຈາກເປັນຄົນທັມມະດາໃນສມັຍສັດຕະວັດທີໜຶ່ງຂອງພຣະຄັມພິໃໝ່, ພວກເຂົາຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອສາສນາຢິວຢ່າງເຄັ່ງຄັດຊຶ່ງຊ່ອຍໃຫ້ສາສນາຢິວມີຊີວິດຢູ່ລອດໃນພາວະຫຍຸ້ງຍາກ. ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາຍຶດຖືທາງຂອງຕົນເອງດີ ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນສັດຕູຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູ. ອົງພຣະເຢຊູກິນເຂົ້າຮ່ວມພວກເຂົາແລະຄົນເລວີໃນບ້ານ. ອົງພຣະເຢຊູເຄີຍສິນທະນາກັບພວກເຂົາໃນທີ່ປະຊຸມແລະກໍສ່ວນຕົວ. ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ມີພຣະປະສົງໃຫ້ເຂົາເປັນຄົນຕໍ່ຕ້ານ ພຣະອົງເຫັນວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຜິດບາບ ພວກເຂົາຕ້ອງການອົງພຣະເຢຊູເໝືອນຄົນອື່ນໆ. ການເຊື່ອຖືສາສນານັ້ນອົງພຣະເຢຊູຍັງເຫັນວ່າເປັນຄົນທີ່ຜິດຢູ່ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດກໍຕາມ.

ໃຫ້ອ່ານອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນເຣື່ອງລູກຜູ້ເສັງ ເຫັນວ່າຜູ້ເປັນອ້າຍກາຍເປັນຄົນຄິດວ່າຕົນເອງດີ. (ລູກາ 15:1-2; 11-32). ໃຫ້ສັງເກດເຖິງສະພາບການເບື້ອງຫລັງໃນເຣື່ອງນີ້. ໃຫ້ໝັ້ນອ້ອນວອນເພື່ອຄົນຜິດບາບປະຈໍາ, ເພື່ອຄົນຖືສາສນາຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

4. ປົວຄົນເປັນພະຍາດ: (ມາຣະໂກ 2:17)

ການປົວພະຍາດໄດ້ມີຢູ່ຫລາຍບ່ອນໃນປຶ້ມມາຣະໂກ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນຜິສິງ, ຄົນງ່ອຍ, ຍິງເລືອດຕົກ, ຄົນຫູໜວກ ປາກກີກ, ຄົນຕາບອດ, ເດັກນ້ອຍ, ແລະອີກຫລາຍໆຄົນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເດັກຍິງອາຍຸສິບສອງປີຄົນມາຈາກຕາຍຜູ້ເປັນລູກສາວຂອງນາຍທະຫານຜູ້ໃຫຍ່.

ໃນຂໍ້ 17 ນີ້ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ການປົວພະຍາດເປັນການປຽບທຽບກັບຝ່າຍວິນຍານຈິດ. ມີຄົນເປັນພວກຟາຣີຊາຍຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງກິນກັບຄົນເກັບພາສີແລະຄົນຜິດບາບ?” (ມຣກ 2:16) ພຣະເຢຊູຕອບເໝືອນກັບທ່ານໝໍເວົ້າກັບຄົນເຈັບ. ທ່ານໝໍເປັນຫ່ວງວ່າ, ຄົນເຈັບຢູ່ໃສ? ພຣະເຢຊູມາກໍເພື່ອຊອກຫາຄົນເຈັບປ່ວຍ ເພື່ອນໍາການດີພຍາດດ້ານຈິດວິນຍານມາເຖິງຄົນຜິດຄົນບາບ.

ຜູ້ທີ່ຖາມອົງພຣະເຢຊູນັ້ນຄິດວ່າຕົນເອງເປັນຄົນສິນທັມ, ບໍ່ຕ້ອງການການປົວພະຍາດ ແລະພວກເຂົາຍັງບໍ່ຕ້ອງການພຣະເຢຊູຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ. ພວກເຂົາຄິດວ່າການເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຕ້ອງເກີດມາເປັນຄົນຍິວ. ພວກເຂົາຍັງເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຂົາກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນຖືກປະທັບຕຣາໄວ້ແລ້ວຢ່າງບໍ່ມີການປ່ຽນແປງເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະບັດຍັດ. ຕໍ່ພວກຍິວແລ້ວຄົນເລວີນີ້ບໍ່ມີໂອກາດເລີຍຈະຮູ້ຈັກກັບພຣະເຈົ້າເພາະເຂົາເປັນຄົນຜິດບາບ. ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍເປັນຄົນເຈັບເໝືອນກັບຄົນເກັບພາສີຜູ້ຕ້ອງການໝໍ. ເຫັນວ່າທ່ານໝໍກໍຊ່ອຍບໍ່ໄດ້ເພາະຄົນຟາຣີຊາຍບໍ່ຍອມຮັບວ່າຕົນເອງເປັນຄົນເຈັບປ່ວຍ. ທາງດ້ານວິນຍານຈິດບໍ່ມີຜູ້ໃດບັງຄັບໃຫ້ໄປຫາຜູ້ເປັນໝໍດ້ານວິນຍານ ຖ້າຢາກດີຕ້ອງເຮັດເອງ. ເຫັນວ່າພວກຟາຣີຊາຍເລືອກເອົາທາງກົງກັນຂ້າມກັບອົງພຣະເຢຊູ.

ອົງພຣະເຢຊູຄິດວ່າພວກຟາຣີຊາຍເປັນຄົນສິນທັມບໍ່? ບໍ່ເລີຍ, ອົງພຣະເຢຊູເຫັນກົງກັນຂ້າມ. ຄົນສິນທັມຈະບໍ່ດູກູກຄົນອື່ນ. ເປັນໜ້າເສົ້າໃຈມີຫລາຍຄົນຮ້ອງຕົນເອງວ່າຄຣິສະຕຽນແຕ່ຍັງບໍ່ມີອຸປະນິສັຍເໝືອນກັບຄົນທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເລີຍ. ຄົນທີ່ເປັນຄຣິສະຕຽນຕ້ອງລະວັງບໍ່ໃຫ້ປາດຄົນອື່ນເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ເຮັດເໝືອນພວກຟາຣີຊາຍ.

ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງແດ່ໃນທຸກວັນນີ້?

ໃນປະຫວັດສາດຂອງຄຣິສຕະຈັກ ມີຄໍາຖາມສອງຂໍ້ທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງປະເຊີນ: (1) ໃຜຈະພົ້ນໄດ້? ແລະ ຄົນທີ່ເຊື່ອນັ້ນຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໄດ້ຫລືບໍ່ໄດ້? ເຮືອງນີ້ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດແກ້ໄດ້ອີງຕາມນິມິດຂອງເປໂຕໃນກິຈການບົດ 10 ຫລືກອງປະຊຸມໃຫຍ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ກິຈການ 15 ເພາະເຮືອງນັ້ນຍັງສືບຕໍ່ມາເຖິງຄຣິສະຕຽນໃນທຸກວັນນີ້.

ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູຊົງເລືອກເອົາຄົນເລວີໃຫ້ເປັນຜູ້ນໍານັ້ນເປັນສິ່ງດີແລະສໍາຄັນເພື່ອຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດໄປທົ່ວທຸກບ່ອນໃນໂລກ. ຂ່າວດີນັ້ນແມ່ນເຮືອງຂອງອົງພຣະເຢຊູເພາະທຸກໆຄົນສາມາດຮັບເອົາພຣະອົງໄດ້. ຖ້າຢາກໃຫ້ສິ່ງນັ້ນເປັນຈິງແລ້ວພວກເຮົາຄວນຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປ ເປັນຕົວຢ່າງວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນດ້ວຍພຣະຄຸນທາງຄວາມເຊື່ອ ແລະກໍຊອກໂອກາດແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດນັ້ນ. ເປັນໜ້າແປກຫລັງຈາກ 2000 ປີພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ຍັງມີນິສັຍບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນທຸກຄົນມີປະສົບການກັບຊີວິດທີ່ປ່ຽນແປງກັບອົງພຣະເຢຊູດ້ວຍການມີຂໍ້ຫ້າມຫລາຍໆປະການ.

ຄໍາຖາມ

1. ເປັນຫຍັງຄຣິສຕະຈັກຈຶ່ງມີບັນຫາບໍ່ມີຄວາມສາມາດນຳເອົາຄົນບາບແລະຄົນເກັບພາສີຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູອີງຕາມບົດຮຽນນີ້?
2. ໃນຫ້ອງຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດຂອງທ່ານນັ້ນມີແຜນການອັນໃດບໍ່ ທີ່ຈະນຳເອົາຄົນນອກເຂົ້າມາຮ່ວມສາມັກຄີທັມແລະສຶກສາພຣະຄຳພີ?
3. ຖ້າທ່ານຮູ້ຈັກຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດຜູ້ມັກຕ້ອນຮັບຄົນນອກ ໃຫ້ທ່ານບອກຊື່ສອງສາມຄົນມາໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນຳໄດ້ບໍ່?
4. ເມື່ອເຮົາກ່າວວ່າຜູ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປນັ້ນແມ່ນຄົນຄຣິສະຕຽນ, ເຮົາຮູ້ວ່າເປັນຄຣິສະຕຽນແລ້ວມີວິທີໃດທີ່ເຮົາຈະກະທຳຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ຕ່າງສັງຄົມ, ຫລືຕ່າງຫລັກຄວາມເຊື່ອ?
5. ຕາມພາສາລາຕິນຄຳເວົ້າວ່າ ປະໂຣທິດ ເປັນຄຳເວົ້າສອງຄຳຕິດກັນຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ, ຜູ້ສ້າງຂົວ. ທ່ານໄດ້ມີຊີວິດຖືກກັບຄວາມໝາຍນັ້ນຢ່າງໃດ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 5

ຄົນເສຍຈິດ: ບົດປ່ອຍຈາກອຳນາດຂອງຜິມານ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ມາຣະໂກ 5:1-20
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:** ມາຣະໂກ 5:1-20
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ອົງພຣະເຢຊູບົດປ່ອຍຜູ້ຊາຍຄົນນຶ່ງຈາກອຳນາດຂອງຜິມານ ແລະ ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ກັບບ້ານໄປບອກສິ່ງພຣະອົງໄດ້ຊ່ອຍຕົນເອງ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ຈາກອັນໃດຫລືສິ່ງໃດທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູບົດປ່ອຍທ່ານ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອບອກເຖິງການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງຄົນຜິເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອບອກເຖິງວ່າມີສິ່ງໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູບົດປ່ອຍ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພິເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະ ການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໄຜດຄົນຜິເຂົ້າໃຫ້ຫາຍດີ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ປະກາດເຖິງສິ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດ ຂອງລາວ. ທ່ານໄດ້ຍິນເລື່ອງຂອງອົງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ? ທ່ານອາດເປັນເໝືອນຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອເວົ້າເຖິງອົງພຣະເຢຊູເພາະໄດ້ເກີດໃນຄອບຄົວທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນ. ຄຳຖາມທີ່ວ່າວັນອາທິດນີ້ທ່ານຈະໄປໂບດບໍ່ ບໍ່ເຄີຍຖາມເພາະມັນເປັນໜ້າທີ່ຢູ່ແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເຊື່ອໃນຕອນຍັງເຍົາວະອາຍຸ 10 ປີເທົ່ານັ້ນ ວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າແລະຜູ້ໃຫ້ຊ່ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບາງຢ່າງໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຄື: ນຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫງົາອອນເວລານະມັສການ. ສອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍຄົນອື່ນໃຫ້ຮູ້ຈັກອົງພຣະເຢຊູເໝືອນກັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເປັນນັກເທດ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຈິດໃຈຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ຈັກກັບອົງພຣະເຢຊູ ພຣະຜູ້ໄຜດໃຫ້ພົ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ເຫັນວ່າໃນເລື່ອງຄົນຜິເຂົ້ານັ້ນໃນບົດຮຽນຂອງພວກເຮົາວັນນີ້ມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຢ່າງແປກປລາດ. ແຕ່ຢ່ານ້ອຍໃຈໃນເມື່ອເຮົາບໍ່ມີເລື່ອງໃຫຍ່ຢ່າງນີ້ທີ່ຈະບອກຄົນອື່ນ ພວກເຮົາທຸກຄົນມີປະສົບການເໝືອນກັນກັບພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາມີປະສົບການເໝືອນກັນອາຈານໂປໂລໃນຂະນະທີ່ເດີນທາງໄປດາມາເຊ (ກຈກ 9:1-8). ປະສົບການນັ້ນເປັນຊີວິດສ່ວນຕົວຂອງອາຈານໂປໂລ. ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາມີປະສົບການບໍ່ຄືກັນກັບຄົນຜິເຂົ້າ, ອາຈານໂປໂລເຫັນແສງມາຈາກຟ້າ, ແຕ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາທຸກຄົນມີປະສົບການກັບອົງພຣະເຢຊູເປັນພິເສດ. ພວກເຮົາຄວນຂອບພຣະຄຸນອົງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ໂອກາດພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະອົງໃນໂລກນີ້ ແລະ ພຣະອົງຈະສືບຕໍ່ຄວາມສຳພັນນັ້ນຕອນໄປກັບພວກເຮົາໃນເມືອງຟ້າສວັນ.

1. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາຂ່າວປະເສີດໄປຫາຄົນນອກ: (ມາຣະໂກ 5:1)

ໃນເຂດແດນເຄຣະຊາຄົນຢູ່ທາງພາກຕາເວັນອອກຂອງເມືອງຄາຊີເລ, ມີຊື່ນຶ່ງອີກວ່າໄທເບຣັສ. ນີ້ເປັນເມືອງໃຫຍ່ຊຶ່ງຖືທຳນຽມຂອງຊາວກຣີກ. ເມືອງນີ້ສ້າງໃນສມັຍຂອງອາເລັກຊັດດີອາ (ສັດຕະວັດທີ 4 ກ່ອນ

ຄສ.), ຈັກກະພັດໂຣມໃຫ້ສິດທິແກ່ປະຊາຊົນໃນເຂດນີ້ເປັນພິເສດ ບໍ່ຄືບ່ອນອື່ນໆທີ່ເພິ່ນປົກຄອງ. ຕາມຮ່ອມພູໃນແຄມທະເລມີຖ້ຳທີ່ປະຊາຊົນໄດ້ໃຊ້ເປັນບ່ອນຝັງຄົນຕາຍ. ໃນຜີປ່າຊ້ານີ້ເປັນບ່ອນຜີຮ້າຍມັກອາສັຍຢູ່.

ຂໍ້ສໍາຄັນໃນບົດກ່ອນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງ “ຄົນເລວີ: ຕ້ອນຮັບຄົນນອກ” ເຫດຜົນທີ່ພຣະເຊຊູໄປເຂດນັ້ນແມ່ນພຣະອົງຕ້ອງການໄປຫາຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາດຢິວ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງປົວຈາກຖືກຜີສິງໃຫ້ເປັນຄົນປະກາດເຣື່ອງພລັງອໍານາດຂອງພຣະເຊຊູ. ມັດທາຍໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າມີຄົນກຸ່ມໃຫຍ່ໝາຍເຖິງຄົນມາຈາກເມືອງເຄຣະຊາຄົນຕິດຕາມອົງພຣະເຊຊູໄປ (ມັດທາຍ 4:25) ແລະມາຣະໂກໄດ້ກ່າວວ່າອົງພຣະເຊຊູໄດ້ສະເດັດໄປເຂດນີ້ (ມຣກ 7:31)

2. ຄົນຜີເຂົ້າສິງຈາກເຄຣະຊາຄົນ: (ມາຣະໂກ 5:2-10)

ເວລາອົງພຣະເຊຊູໄປແຄມທະເລເຄຣະຊາຄົນພຣະອົງໄດ້ພົບກັບຊາຍຜູ້ໜ້າສິງສານເພາະຜີເຂົ້າສິງ. ໃນປື້ມຂ່າວປະເສີດຕອນນີ້ ຄົນນີ້ເຄີຍໄດ້ຍິນເຖິງເຣື່ອງພຣະເຊຊູ ຫລືເປັນທ່ານງຽມທີ່ລາວຕ້ອງເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ນັ້ນຢ້ານ? ແນວໃດກໍຕາມພຣະອົງໄດ້ພົບກັບຊາຍຄົນນີ້ຜູ້ມີກໍາລັງເປັນພິເສດຈົນບໍ່ມີຜູ້ໃດກຸມໄດ້. ເອົາໂສ້ຫລືເຊືອກໃຫຍ່ຜູກໄວ້ຊາຍຄົນນັ້ນກໍດຶດຂາດໝົດ. ຊາຍຄົນນີ້ມີຊີວິດທີ່ຮ້າຍລາວເປັນຄົນເສັງຈິດສົມຄວນແລ້ວທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນສັງຄ໌ໃນຜີປ່າຊ້າ. ແຕ່ເມື່ອອົງພຣະເຊຊູສະເດັດເຂົ້າໄປ ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງພຣະອົງໄດ້ແລະເຂົ້າມານະມັສການພຣະອົງ.

ຊາຍຄົນນັ້ນມີບັນຫາແນວໃດ? ບາງທີພວກເຮົາອາດໃຊ້ຄວາມຄິດສັມຍນີ້ໄປໃຊ້ກັບສະພາບຂອງລາວ. ມັນອາດເປັນການຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າແມ່ນຫຍັງເກີດໃນນໍາຊີວິດຂອງຊາຍຄົນນີ້ຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນສັມຍບູຮານ. ຄວາມຈິງມີຢູ່ວ່າພຣະເຊຊູໄດ້ພົບກັບສະພາບຂອງຊາຍຄົນນັ້ນໃນສັມຍເດີມອົງຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວຊຶ່ງພວກເຮົາທຸກວັນນີ້ບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ດີ.

ໃນພຣະທັມມາຣະໂກ ບົດ 5:7-10 ນີ້ອາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໄດ້ຍາກ. ຄໍາຖາມມີຢູ່ວ່າອົງພຣະເຊຊູໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊາຍຜູ້ຖືກຜີເຂົ້າສິງ ຫລືເວົ້າກັບຜີທີ່ສິງຊາຍຄົນນັ້ນ ຫລືເວົ້າຕໍ່ທັງສອງ? ຂໍ້ 7, ເຫັນວ່າຊາຍນັ້ນໄດ້ກ່າວກັບອົງພຣະເຊຊູ ເພາະລາວອາດຄິດວ່າອົງພຣະເຊຊູສະເດັດມາເຂດແດນນັ້ນເພື່ອປະເຊີນກັບລາວ: ຄົນຜູ້ຜີເຂົ້າສິງກ່າວວ່າ, “ທ່ານມາຫຍັງກ່ຽວກັບເຮົາດ້ວຍເຫດໃດ? ທ່ານຈະທໍາຣະມານເຮົາຫຼື? ເພາະຊາຍນັ້ນຖືກທໍາຣະມານຢູ່ແລ້ວ” ຄໍາເວົ້າຢ່າງນີ້ອາດຢູ່ໃນແນວຄິດຂອງຊາຍຄົນນັ້ນ. ໝາຍເຫດໃນຂໍ້ 8 ອົງພຣະເຊຊູໄດ້ສັ່ງໃຫ້ວິນຍານຊົ່ວອອກຈາກຊາຍຄົນນັ້ນ, ແຕ່ມັນບໍ່ຍອມອອກ. ຂໍ້ 9 ອົງພຣະເຊຊູໄດ້ຖາມຊື່ຂອງຜີຮ້າຍ. ມັນຕອບວ່າ, “ຊື່ກອງທັບເພາະພວກເຮົາມີຫລາຍຕົວນໍາກັນ.” ຊື່ເຫລົ່ານັ້ນບອກເຖິງຜີຮ້າຍທີ່ທໍາລາຍຈິດໃຈຂອງຊາຍຄົນນັ້ນ. ຕໍ່ມາເຫັນວ່າວິນຍານຊົ່ວໄດ້ຮ້ອງຂໍເພາະບໍ່ຍາກອອກໜີໄປຈາກເຂດແດນເມືອງນັ້ນ ແລະພຣະເຊຊູອະນຸຍາດໃຫ້ມັນໄປເຂົ້າໃນຝູງໝູ.

ຜີທີ່ເຂົ້າສິງຊາຍຄົນນັ້ນພວກມັນມີຊື່ແລະມີສຽງເວົ້າ, ແຕ່ອົງພຣະເຊຊູໄດ້ມີອໍານາດເໜືອພວກມານ. ອົງພຣະເຊຊູຍັງໄດ້ເປີດເຜີຍເຖິງຈຸດປະສົງແລະບອກວ່າພຣະອົງແມ່ນໃຜ. ໃນປື້ມມາຣະໂກໄດ້ສອນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະອໍານາດຂອງພຣະອົງຢ່າງຫລວງຫລາຍວ່າພຣະອົງມີອໍານາດເໜືອທັມມະຊາດ ຄືພຣະອົງໄດ້ທ້າມທະເລ (ມຣກ 4:35-41). ພຣະເຊຊູທໍາການອັສຈັນຄືປົວປະພະຍາດຮ້າຍ, ເອີ້ນເອົາພວກສາວິກ, ແລະ

ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນງົດງໍ. ເຫດການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດນັ້ນໄດ້ບອກເຖິງທັມມະຊາດຂອງພຣະອົງວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງຂອງມະນຸດຫລືຕາມພາສາຂອງມາຣະໂກແລ້ວແມ່ນ, “ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ແມ່ນຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຝູງໝູ? ເຮືອງນີ້ບໍ່ບອກຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງເຖິງຄວາມໝາຍ, ແຕ່ອາດໄດ້ສອນວ່າຜີໄດ້ອອກຈາກຄົນນັ້ນແລະບໍ່ລົບກວນອີກຕໍ່ໄປ. ຊາຍຄົນນັ້ນຄິດວ່າສິ່ງທີ່ທໍຣະມານລາວນັ້ນໄດ້ຈົມຕາຍທີ່ນໍ້າທະເລແລ້ວ. ພວກຮັກສັດອາດກ່າວວ່າເປັນການກະທໍາທີ່ໂຫດຮ້າຍຕໍ່ສັດ, ແຕ່ຄວາມສໍາຄັນນັ້ນແມ່ນອົງພຣະເຢຊູມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ມະນຸດຜູ້ໜ້າສົງສານ. ອົງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ຊາຍນັ້ນຄົນດີ ແລະເຮັດຊີວິດຂອງຄົນນັ້ນມີຄວາມໝາຍ, ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ.

ການເຂົ້າໃຈເຮືອງ “ຜີມານ” ນີ້ເປັນເຮືອງຍາກ. ພຣະຄັມພິບາງຕອນເວົ້າເຖິງຜີມານນັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງພະຍາດຮ້າຍໃນສມັຍໃໝ່. ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາອາດບໍ່ສາມາດແກ້ບັນຫາໄດ້ຢ່າງຕາຍຕົວ, ແຕ່ເຫັນໃນສມັຍເດີມນັ້ນສິ່ງທີ່ລົບກວນຄົນນັ້ນແມ່ນ “ຜີມານ.” ພະຍາດຮ້າຍແມ່ນວຽກງານຂອງມານ. ໃນສັດຕະວັດທີນຶ່ງເດັກນ້ອຍຖືກສອນວ່າບໍ່ໃຫ້ໄປໃກ້ຜີປ່າຊ້າເພາະມານຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຜູ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງນັ້ນກໍຮູ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູມີອໍານາດເໜືອມານ, ເໜືອຄວາມບາບ, ຄວາມຕາຍ. ຫລັງຈາກອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວຜີມານ ຄໍາວ່າ, “ຜີມານ” ໝົດສິດແລະອໍານາດໃນໂລກນີ້. ອາຈານໂປໂລຈິ່ງຂຽນໄວ້ວ່າ, “ໂດຍໄມ້ກາງແຂນນັ້ນພຣະອົງໄດ້ບົດຜູ້ປົກຄອງແລະອໍານາດທັງຫລາຍເສັ້ງ.” (ໂກໂລຊາຍ). ແຕ່ແນວໃດກໍຕາມພວກເຮົາຕ້ອງລະມັດລະວັງບໍ່ຄວນປະມາດຢ່າງໄປໃນຜີປ່າຊ້າໃນກາງຄືນ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍ້ານມານວ່າມັນຈະມາລົບກວນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ.

3. ອົງພຣະເຢຊູບອກໃຫ້ອອກໜີໄປ: (ມາຣະໂກ 5:14-17)

ມີຫລາຍຄັ້ງໃນມາຣະໂກ 2 ພວກເຮົາເຫັນຄົນຖາມວ່າ “ເປັນຫຍັງ.” ເຊັ່ນເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນເບັ້ງໃຫ້ດີ ພວກຫົວໜ້າສາສນາຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງຄົນນີ້ (ພຣະເຢຊູ) ຈິ່ງເວົ້າແນວນັ້ນ?” (ມຣກ 2:7). ພວກເຂົາອາດແປກປລາດທີ່ອົງພຣະເຢຊູປົວຄົນງ່ອຍໃຫ້ຫາຍດີ, ແຕ່ພວກເຮົາຕົກໃຈທີ່ໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູອ້າງວ່າພຣະອົງສາມາດອະພັຍຄວາມບາບຂອງຄົນງ່ອຍໄດ້. ແຕ່ມີບາງຄົນງົດງໍໂດຍກ່າວວ່າ, “ເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອ!” (2:12).

ໝູປະມານສອງພັນໂຕຕາຍໃນທະເລເຮັດໃຫ້ມີການຫວັ່ນວາຍເກີດຂຶ້ນ! ມີຫລາຍຄົນເຂົ້າມາເບິ່ງເຫດການນັ້ນແລະພວກເຂົາກັງວົນນໍາ. ແຕ່ເຫັນວ່າຄົນມທີ່ຜີເຂົ້າສົງນັ້ນນຸ່ງເຄື່ອງສຸພາບດີແລະມີສະຕິເປັນປົກກະຕິດີ. ລູກາໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້, “ນັ່ງລົງທີ່ພຣະບາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ” (ລູກາ 8:35). ຝູງຊົນບໍ່ເຫັນຜີມາກວນຊາຍຄົນນັ້ນປັນເວລານານ, ແຕ່ຝູງຊົນຍັງມີຄວາມຍ້ານຊາຍນັ້ນຢູ່ເຖິງແມ່ນໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໃນຊີວິດຂອງຊາຍຄົນນັ້ນຜູ້ກໍາລັງນັ່ງຢູ່ໃຕ້ພຣະບາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ຝູງຊົນຍ້ານກໍເພາະເຄີຍເຫັນຊາຍຄົນນັ້ນມີພລັງພິເສດ ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຂົາແຮງຍ້ານເພາະສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດຕໍ່ຊີວິດຂອງຊາຍຄົນນັ້ນ. ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຂົາຍັງເວົ້າເຖິງຝູງໝູທີ່ຕາຍໃນທະເລນັ້ນຢູ່.

ໝູສອງພັນໂຕຖ້າເອົາໄປຂາຍອາດໄດ້ເງິນຫລາຍສົມຄວນ ເງິນເປັນສິ່ງທີ່ຄົນມັກເວົ້າເຖິງຫລາຍທີ່ສຸດ. ພວກເຂົາອາດຄິດວ່າຖ້າພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໄປ, ມີຫຍັງອີກບໍ່ທີ່ພຣະອົງຈະເຮັດເປັນການລົບກວນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ? ພວກເຂົາອາດບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງສະພາບຂອງຊາຍຜູ້ໜ້າສົງສານທີ່ອົງພຣະເຢຊູປົວໃຫ້ດີ,

ພວກເຂົາເປັນຫ່ວງຕໍ່ທຸກສິ່ງໃນບ້ານເມືອງຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາອາດບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງມະນຸດ ເປັນ ຫ່ວງນໍາແຕ່ເງິນຄໍາເທົ່ານັ້ນ.

4. ຄົນທີ່ມີສຸຂພາບດີ: (ມາຣະໂກ 5:18-20)

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຜູ້ຊາຍອີກຄົນນຶ່ງຜູ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຊ່ວຍເວລາພຣະອົງລົງເຮືອໄປອີກບ່ອນນຶ່ງ. ຊາຍຄົນ ນັ້ນເມື່ອດີແລ້ວກໍຢາກໄປກັບພຣະອົງ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສົ່ງໄປທາງອື່ນເພື່ອໃຫ້ຄົນນັ້ນສະແດງໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນ ອີກຊຶ່ງອາດຈະເປັນການດີ ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູບອກຄົນນັ້ນໃຫ້ກັບໄປຫາຄອບຄົວ ເພື່ອສະແດງເຖິງເຮືອງທີ່ເກີດ ຂຶ້ນ. ຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ບອກແຕ່ຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ ແຕ່ລາວເດີນໄປທົ່ວທຸກບ່ອນບອກສິ່ງທີ່ອົງພຣະເຢຊູ ໄດ້ເຮັດຕໍ່ລາວຊຶ່ງເປັນພຣະຄຸນແລະອໍານາດຂອງພຣະອົງ.

ເຮືອງຂອງຂ່າວປະເສີດກໍໄດ້ແຜ່ອອກໄປເພາະຊາຍຄົນນີ້. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຖືກປົວໃຫ້ດີຊຶ່ງເປັນ ພຣະພອນແລ້ວ ພວກເຮົາກໍຢາກບອກຄົນອື່ນ. ຄົນທີ່ຜິເຂົ້າສິ່ງຄົນນີ້ກາຍເປັນຜູ້ປະກາດໄປຍັງເມືອງໃຫຍ່ນີ້. ຄໍາສັ່ງໃຫ້ອອກໄປແລະບອກນັ້ນແມ່ນຄໍາສອນຢູ່ໃນພຣະຄໍາພີ. ອົງພຣະເຢຊູປົວຄົນແລະປະທານໃຫ້ມີຊີວິດ ຢູ່ກໍເພື່ອໃຫ້ປະກາດແລະຮັບໃຊ້. ເຊັ່ນດຽວກັນພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຄວນຈະເປັນພະຍານເຖິງເຮືອງ ພຣະເຢຊູ.

ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນທຸກວັນນີ້?

ຄຣິສຕະຕຽນແມ່ນຜູ້ຮັບເຊື່ອ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູແລະໄດ້ຫັນຫລັງຕໍ່ຄວາມບາບ. ຄົນທີ່ຜິເຂົ້າສິ່ງໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຢ່າງແທ້ຈິງ, ລາວມີສັນຕິສຸກແລະມີຈຸດປະສົງດີໃນຊີວິດ. ຊາຍຄົນນີ້ໄດ້ປະ ສົບກັບການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່. ເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອດົນນານແລ້ວພວກເຮົາມອງເຫັນຄວາມ ບົກພ່ອງແລະຈຸດອ່ອນແອທີ່ບໍ່ໃຫ້ກຽດແກ່ອົງພຣະເຢຊູ. ຍັງບໍ່ຊໍາເກີນໄປທີ່ຈະໃຫ້ພຣະເຢຊູເປັນນຶ່ງໃນຊີວິດ ເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ວ່າຊີວິດຂອງເຮົາບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາຖາມ

1. ທ່ານຈະອ້ອນວອນເປັນປະຈໍາເພື່ອຄົນຜູ້ມີນິສັຍແລະການປະພຶດຮ້າຍແລະມັກປມາດຄົນອື່ນບໍ່? ທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງໃຊ້ທ່ານເປັນເຄື່ອງມືເພື່ອນໍາເອົາສັນຕິສຸກໄປໃຫ້ຄົນອື່ນ.
2. ທ່ານຈະເຊີນໃຫ້ຄົນອື່ນເອົາໃຈໃສ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ມີ ຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈບໍ່?
3. ເປັນຫຍັງທ່ານຄິດວ່າຜູ້ໝູ ແລະຄົນທີ່ນັ້ນມີການປະພຶດຢ່າງນັ້ນ?
4. ທ່ານຈະຕອບຄໍາຖາມໃນພຣະຄໍາພີຢ່າງໃດເຖິງເຮືອງຜິຮ້າຍເວລາມັນເວົ້າວ່າ, “ທ່ານຕ້ອງການ ອັນໃດກັບຂ້າ, ອົງພຣະເຢຊູ? (ມຣກ 5:6)
5. ທ່ານຈະເອົາຫລັກການທີ່ອົງພຣະເຢຊູບອກຄົນທີ່ພຣະອົງປົວໃຫ້ດີນັ້ນວ່າຈິ່ງໄປແລະປະກາດ ໃຊ້ ໃນ ຊີວິດຂອງທ່ານບໍ່?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 6

ສອງຄົນໝົດຫວັງ: ເຂົາເພິ່ງອົງພຣະເຢຊູ

- ຂໍ້ພຣະຄັມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ມາຣະໂກ 5:22-43
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄັມພິ:** ມາຣະໂກ 5:21-43
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ຜູ້ໝົດຫວັງສອງຄົນຜູ້ນຶ່ງແມ່ນນາຍທະຫານຜູ້ມີຊື່ວ່າຢາອີໂຣເພາະລູກສາວຂອງລາວກຳລັງຈະຕາຍ ແລະອີກຄົນນຶ່ງແມ່ນຜູ້ຍິງເລືອດຕົກ ທັງສອງຄົນນີ້ໄດ້ເພິ່ງອົງພຣະເຢຊູໃຫ້ຊ່ວຍ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູຢູ່ໃສເມື່ອທ່ານຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຫລາຍທີ່ສຸດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອບອກເຖິງຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງສອງຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ນາຍທະຫານແລະຍິງເລືອດຕົກນັ້ນຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ໃນເມື່ອມີຄວາມຕ້ອງການເກີດຂຶ້ນ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄັມພິເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຄວາມຕ້ອງການອັນເລິກເຊິ່ງຂອງສອງຄົນ ເພາະທັງສອງໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູຊ່ວຍ ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຊ່ວຍໄດ້. ເຫັນວ່າຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາອາດແຕກຕ່າງກັນ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດແລະກໍຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊ່ວຍໄດ້.

ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ສອນເຖິງຄວາມຕ້ອງການອັນຍິ່ງໃຫຍ່-ຄວາມຕ້ອງການອັນແທ້ຈິງ, ບໍ່ແມ່ນສິ່ງຢາກໄດ້. ທັງສອງຄົນນີ້ໄດ້ຍືນເຮືອງຂອງອົງພຣະເຢຊູ ເມື່ອມີຄວາມຂັດສົນແລ້ວພວກເຂົາກໍເຂົ້າຫາພຣະເຢຊູເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍ. ມີຄົນນຶ່ງເມື່ອຄວາມຫວັງໝົດໄປແລ້ວຄົນນັ້ນກໍຫັນຫາອົງພຣະເຢຊູເພື່ອຊ່ວຍລູກສາວນ້ອຍ ຜູ້ປ່ວຍໄກ້ຈະຕາຍ. ຜູ້ຍິງອີກຄົນນຶ່ງໄດ້ໃຊ້ເງິນຄຳຈົນໝົດປົວພຍາດແຕ່ຍັງບໍ່ດີ ລາວເຂົ້າໄປຫາພຣະເຢຊູ ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍທັງສອງຄົນນີ້ໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີແລະມີຊີວິດຢູ່ລອດ.

ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ປົວຄົນປ່ວຍຫລືເອີ້ນຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວໃຫ້ຄົນມາອີກທຸກຄົນ ແຕ່ສະພາບສອງຢ່າງໄດ້ບອກເຖິງພລັງອຳນາດຂອງອົງພຣະເຢຊູເປັນພິເສດ.

1. ຄວາມເຊື່ອຂອງຢາອີໂຣ: (ມາຣະໂກ 5:22-24)

ຢາອີໂຣໄດ້ຮັບໃຊ້ສັງຄົມຂອງລາວເປັນຢ່າງດີຄືລາວໄດ້ປະກາດໃຫ້ຄົນເກັບພາສີ, ຄົນບາບ, ແລະເພື່ອນຜູ້ເປັນຄົນຕ່າງຊາດນຳກັນໃນເມືອງໃຫຍ່ໆ. ລາວຍັງໄດ້ບອກໃຫ້ພວກຟາຣີຊາຍແລະຜູ້ນຳໃນໂຮງທັມສາລາອີກ. ເຫັນວ່າຢາອີໂຣຍັງເປັນຜູ້ນຳອາສາສາມັກໃນໂຮງທັມສາລາຄືລາວເປັນຫົວໜ້າພະແນກປົກຄອງ.

ຍ້ອນຊີວິດຂອງຢາອີໂຣເປັນດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອລາວຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູໝູ່ເພື່ອນຈິ່ງຕ້ອງຕິລາວຢ່າງທີ່ສຸດ. ແຕ່ແນວໃດກໍຕາມລາວສ່ຽງຊີວິດໃນການຕ້ອນຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູ. ລາວເຂົ້າໄປຫາອົງພຣະເຢຊູຢ່າງຕັ້ງໃຈ ແລະຖອມຕົວຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ລາວກັມລົງທີ່ພຣະບາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

ຢາອີໂຣເປັນຄົນໝົດຫວັງພ້ອມກັບຜູ້ເປັນລູກສາວເພາະນາງເຈັບໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ ແຕ່ຢາອີໂຣຜູ້ເປັນພໍ່ເຊື່ອວ່າອົງພຣະເຢຊູມີອໍານາດຊ່ວຍໄດ້. ລາວຈິ່ງຂໍຮ້ອງຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູດ້ວຍຄວາມເຊື່ອວ່າ, “ຂໍເຊີນທ່ານໄປຢຽດມີວາງລົງໃສ່ລາວເພື່ອລາວຈະພົ້ນຈາກຕາຍມີຊີວິດຢູ່” (ມຣກ 5:23). ຕອນນີ້ຖ້າທ່ານເປັນພໍ່ແມ່ທ່ານອາດຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງດຽວກັບຢາອີໂຣເພາະລູກສາວເຈັບໜັກ ພວກເຮົາອ້ອນວອນຢາກໄດ້ຮັບການປົວພະຍາດເປັນຢ່າງດີ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວການປົວໃຫ້ດີນັ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ເຫັນວ່າຕອນນີ້ທ່ານຢາອີໂຣໄດ້ໝົດຫວັງແລ້ວ ແລະເຫັນວ່າມີແຕ່ອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນສາມາດຊ່ວຍໄດ້. ອົງພຣະເຢຊູກໍໄດ້ສະເດັດໄປນໍາຢາອີໂຣ ແລະມີຜູ້ຊົນຕິດຕາມໄປນໍາ.

2. ຄວາມເຊື່ອຂອງຍິງໝົດຫວັງ: (ມາຣະໂກ 5:25-34)

ຫລາຍຄັ້ງໃນຊີວິດມີສິ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ. ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການຢ່າງນີ້ຫລືບໍ່? ທ່ານໄດ້ວາງແຜນການເປັນຢ່າງດີແຕ່ໃນທີ່ສຸດເຫັນວ່າມີສິ່ງມາຂັດຫລືລົບກວນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຕົນເອງບໍ່ສະບາຍໃຈເມື່ອມີສິ່ງລົບກວນ ແຕ່ເຫັນວ່າສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນອາດກາຍເປັນສິ່ງດີ. ໃນຂະນະທີ່ອົງພຣະເຢຊູກໍາລັງສະເດັດໄປຫາເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງຜູ້ກໍາລັງຈະຕາຍ-ມີສິ່ງນຶ່ງເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູເຫັນແລະຫັນໄປສົນໃຈ.

ມີຜູ້ຊົນເປັນຈໍານວນຫລາຍໄດ້ມາຫາອົງພຣະເຢຊູເພາະພວກເຂົາຕ້ອງການໄດ້ຍິນພຣະອາຈານສອນ. ມີຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງສ່ຽງຊີວິດເຂົ້າໄປຫາອົງພຣະເຢຊູເພາະນາງເປັນພຍາດເລືອດຕົກມາໄດ້ສິບສອງປີແລ້ວ. ຕາມທັມນຽມພວກຍິວແລ້ວນາງເປັນຄົນບໍ່ສະອາດ (ລະບຽບພວກເລວີ 15:25). ຍິງຄົນນີ້ບໍ່ມີສິດຈະເຂົ້າໄປຫາຜູ້ຊົນໄດ້ ຖ້າລາວໄປໃນຜູ້ຊົນລາວຍິງມີບັນຫາໃຫຍ່. ຍິງຄົນນີ້ໃຊ້ເວລາແລະເງິນຄໍາປົວຕົນເອງແຕ່ເຫັນວ່າເປັນແຮງກວ່າເກົ່າ. ເໝືອນກັບທ່ານຢາອີໂຣ ນາງມີຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູວ່າພຣະອົງມີອໍານາດຈະປົວໄດ້. ນາງຄິດໃນໃຈວ່າ, “ຖ້າເຮົາໄດ້ບາຍເສື້ອຂອງເພິ່ນແຕ່ເທົ່ານັ້ນເຮົາກໍຈະດີພຍາດ.” (ມຣກ 5:28). ບໍ່ເປັນໜ້າແປກໃຈເມື່ອນາງໄດ້ເຈັບສິ້ນເຄື່ອງທຶງຂອງພຣະເຢຊູແລ້ວ ນາງຮູ້ສຶກວ່າເລືອດທີ່ຕົກເປັນເວລາຍາວນານນັ້ນກໍຢຸດແຫ້ງໄປ.

ອົງພຣະເຢຊູຮູ້ສຶກວ່າພຣະກໍາລັງອອກຈາກພຣະອົງໄປ. ພຣະອົງຈິ່ງຖາມວ່າ, “ແມ່ນໃຜໄດ້ບາຍເສື້ອຂອງເຮົາ. (ມຣກ 5:30). ຄໍາຖາມມີຢູ່ວ່າພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າແມ່ນໃຜໄດ້ເຈັບເສື້ອຂອງພຣະອົງບໍ່? ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດເຕັມສ່ວນ. ແນ່ນອນພຣະອົງຮູ້ຈັກພຣະອົງຖາມກໍເພາະຢາກໃຫ້ມີການສາຣະພາບເກີດຂຶ້ນວ່າໃຜມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ. ໃນຕອນນີ້ເຫັນວ່າພວກສາວິກບໍ່ຢາກເສັງເວລາອີກທີ່ຈະໄປຊ່ວຍຄົນເປັນຜູ້ນໍາໃນໂຮງທັມສາລາ, ແຕ່ເຫັນວ່າພຣະອົງໄດ້ຊອກຫາໃນຖ້າມກາງຜູ້ຊົນເຖິງຄົນທີ່ຈັບເສື້ອຂອງພຣະອົງ. ມີຍິງຄົນນຶ່ງແຕ່ບໍ່ໄດ້ອອກຊື່ມາໃນຖ້າມກາງຄົນອື່ນໃນຕອນນີ້ໃຜກໍມອງຂ້າມ ນາງຕ້ອງການໄດ້ຍິນວ່າແມ່ນໃຜເປັນຄົນຈັບເສື້ອຂອງພຣະເຢຊູ.

ນາງໄດ້ເຂົ້າໃນກຸ່ມຜູ້ຊົນອີກ ແລະອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຊອກຫາ ນາງກໍເລີຍອອກມາຂ້າງໜ້າບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ. ນາງຢ້ານວ່າອົງພຣະເຢຊູຈະຕ້ອງຕີທີ່ນາງໄດ້ເຈັບເສື້ອຂອງພຣະອົງ “ນາງຢ້ານຈົນຕົວ

ສິ້ນ.” ນາງຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ (ມຣກ 5:33). ພຣະອົງຊົງເວົ້າກັບນາງພ້ອມທັງຝູງຊົນກໍໄດ້
ຍິນ, “ລູກຍິງເອີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ ຈົ່ງໄປເປັນສຸກແລະດີພຍາດເທີນ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຍິງນັ້ນໃຫ້ດີເພື່ອສະແດງວ່າແມ່ນຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ນາງຄິດວ່າຖ້າໄດ້ເຈັບເສື້ອຂອງ
ພຣະອົງນາງຄົງດີ ແຕ່ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູມີຄວາມເວົ້າຢ່າງອື່ນຄືພຣະອົງມີອໍານາດທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນໆໄດ້
ໝື່ອນກັນ ແລະບອກເຖິງຄຸນຄ່າຂອງຄວາມເຊື່ອ. “ຄວາມເຊື່ອໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີ” (ມຣກ 5:34). ຄວາມ
ເຊື່ອບໍ່ແມ່ນແຕ່ເວົ້າຫລືມີຄວາມຮູ້ສຶກເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມເຊື່ອຕ້ອງມີການປະຕິບັດ (ຍກບ 1:12). ຕົວຢ່າງ: ຍິງ
ເລືອດຕົກເວລາລາວໄດ້ຍິນເລື່ອງພຣະເຢຊູແລ້ວລາວກໍຊອກຫາພຣະອົງ ເພາະລາວເຊື່ອວ່າພຣະອົງຈະປົວ
ລາວໄດ້ໂດຍຄິດໃນໃຈວ່າຖ້າຕົນເອງໄດ້ເຈັບເສື້ອຊັ້ນນອກຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນພຍາດກໍຈະດີ. ນັ້ນແຫລະ
ເປັນຄວາມເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຢ່າເບິ່ງຂ້າມຄວາມສໍາຄັນໃນການເອົາຕົນເອງເຂົ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ. ສິ່ງນີ້ເກີດ
ຂຶ້ນໃນຫລາຍວິທີເຊັ່ນ: ໄປຄຣິສຕະຈັກ, ເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າໃນທາງສ່ວນຕົວເປັນປະຈໍາທຸກວັນ, ຫລືເຊື່ອຟັງ
ເຮັດຕາມພຣະອົງໄປ. ຜູ້ຍິງທີ່ຈັບເສື້ອຂອງອົງພຣະເຢຊູນັ້ນບໍ່ແມ່ນການກົດປຸ່ມເໝືອນຈັກຂາຍເຄື່ອງດື່ມ
ແລ້ວທຸກສິ່ງຢ່າງໄດ້ໝົດ, ແຕ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອຕ່າງຫາກທີ່ນາງມີໃນອົງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ນາງດີພຍາດ.

3. ລູກສາວຂອງຢາອີໂຣເປັນແນວໃດ?: (ມາຣະໂກ 5:35-43)

ອົງພຣະເຢຊູກໍາສະເດັດໄປປົວລູກສາວຂອງຢາອີໂຣ ຕາມທາງພຣະອົງຢຸດປົວຍິງເລືອດຕົກ. ອີກບໍ່
ນານມີຄົນກັບມາບອກຂ່າວວ່າ, “ເດັກຍິງນັ້ນໄດ້ຕາຍແລ້ວບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ຈະລົບກວນອົງພຣະເຢຊູອີກຕໍ່ໄປ.”
ແຕ່ເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູມີຂ່າວດີຕໍ່ຢາອີໂຣ: “ຢ່າວິຕົກເທາະ ຈົ່ງເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ.” (ມຣກ 5:36). ພວກສາວິກ
ເຄີຍໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູສອນເຖິງຄວາມຍ້ານກັບຄວາມເຊື່ອມາກ່ອນ ເວລາພວກເຂົາຢູ່ໃນເຮືອເພາະລົມພະຍຸ
ໃຫຍ່ໃນທະເລຄາລີເລ (ມຣກ 4:35-41). ໃນຕອນນີ້ພວກເຂົາພາກັນຖາມກັນວ່າຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ? ເພາະລົມ
ພະຍຸກໍຍັງເຊື່ອຟັງພຣະອົງ (4:41). ພວກສາວິກບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຍິນແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແລະປະສົບມະການ
ກັບຄໍາທີ່ອົງພຣະເຢຊູບອກເຢຣີໂຣ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາສາວິກສາມຄົນໄປຍັງເຮືອນຂອງຢາອີໂຣນໍາ. ພວກນີ້ເປັນຜູ້ນໍາໃນຖ້າມກາງພວກສາ
ວິກທັງຫລາຍ. ມີຫລາຍຄົນໄດ້ໂສກເສົ້າຮ້ອງໄຫ້ໃນທີ່ນັ້ນແລະກໍມີບາງຄົນໄດ້ຫົວຂວັນກັບຄໍາເວົ້າຂອງພຣະ
ເຢຊູວ່າເດັກນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕາຍ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກໃຫ້ທຸກຄົນອອກໄປຂ້າງນອກ ພຣະອົງໄດ້ເອົາຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່
ຂອງເດັກນ້ອຍພ້ອມພວກສາວິກເຂົ້າໄປທາງໃນຫ້ອງ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຈັບມືຂອງເດັກຍິງນັ້ນແລະກ່າວວ່າ, “ຍິງນ້ອຍເອີ້ຍເຮົາບອກເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແມ່.”(5:41).
ໃນທັນໃດນັ້ນເດັກນັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນແລະຢ່າງໄປມາ (5:42) ສ່ວນຜູ້ທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍຶງດປລາດໃຈຫລາຍ. ອົງພຣະເຢ
ຊູໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ນັ້ນບໍ່ໃຫ້ບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ຄົນອື່ນໆ. ຄົນທັງຫລາຍກໍຕ້ອງຮູ້ໃນເລື່ອງນີ້ ແຕ່ອົງພຣະ
ເຢຊູບໍ່ຕ້ອງການຄົນເປັນຈໍານວນຫລາຍມາຊອກຫາພຣະອົງ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ເອົາອາ
ຫານມາໃຫ້ເດັກນັ້ນກິນ. ຕອນນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ແລະເດັກ ແຕ່ພໍ່
ແມ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບເບິ່ງແຍງເດັກຄົນນີ້ຕໍ່ໄປ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອ ພຣະອົງມີອໍານາດນາດເໜືອ
ພຍາດແລະຄວາມຕາຍ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພວກສາວິກຮູ້ຈັກອົງພຣະເຢຊູເພີ່ມຂຶ້ນ.

ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກຍິງຄົນນີ້ຄົນດີແມ່ນຄວາມເຊື່ອຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ໃນອົງພຣະເຢຊູ. ຄວາມເຊື່ອຂອງຢາອີໂຣຄ້າຍຄືກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຍິງເລືອດຕົກ ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າອົງພຣະເຢຊູສາມາດຊ່ອຍເຫລືອຄວາມຕ້ອງການອັນເລິກໃນຊີວິດ. ຢາອີໂຣບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງການຊັກຊ້າໃນການມາປົວລູກຂອງຕົນເລີຍ. ລາວເຫັນອົງພຣະເຢຊູປົວຍິງເລືອດຕົກມາແລ້ວ ເມື່ອອົງພຣະເຢຊູບອກວ່າບໍ່ໃຫ້ຍ້ານກົວອັນໃດລາວກໍເຊື່ອ(5:36) ຢາອີໂຣໄດ້ຮັບພຣະພອນທຸກບາດກ້າວກັບອົງພຣະເຢຊູທີ່ສະເດັດໄປຍັງເຮືອນຂອງຕົນ. ສິ່ງນັ້ນແມ່ນວິທີທາງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

ການອ້ອນວອນໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍປົວພຍາດນັ້ນເປັນການດີແລະຖືກຕ້ອງ (ເບິ່ງ 1 ຊາມູເອັນ 12:23). ທຸກມື້ນີ້ພຣະເຈົ້າຍັງປົວຄົນເຮົາຢູ່ ແລະພຣະອົງຍັງມີຫລາຍໆສິ່ງຢ່າງຊ່ອຍປົວຫລາຍກວ່າສມັຍ 2000 ປີມາກ່ອນ. ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າພວກຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນການອັສຈັນໃນຊີວິດເຂົາກໍມີຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ.

ພຣະອົງທໍາການອັສຈັນນັ້ນເພື່ອສອນພວກເຮົາໃຫ້ມອບຄວາມຫ່ວງໃຍໄວ້ກັບພຣະອົງ. ໃຫ້ພວກເຮົາອ້ອນວອນເພື່ອຄົນເຈັບປ່ວຍເພາະພຣະອົງໄດ້ຍິນແລະຈະຊ່ອຍຊູ. ເວລາອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງນັ້ນພຣະອົງຕອບສະເມີຊຶ່ງຄໍາຕອບອາດຈະແມ່ນ: ບໍ່, ຊ່ອຍໄດ້, ຫລືໃຫ້ລໍຖ້າ ຕາມທີ່ພຣະອົງເຫັນຊອບໂດຍທີ່ພວກເຮົາອາດບໍ່ເຂົ້າໃຈໄດ້.

ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາຄືໃຫ້ເຊື່ອຟັງພຣະອົງສະເມີ. ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາບໍ່ຄວນບັງຄັບໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດອັນນຶ່ງອັນໃດ. ແຕ່ຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງນັ້ນຈະຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ວິທີປະເຊີນກັບຊີວິດປະຈໍາວັນ ແລະມີຊີວິດອັນເປັນປະໂຫຍດ ຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ໃຫ້ເປັນສິ່ງດີຕໍ່ພຣະອົງ (ເບິ່ງ ໂຣມ 8:28). ເຖິງແມ່ນຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະເຊີນກັບສິ່ງນັ້ນຄົນດຽວ ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນໍາແລະຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາເຫັນທາງອອກ.

ຄໍາຖາມ

6. ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຖ້າຈະທຽບກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຢາອີໂຣແລ້ວທ່ານເຫັນເປັນຢ່າງໃດ?
7. ເມື່ອມີປະສົບການຮ້າຍແຮງໃນຊີວິດແລ້ວເປັນຫຍັງຄົນມັກຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງເຮືອງນີ້ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນກັບຂ້າພະເຈົ້າ? ພວກເຂົາຄວນຈະຖາມວ່າເປັນຫຍັງເຫດຮ້າຍຈຶ່ງບໍ່ຖືກຕົນເອງ?
8. ເປັນຫຍັງທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງປ່ຽນແປງເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໃຊ້ຊີວິດຂອງທ່ານເປັນປະໂຫຍດແລະເພື່ອອວຍພອນທ່ານ?
9. ເຮັດແນວໃດເພື່ອທ່ານຈະກາຍເປັນພາກສ່ວນໃນຄໍາຕອບຂອງການອ້ອນວອນຂອງຄົນອື່ນ? ທ່ານເຄີຍອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນເຮືອງນີ້ບໍ່?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 7

ຄົນເມືອງເດີມ: ຄາຢູ່ກັບເຮືອງທັມມະດາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 6: 1-6

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ມາຣະໂກ 6:1-6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄົນທັງຫລາຍຈາກບ້ານເກີດຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນເພາະພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເບິ່ງໃຫ້ຄັກວ່າພຣະເຢຊູຊົງ ແມ່ນຜູ້ໃດແທ້.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາເຄີຍຄາຢູ່ກັບເຮືອງທັມມະດາແນວໃດແດ່ ເມື່ອຄວາມເຊື່ອທ້າທາຍເຮົາ ໃຫ້ກ້າວຕໍ່ໄປ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຮູ້ແລະເອົາຊະນະອຸປະສັກໃນການສະແດງຄວາມເຊື່ອພຣະເຢຊູຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ຄຳນຳ

ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ຍິນວ່າ “ຄວາມຄຸ້ນເຄີຍເປັນບໍ່ເກີດຂອງຄວາມຍິ່ງ.” ທ່ານຄິດວ່າຄວາມຄຸ້ນເຄີຍສາມາດ ເຮັດໃຫ້ຂາດຄວາມເຊື່ອໄດ້ບໍ່? ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເວລາພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດຢູ່ມຢາມເມືອງເດີມ (ບ້ານ ເກີດ) ຂອງພຣະອົງ.

ບາງຄັ້ງຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກໍເປັນເລື່ອງດີ; ໂດຍສະເພາະແມ່ນເລື່ອງໂບດ, ເລື່ອງຈິດ, ຫລືເຄື່ອງໂທຣະສັບແບບໃ ໝ່າງ. ສາມີພັລຍາລິ້ງກັບຂ້າງຕ່າງທີ່ຕົນເຄີຍນອນ; ແຕ່ຖ້າມີການປ່ຽນຂ້າງກັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ຄັກໃຈປານ ໃດ. ເດັກນ້ອຍເບິ່ງທັງເລື່ອງເກົ່າແຕ່ນ້ອຍຮອດໃຫຍ່ຈົນພວກເຂົາຄິດວ່າຖ້າຝົນເບິ່ງອີກເທື່ອນຶ່ງເລືອດຫຼຸຄົງ ຈະໄຫລຢ່າງແນ່ນອນ. ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າ “ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ຢາກກິນແກງທີ່ແມ່ເຄີຍເຮັດອີກຈັກເທື່ອນໍ.”

ສິ່ງຄຸ້ນເຄີຍສາມາດໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນ; ແຕ່ເມື່ອມີການປ່ຽນແປງສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍ ຫລາຍຄົນກໍເກີດຄວາມເສົ້າ ໃຈ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການປ່ຽນແປງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນຈະເວົ້າເຮືອງຄວາມຄຸ້ນ ເຄີຍ. ຫລາຍຄົນທີ່ນາຊາເຮັດຄຸ້ນເຄີຍກັບຊາຍໜຸ່ມຊື່ເຢຊູ, ແຕ່ມາເຖິງຕອນນີ້ຫລາຍຄົນບໍ່ອົບອຸ່ນປານໃດກັບ ເຢຊູທີ່ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ; ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຮິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງກຳລັງທຳງານຢູ່ຖ້າມາກາງພວກຕົນ.

1. ສິ່ງອັດສະຈັນທີ່ໂຮງທັມ: (ມາຣະໂກ 6: 1-2)

ພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດມາບ້ານເກີດພ້ອມດ້ວຍສາວິກຂອງພຣະອົງ. ນາຊາເຮັດເປັນເມືອງນ້ອຍຢູ່ໃນເຂດຄາ ລີເລ. ໃນພຣະທັມມາຣະໂກບົດທີຫ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນຊຶ່ງສະແດງເຖິງຮິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນ; ຢາອີໂຣ ແລະຍິງທີ່ເປັນພຍາດເລືອດຕົກໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູເພາະພວກເຂົາມີຄວາມ

ເຊື່ອຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຍິນເລື່ອງຮິດເດດຂອງພຣະອົງ ແລະຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະຊ່ວຍພວກຕົນໄດ້. ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກັບມາເຖິງບ້ານເກີດ ສະພາບການໄດ້ປ່ຽນແປງ; ຄົນທີ່ນັ້ນຂາດຄວາມເຊື່ອ; ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍທີ່ພຣະອົງຊົງຢູ່ທີ່ນາຊາເຣັດ, ໄທບ້ານທັງຫລາຍກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງອັດສະຈັນທີ່ພວກເຂົາສະແດງຫາເພື່ອຈະພິສູດເບິ່ງຮິດເດດຂອງພຣະເຢຊູ.

ຜູ້ຄົນທີ່ມາພົບພຣະເຢຊູເປັນຄົນໃຈໂຫດ; ຄວາມເວົ້າແລະການປະພຶດຂອງພວກເຂົາກໍບໍ່ເປັນໜ້າສະອອນ. ຄົງຈະເປັນເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນເຢຊູຜູ້ທີ່ພວກຕົນຄຸ້ນເຄີຍມາກ່ອນ, ແຕ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຜູ້ເຕັມດ້ວຍສະຕິປັນຍາ. ພຣະຄຳບອກວ່າ, “ເມື່ອເຖິງວັນສະບາໂຕແລ້ວ ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນໃນໂຮງທັມ ແລະຫລາຍໆຄົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະອົງກໍຈຶ່ງດປລາດໃຈ” (ຂໍ້ 2). ການຈຶ່ງດປລາດໃຈອາດຈະເປັນການສົງສັຍຫລາຍກວ່າ, ແລະພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ໃນພາກຕໍ່ໄປ.

2. ຄຳຖາມແບບບໍ່ເຊື່ອຖື: (ມາຕະໂນ 6:2-4)

ຫລັງຈາກທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນໃນໂຮງທັມແລ້ວ ຫລາຍຄົນກໍມີຄຳຖາມ. ພຣະທັມບໍ່ໄດ້ບອກເຖິງເນື້ອໃນໃຈຄວາມຂອງພຣະຄຳສອນ ແຕ່ຄົງຈະເປັນຄຳສອນທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງມີຄຳຖາມຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເລື່ອງຮິດເດດແລະສິດທິຂອງພຣະເຢຊູໃນການຊົງສອນ.

ຄຳຖາມທັງໝົດປາກົດວ່າໄດ້ມາຈາກປະຊາຊົນທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູແຕ່ນ້ອຍຈົນໃຫຍ່. ທີ່ຈິງແລ້ວພວກເຂົາກໍຮູ້ຄຳຕອບສຳລັບຄຳຖາມນັ້ນໆ ແຕ່ກໍແກ້ງຖາມເໝືອນວ່າເປັນສັດຕູກັນ. ພວກເຂົາອາດຈະມີເຫດຜົນອື່ນໆ ໃນການຖາມ; ໃຫ້ພວກເຮົາລອງພິສູດເບິ່ງຄຳຖາມນັ້ນໆ ແລະເຫດຜົນທີ່ອາດຈະຢູ່ເບື້ອງຫລັງ:

1. “ຄົນນີ້ໄດ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາແຕ່ໃສ?” ຄຳຖາມນີ້ ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນລູກຂອງຊ່າງໄມ້ ແລະພຣະອົງເອງກໍເປັນຊ່າງໄມ້; ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຜ່ານໂຮງຮຽນຕາມທີ່ພວກຕົນຮູ້; ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງສາມາດສອນແລະອະທິບາຍພຣະທັມດ້ວຍຮິດອຳນາດເກີນກວ່າຄຣູສອນຄົນອື່ນໆ. ເພາະເຂົາບໍ່ຍອມເຊື່ອພຣະຄຳສອນ ເພາະພວກເຂົາຮູ້ເບື້ອງຫລັງຂອງພຣະອົງດີ.
2. “ສະຕິປັນຍາທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຄົນນີ້ແມ່ນປັນຍາຢ່າງໃດ?” ຄຳຖາມນີ້ເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສອນດ້ວຍສະຕິປັນຍາຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນປັນຍາຂອງມະນຸດທັມມະດາ ຫລືປັນຍາຂອງຊ່າງໄມ້. ອາຊີບຊ່າງໄມ້ໄດ້ຕຽມພຣະເຢຊູໃນການໃຊ້ພຣະທັດເພື່ອການປົນປົວຄົນ; ປະຊາຊົນໄດ້ປລາດໃຈວ່າ “ເພາະວ່າການອິດທິຣິດຢ່າງນີ້ກໍຍັງສຳເລັດໄດ້ດ້ວຍມືຂອງເຂົາ (ພຣະອົງ) ເອງ!” (ຂໍ້ 2).
3. “ຄົນນີ້ເປັນຊ່າງໄມ້ລູກນາງມາຣີອາບໍ່ແມ່ນຫລື ຢາໂກໂບ, ໂຢເຊ, ຢູດາ ແລະຊີໂມນ ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາບໍ່ແມ່ນຫລື ພວກນ້ອງສາວຂອງເຂົາກໍຢູ່ທີ່ນີ້ກັບພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນຫລື?” ຄຳຖາມນີ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ຖືວ່າໂຢເຊເປັນພໍ່ຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຜິດຈາກປະເພນີຂອງຄົນຢິວ ແຕ່ຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນລູກຊາຍຂອງມາຣີອາ.

ສລຸບວ່າຄໍາຖາມຂອງປະຊາຊົນແມ່ນມີເຈດຕະນາແບບດູກູກຫລາຍກວ່າຢ່າງອື່ນ; ພວກເຂົາຖືວ່າຄອບຄົວຂອງມາຣິອາເປັນຄອບຄົວທີ່ຍາກຈົນແລະບໍ່ມີຊື່ສຽງໃນສັງຄົມຂອງພວກຕົນ. ສະນັ້ນປະຊາຊົນຈຶ່ງບໍ່ມີສັດທາໃນຄໍາສອນຂອງລູກຊາຍນາງມາຣິອາ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະສອນດ້ວຍປັນຍາແລະວິດເດດກໍຕາມ.

3. “ການຄາ” ເປັນແນວໃດ: (ມາຣະໂກ 6: 5-6)

ພຣະທັມຂໍ້ຫ້າເລີ້ມວ່າ “....ພຣະອົງຈະກະທໍາການອິດທິຣິດທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້....” ສລຸບກໍຄືວ່າພຣະເຢຊູຊົງເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້; ແຕ່ສິ່ງນີ້ກໍກົງກັນຂ້າມກັບວິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງສາມາດເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງ ເຖິງພຣະອົງຈະຊົງເປັນມະນຸດໃນພຣະນາມຊື່ເຢຊູກໍຕາມ. ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນເພາະຄົນທັງຫລາຍຂາດຄວາມເຊື່ອ.

ຄຣິສຕຽນບາງຄະນະມັກສອນວ່າຖ້າທ່ານມີຄວາມເຊື່ອພໍແລະມີຄວາມສັດຊື່, ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ທ່ານເຫັນສິ່ງອັດສະຈັນ. ຄວາມຈິງແລ້ວພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງ ແຕ່ພວກເຮົາບັງຄັບພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ພວກເຮົາຈະເວົ້າວ່າ ຖ້າຊາວເມືອງນາຊາເຮັດມີຄວາມເຊື່ອພໍ, ພຣະເຢຊູຄົງຈະເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນຫລາຍກວ່າການປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍບາງຄົນ ກໍບໍ່ຖືກ (ຂໍ້ 5). ໃນຂະນະດຽວກັນພວກເຮົາກໍສັງເກດເຫັນວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນໃຫ້ພວກຜູ້ເຊື່ອທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນ; ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຫລາຍກໍໄດ້ເຫັນສິ່ງອັດສະຈັນຫລາຍ.

ຊາວນາຊາເຮັດບໍ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງອັດສະຈັນຫລາຍເພາະພວກເຂົາໄດ້ພາກັນ “ຄາ” ຢູ່ກັບເລື່ອງພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງເປັນມະນຸດ; ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມາເກີດເປັນມະນຸດ. ການທີ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງເຮັດການອິດທິຣິດຫລາຍໃນເມືອງເດີມຂອງພຣະອົງ ບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທໍາງານຢູ່ໃນໂລກຜ່ານມະນຸດ; ເຖິງພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງກໍຕາມ, ພຣະອົງຈະຊົງເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນຕາມລໍາດັບຄວາມເຊື່ອອອກພວກເຮົາ.

ເພາະຊາວເມືອງນາຊາເຮັດພາກັນຄາຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ພວກຕົນຄຸ້ນເຄີຍ ແລະສິ່ງທີ່ພວກຕົນຮູ້ດີ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມເບິ່ງສິ່ງອື່ນ ຫລືຄົນອື່ນທີ່ແຕກຕ່າງກັບສິ່ງທີ່ຮູ້ແລ້ວ. ໜ້າເສັຍດາຍທີ່ຊາວເມືອງເດີມຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ພາດໂອກາດໃນການເປັນພຍານເລື່ອງວິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະທັມຂໍ້ 6 ບອກວ່າ “ພຣະເຢຊູກໍປລາດພຣະທັຍເພາະເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ.”

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ພວກເຮົາໃນສັມຍນີ້ໄດ້ກາຍເປັນເໝືອນຊາວເມືອງນາຊາເຮັດໃນອະດີດແລ້ວບໍ່? ພວກເຮົາໄດ້ລັງເຄີຍກັບພຣະເຢຊູຈົນພວກເຮົາຈະເຮັດກັບພຣະອົງເຊັ່ນດຽວກັນກັບຊາວນາຊາເຮັດບໍ່? ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພິສູດຕົນເອງເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດຄວາມຜິດບາບເໝືອນພວກເຂົາ.

ຫລາຍຄົນໃນສມັຍນີ້ ໄດ້ເບິ່ງພຣະທັມໃນຕອນນີ້ແບບບໍ່ເອົາໃຈໃສ່; ພວກເຂົາຈຶ່ງພາດໂອກາດໃນການກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປອີກກ້າວນຶ່ງກັບອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຮ່ວມງານກັບພຣະອົງເຮືອງການນໍາຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ຄົນດີກັບພຣະອົງ.

ຄໍາຖາມ:

1. ການກັບເມືອງເດີມໃນຄັ້ງນີ້ ປາກົດວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນເໝືອນມະນຸດທັມມະດາ. ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງປາກົດຕົວແບບທັມມະດາໃນສມັຍນີ້ບໍ່? ທ່ານມີວິທີສັງເກດເຫັນພຣະເຈົ້າໃນໂລກອ້ອມຮອບທ່ານບໍ່? ທ່ານໃຊ້ວິທີໃດ?
2. ຄົນທັງຫລາຍ “ມີໃຈໜ່າຍແໜງ” ພຣະເຢຊູໃນ ມາຣະໂກ 6:3. ຄຣິສຕະຈັກສມັຍນີ້ໄດ້ໜ່າຍແໜງຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູແນວໃດແດ່? ແລະຕົວທ່ານເດ?
3. ຊີວິດຂອງທ່ານກໍາລັງ “ຄາ” ເໝືອນກັບຊາວເມືອງນາຊາເຣັດບໍ່? ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຕ້ອງການຫລັກຖານເພີ່ມເຕີມຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່? ທ່ານສົງສັຍເຮືອງຣິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກໍາລັງທໍາງານຢູ່ໃນໂລກຫລືບໍ່?
4. ທ່ານຕ້ອງການຫລັກຖານແນວໃດແດ່ ກ່ອນຈະຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ?
5. ມາຣະໂກ 6: 5 ບອກວ່າພຣະເຢຊູ “ຈະກະທໍາການອິດທິຣິດທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຊົງວາງພຣະຫັດເທິງຄົນເຈັບປ່ວຍບາງຄົນໃຫ້ດີພຍາດ.” ສິ່ງນີ້ບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ການອິດທິຣິດຂອງພຣະເຢຊູຂຶ້ນຢູ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອ. ທ່ານຄິດວ່າຣິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາບໍ່?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 8

ພວກຜູ້ນຳສາສນາ: ຄາຢູ່ກັບປະເພນີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 7: 1-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ມາຣະໂກ 7: 1-23

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກຜູ້ນຳສາສນາຈະຕ້ອງເອົາວິທີຂອງພຣະເຢຊູເຣື່ອງຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ ເພາະການຮັກສາປະເພນີຢ່າງເຄັ່ງຄັດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເກີດຜົນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ປະເພນີແນວໃດແດ່ທີ່ກົດກັນພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ໄດ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສຸບເບິ່ງຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູເຣື່ອງຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະພິສູດວ່າຊີວິດຂອງຂ້ອຍກັບພຣະອົງແມ່ນເຮັດຕາມປະເພນີ ຫລືວ່າແມ່ນຄວາມສັມພັນອັນແທ້ຈິງ.

ຄຳນຳ

ພຣະເຢຊູຊົງທ້າທາຍປະເພນີຂອງພວກຟາຣີຊາຍ ແລະຊົງສອນວ່າການເຮັດດີທີ່ອອກຈາກໃຈທີ່ດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເປັນເຣື່ອງສຳຄັນ, ບໍ່ແມ່ນການຮັກພິທີທາງສາສນາແລະປະເພນີ.

ພັລຍາໜຸ່ມຄົນນຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໝູ່ແຮມອອກ ກ່ອນເອົາເຂົ້າເຕົາອົບ; ສາມີຂອງນາງເບິ່ງດ້ວຍຄວາມສົງສັຍ ຈຶ່ງຖາມນາງວ່າ, “ເປັນຫຍັງຕ້ອງຕັດສິນໝູ່ແຮມອອກ ກ່ອນເອົາໃສ່ເຕົາ?” ນາງຕອບວ່າ, “ເຄີຍເຮັດກັນມາແນວນັ້ນ.” ສາມີຖາມຕໍ່ໄປວ່າ, “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດກັນມາແນວນັ້ນ?” ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ແມ່ພາເຮັດຢ່າງນັ້ນມາຕລອດ.” ສາມີໜຸ່ມຄົນນັ້ນຈຶ່ງໂທຣະສັບຫາແມ່ເມັງຂອງລາວ ແລ້ວຖາມວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງພາກັນເຮັດແນວນັ້ນ; ເພິ່ນໄດ້ຕອບລູກເຂີຍວ່າ, “ນັ້ນຄືວິທີອົບໝູ່ແຮມ; ນັ້ນຄືວິທີທີ່ແມ່ຂ້ອຍເຄີຍພາເຮັດ.”

ສາມີໜຸ່ມຍັງບໍ່ຄັກໃຈຈຶ່ງໂທຫາແມ່ຕູ້ຂອງເມັງ; ທ້າຍສຸດກໍໄດ້ຄຳຕອບວ່າໃນສັມຍກ່ອນເຕົາອົບມັນນ້ອຍຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຕັດສິນໝູ່ແຮມອອກກ່ອນເພື່ອຈະເອົາເຂົ້າເຕົານັ້ນໄດ້. ສລຸບກໍຄືວ່າ, ລູກສາວແລະຫລານສາວໄດ້ພາກັນເຮັດແບບນັ້ນເພາະໃນຄອບຄົວໄດ້ເຮັດກັນມາແນວນັ້ນ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ພາກັນເຮັດຕາມປະເພນີທີ່ເຄີຍໄດ້ເຮັດມາ. ມີປະເພນີແນວໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພາກັນເຮັດມາໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ດີ?

1. ພິທີຂອງພວກຟາຣີຊາຍ: (ມາຣະໂກ 7:1-5)

ພວກຟາຣີຊາຍມີປະເພນີຫລາຍຢ່າງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຕິດຕາມ ໃນການຖືພຣະສາສນາ; ພວກເຂົາເຈົ້າ

ເປັນຜູ້ທີ່ດີເລີດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດ; ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຕໍາໜິພວກຟາຣີຊາຍເພາະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືວ່າພິທີສໍາຄັນກວ່າເຈຕະນາຂອງພິທີນັ້ນໆ. ການທີ່ຈະຕໍາໜິພວກຟາຣີຊາຍນັ້ນເປັນເລື່ອງງ່າຍ; “ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ” ເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ອະທິບາຍເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງນັກສາສນາພວກນີ້. ແນ່ນອນພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ພາກັນເຮັດຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງພວກຕົນຢ່າງຈິງໃຈ. ຄວາມເປັນລະບຽບເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ເພາະພິທີຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ເອົາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຫລັກ.

ນອກນັ້ນພິທີທາງສາສນາຍັງຊ່ວຍຮັກສາການເປັນໄພພິບູຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກຂອງຊາວຍິວ. ອິສຣາເອັນໄດ້ຖືກມະຫາອໍານາດປົກຄອງຫລາຍໆຄັ້ງໃນປະຫວັດສາດ; ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ພຍາຍາມຮັກສາພິທີການຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນພິທີສໍາຣະລ້າງໃຫ້ບໍ່ຮີສຸດເພື່ອເປັນການສແດງເຖິງຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງການອົບພົບ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງການກັບຄືນຈາກການລີ້ພັຍໃນຕ່າງປະເທດ.

ຕາມປົກຄືແລ້ວປະເພນີຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະປະເພນີຂອງຊາວຍິວກໍເປັນສິ່ງທີ່ດີ, ແຕ່ມີບາງຢ່າງໄດ້ຜິດພາດໄປຫລັງຈາກວັນເວລາໄດ້ຜ່ານພື້ນໄປຫລາຍປີ. ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ພາກັນຫລົງໄປວ່າພິທີທາງສາສນານັ້ນສໍາຄັນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງໃຫ້ພິທີຕ່າງໆເພື່ອຖວາຍກຽດພຣະອົງ.

ທ່ານມາຣະໂກຜູ້ຂຽນພຣະທັມຕອນນີ້ໄດ້ຖືໂອກາດອະທິບາຍພິທີການລ້າງມືສໍາລັບຜູ້ຟັງທີ່ເປັນຄົນຕ່າງຊາດວ່າ, “ພວກຟາຣີຊາຍກັບຊາວຍິວທັງຫມົດ ເຄີຍຖືຕາມຄໍາສອນທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານວ່າ ຖ້າບໍ່ໄດ້ລ້າງມືຕາມພິທີຄືແຕ່ມີເຖິງຄໍ ເຂົາກໍບໍ່ຮັບປະທານອາຫານ” (ຂໍ້ 3). ການລ້າງມືເປັນພຽງການເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ພາຍນອກສະອາດດີ; ພຣະເຢຊູຊົງສອນວ່າ “ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຢູ່ພາຍນອກ ເມື່ອເຂົ້າໄປພາຍໃນມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງໄດ້ ແຕ່ສິ່ງຊຶ່ງອອກມາຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແທລະ, ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ” (ມຣກ 7:14). ມະນຸດໃຊ້ພິທີຊໍາຣະລ້າງມືເພື່ອໃຫ້ເນື້ອກາຍສະອາດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ພິທີສໍາຣະລ້າງໄດ້ຊໍາຣະພາຍໃນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສະອາດຝ່າຍວິນຍານ.

ເນື່ອງຈາກວ່າພວກຟາຣີຊາຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖາມພຣະເຢຊູວ່າເປັນຫຍັງພຣະອົງແລະພວກສາວິກບໍ່ພາກັນເຮັດຕາມປະເພນີທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານ. ເພື່ອຕອບພວກເຂົາ, ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວເຖິງປະເພນີຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະພຣະບັນຍັດ.

2. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບຄໍາຖາມພວກຟາຣີຊາຍ: (ມາຣະໂກ 7: 6-8)

ພຣະເຢຊູຊົງອ້າງເຖິງພຣະທັມເອຊາຢາ 29: 11 ແລະຊົງເອີ້ນພວກຟາຣີຊາຍວ່າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເພາະພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າແຕ່ປາກ ແຕ່ໃຈຂອງພວກເຂົາຫ່າງໄກຈາກພຣະອົງ; ພຣະເຈົ້າຊົງໄປດປານຜູ້ທີ່ຖວາຍກຽດພຣະອົງດ້ວຍໃຈຈິງ ແລະຊົງກຽດຊັງຜູ້ທີ່ຖວາຍກຽດແຕ່ປາກແລະປະເພນີ. ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ໃຊ້ພິທີຊໍາຣະລ້າງເພື່ອພິພາກສາຄົນອື່ນໆ.

ພຣະເຢຊູຊົງອ້າງເຖິງປະເພນີຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອຊາຢາ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ພວກຟາຣີຊາຍເຫັນວ່າປະເພນີຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຕ້ອງມາກ່ອນປະເພນີຂອງພວກເຂົາ. ນອກນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຫ່ວງໃຍເຖິງເຈຕນາຂອງພຣະບັນຍັດໃນການຊ່ວຍຄົນໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າຕົວອັກສອນໃນພຣະບັນຍັດທີ່ອາດຈະຮັກສາຄົນໃຫ້ບໍ່ຮູ້ຈາກຄວາມບາບ.

3. ປະເພນີຂອງມະນຸດແທນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ: (ມາຣະໂກ 7:9-13)

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວໂທດພວກຟາຣີຊາຍວ່າ, “ເກີນວ່າດີແທ້ໝໍທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ລະຖິ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄປຖືຕາມຄໍາສອນທີ່ສືບຕໍ່ມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານ!” (ຂໍ້ 9); ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ເຮືອງັບຖືບິດາມານດາ ແລະໄດ້ຊົງກ່າວໂທດພວກຟາຣີຊາວ່າພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາປະເພນີຂອງໂກຣະບານມາໃຊ້ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ “ຊ່ອຍບໍາຮຸງບິດາມານດາຂອງຕົນ.”

ໂກຣະບານເປັນຄໍາເວົ້າໃນພາສາເຮັບເຮືອງື່ອງໝາຍຄວາມວ່າຂອງຖວາຍ ຫລືຄໍາສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ. ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍົກຊັບສິນ ຫລືເຄື່ອງຖວາຍບາງຢ່າງໄວ້ໃນຈໍາພວກນີ້; ຫລັງຈາກນັ້ນກໍບໍ່ມີໃຜສາມາດທີ່ຈະເອົາຂອງຖວາຍນັ້ນໄປໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອບິດາມານດາທີ່ແກ່ຊະຣາແລ້ວ. ພຣະເຢຊູຊົງປະນາມການກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນເພາະວ່າສິ່ງນີ້ເປັນການຖືວ່າປະເພນີຂອງມະນຸດຢູ່ເໜືອກວ່າພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4. ຟັງແລະເຂົ້າໃຈ: (ມາຣະໂກ 7: 14-23)

ພຣະເຢຊູຊົງກວ່າກັບຄືນທັງຫລາຍວ່າ “ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຢູ່ພາຍນອກ ເມື່ອເຂົ້າໄປພາຍໃນມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງໄດ້ ແຕ່ສິ່ງຊຶ່ງອອກມາຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແຫລະ, ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ” (ຂໍ້15). ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ; ພວກສາວິກໄດ້ຖາມພຣະອົງເຖິງຄໍາອຸປາມນັ້ນ; ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ “ເຖິງພວກທ່ານກໍຍັງຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈເໝືອນກັນຫລື?” (ຂໍ້18). ພວກສາວິກມີຄວາມສັບສົນເນື່ອງຈາກວ່າສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກວ່ານັ້ນມັນກົງກັນຂ້າມກັບປະເພນີ ແລະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກຕົນ. ສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສອນກໍຄືຈະເປັນສິ່ງທ້າທາຍພວກເຮົາໃນສັມຍນີ້ເຊັ່ນດຽວກັນເພາະທຸກຢ່າງມັນຂັດກັບພິທີຕ່າງໆທາງສາສນາທີ່ມະນຸດພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເອງ.

ໃນຂໍ້ 19, ພຣະເຢຊູຊົງປະກາດວ່າ “ອາຫານທຸກຢ່າງເປັນຂອງສະອາດ.” ຈາກພຣະຄໍານີ້ບາງຄົນມັກເວົ້າວ່າອາຫານທຸກຢ່າງສະອາດເພາະໄດ້ອ້ອນວອນແລ້ວ ຫລືໄດ້ຮັບປະທານດ້ວຍການຂອບພຣະຄຸນ; ສິ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄໍາສອນຂອງພຣະຄໍາໃນຕອນນີ້ ແຕ່ເປັນຄໍາສອນບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກສັງເກດວ່າສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປັນຊົ່ວມົວໝອງ. ພຣະເຢຊູຊົງສອນວ່າ “ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແຫລະ, ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ ເພາະວ່າຈາກພາຍໃນ ຄືຈາກຈິດໃຈມະນຸດມີຄວາມຄິດຊົ່ວບໍ່...” (ຂໍ້ 20-23).

ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການມີຄວາມສໍາພັນທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງວ່າສິ່ງທີ່

ພວກເຮົາກຳລັງເຮັດຢູ່ແມ່ນຈາກປະເພນີທີ່ໄດ້ຖ່າຍທອດມາ ຫລືແມ່ນຈາກຄວາມສັມພັນອັນແທ້ຈິງ. ພຣະ ເຢຊູຊົງແບ່ງແຍກຣະຫວ່າງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າແລະຮິດຄອງທີ່ມະນຸດຄິດຄົ້ນຂຶ້ນມາເອງ; ພຣະອົງຊົງ ແບ່ງແຍກຣະຫວ່າງຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະຮິດຄອງຂອງພວກຟາຣີຊາຍ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ພວກເຮົາອາດຈະປະຕິເສດທີ່ສນະແລະຮິດຄອງຂອງພວກຟາຣີຊາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຄອຍຣະວັງສິ່ງ ຜິດຫລາຍຢ່າງທີ່ອອກມາຈາກໃຈມະນຸດ. ທຸກຄົນສາມາດທີ່ຈະເຮັດຜິດເຊັ່ນ “ຄວາມຄິດຊົ່ວບໍ່ດີ ການຜິດ ຊາຍຍິງ ການລັກຊັບ ການຂ້າຄົນ ການຫລິ້ນຊູ້ຈາກຜິວເມັງ ການໂລບ ການອະທັມ ການລ້ລວງ ຣາຄະຕັນ ຫາ ການອິດສາ ການນິນທາ ຄວາມຈອງຫອງ ຄວາມໂງ່” (ຂໍ້ 21-22). ພວກເຮົາກໍບໍ່ຕ່າງຈາກພວກຟາຣີ ຊາຍຖ້າພວກເຮົາພາກັນໃຫ້ກຽດພິທີທາງສາສນາທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງສັ່ງໃນພຣະຄັມພີ.

ພວກເຮົາຈະຕ້ອງພິສູດຊີວິດຂອງພວກເຮົາສເມີວ່າ ພວກເຮົາເປັນ “ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ” ບໍ່. ສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍໃນ ທາງຄວາມເຊື່ອສາມາດເປັນອຸປະສັກໃນການມີຄວາມສັມພັນອັນແທ້ຈິງກັບພຣະເຈົ້າ. ຄຣິສຕະຈັກຈະຕ້ອງພິ ສູດເບິ່ງວ່າ ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເຮັດຢູ່ເປັນພຽງເປັນພິທີ ຫລືການກະທຳທີ່ບໍ່ເກີດຜົນ ແລະບໍ່ໄດ້ອອກມາຈາກພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳວ່າ “ເຄີຍເຮັດກັນມາ” ເປັນຄຳເວົ້າທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດໃນຄຣິສຕະຈັກ ເພາະເປັນຄຳເວົ້າ ເພື່ອຮັກສາກຽດສັກສີເທົ່ານັ້ນ.

ຄຳຖາມ:

1. ແມ່ນຫຍັງຖ່າຍກວ່າກັນ, ການເຮັດຕາມປະເພນີທາງສາສນາທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ ຫລືການດຳເນີນຊີວິດ ແບບສັດຊື່ຕາມທາງຂອງພຣະເຢຊູ? ເປັນຫຍັງ? ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຍາກຕ່າງກັນ?
2. ແມ່ນຫຍັງແດ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຂ້ອງໃຈໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ? ທ່ານເຄີຍພິຈາຣະນາເບິ່ງສິ່ງນັ້ນໆບໍ່ ວ່າຫລາຍຢ່າງເປັນເລື່ອງປົກຍ່ອຍ. ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຜິດຈາກຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູໃນການເປັນຜູ້ເຊື່ອ?
3. ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຄຳວ່າ “ໃຈ” ເຖິງສາມຄັ້ງໃນພຣະທັມຕອນນີ້ (ຂໍ້ 6, 19, ແລະ 21) ໃນການອະທິ ບາຍວິທີສຳລັບການມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ. ຄຳວ່າ “ໃຈ” ເວົ້າຫຍັງແດ່ກັບທ່ານ?
4. ມີຫັສນະແລະການປະພຶດແນວໃດທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງປັບປຸງແກ້ໄຂ ເພື່ອຈະໄດ້ມີຄວາມສັມພັນໃກ້ຊິດ ກັບພຣະເຈົ້າ? ມີໃຜບໍ່ທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານໄດ້?
5. ມີປະເພນີແນວໃດແດ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມອົບອຸ່ນ ຫລືບໍ່ອົບອຸ່ນ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 9

ພວກສາວິກ: ຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 6: 45-52; 8: 1-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ມາຣະໂກ 5: 35-41; 6: 6-13; 8: 1-21

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຖິງແມ່ນພຣະເຢຊູຈະຊົງໃຊ້ວິທີຕ່າງໆເພື່ອອະທິບາຍວ່າພຣະອົງຊົງແມ່ນຜູ້ໃດແທ້, ພວກສາວິກກໍຍັງມີໃຈແຂງກະດ້າງປົກຄຸມຢູ່.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນຜູ້ໃດ? ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອກັບໄປເບິ່ງເຫດການທີ່ພວກສາວິກຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈເລື່ອງວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນໃຜ ແລະພິສູດເບິ່ງວ່າເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນຜູ້ໃດແທ້ໆ.

ຄຳນຳ

ພວກສາວິກໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຊົງດຳເນີນເທິງໜ້ານ້ຳ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ຢູ່ກັບພຣະອົງເວລາພຣະອົງຊົງລ້ຽງຄົນຫ້າພັນຄົນ. ພວກສາວິກໄດ້ເຫັນພຣະອົງຊົງເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ; ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນພວກສາວິກກໍຍັງຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນຜູ້ໃດແທ້.

ພວກສາວິກໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ ແຕ່ກໍຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະອົງ; ພວກເຮົາມີປະວັດສາດຂອງຄຣິສຕຽນຫລາຍກວ່າສອງພັນປີ, ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຄວນເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນໂດຍສະເພາະແມ່ນເລື່ອງໄມ້ກາງແຂນ ແລະເລື່ອງການຊົງຄົນພຣະຊົນ. ແນ່ນອນພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ; ພວກເຮົາໃນສະໄໝນີ້ມີປັນຫາແບບດຽວກັນບໍ່?

1. ພຣະເຢຊູຊົງຢ່າງເທິງນ້ຳບໍ່?: (ມາຣະໂກ 6: 45-52)

ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ເວລາກັບປະຊາຊົນແລ້ວ, ພຣະອົງຊົງສົ່ງພວກສາວິກໄປເມືອງເບດຊາອີດາກ່ອນໜ້າພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດຂຶ້ນເມືອພູເພື່ອໄຫວ້ອນ (ຂໍ້ 46). ໃນແລງມື້ນັ້ນພຣະອົງຊົງ “ທອດພຣະເນດເຫັນພວກສາວິກກຳລັງແຊວເຮືອດ້ວຍຄວາມລຳບາກຫລາຍ ເພາະເຮືອຕ້ານທວນລົມຢູ່” (ຂໍ້ 48).

ພຣະອົງຊົງດຳເນີນເທິງນ້ຳຢູ່ໃກ້ເຮືອ ແລະພວກສາວິກຄິດວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ “ຜີ.” ພວກສາວິກກຳພາກັນຍ້ານແລະຕົກໃຈໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນ ຈົນເຖິງເວລາພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາຫາພວກເຂົາແລະໄດ້ຊົງຂຶ້ນເຮືອ ແລະລົມໄດ້ງຽບລົງ. ສາວິກພາກັນປລາດໃຈ (ຂໍ້ 51) ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈການອັດສະຈັນເລື່ອງລ້ຽງຄົນ

ຫ້າພັນຄົນ; ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ “ຍັງແຂງກະດ້າງປົກຕັນຢູ່.” ພວກສາວິກບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນຜູ້
ໃດແທ້ ແລະພຣະອົງຊົງເຮັດຫຍັງຢູ່. ໃນສມັຍນີ້, ມີຫລາຍໆຄົນທີ່ຍັງຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບເລື່ອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດຊົງເຮັດຫຍັງໃນຊີວິດພວກເຮົາ.

2. ຈະເອົາຫຍັງລ້ຽງເຂົ້າແລງຄົນ 4000?: (ມາຣະໂກ 8: 1-10)

ໃນຕອນນີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຢູ່ກັບພວກປະຊາຊົນເປັນເວລາເຖິງສາມວັນ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງສອນພວກ
ເຂົາ (ຂໍ້ 2). ຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າປະຊາຊົນພວກນີ້ແມ່ນຄົນຕ່າງຊາດ ແລະບໍ່ແມ່ນພວກດຽວກັບ 4000 ໃນມາ
ຣະໂກ 6: 30-44 ຊຶ່ງເປັນຊາວຢິວ. ແຕ່ສິ່ງສໍາຄັນໃນທີ່ນີ້ແມ່ນ: “ໃນປ່າຢ່າງນີ້ຈະເອົາອາຫານມາແຕ່ໃສພໍຈະ
ໃຫ້ເຂົາກິນອີ່ມໄດ້?” ນັ້ນແມ່ນຄໍາຖາມຂອງພວກສາວິກ.

ອີກເທື່ອນຶ່ງ ພຣະອົງເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນໂດຍການລ້ຽງຄົນ 4000 ຄົນດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອນແລະປານ້ອຍບາງໂຕ.
ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກວ່າ, “ຄົນທັງປວງໄດ້ກິນຈົນອີ່ມ ສ່ວນຕ່ອນຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນ ເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມ
ເຈັດບຸງ” (ຂໍ້ 6-9). ຈາກສິ່ງອັດສະຈັນນີ້ ພວກສາວິກກໍຍັງຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ຄໍາຖາມ: ມີ
ຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຮົາເອງກໍໄດ້ຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດໃນຊີວິດພວກເຮົາ?

3. ຂໍການໝາຍສໍາຄັນແດ່!: (ມາຣະໂກ 8: 11-13)

ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະແດງໝາຍສໍາຄັນຈາກສວັນ “ເພື່ອຢາກທົດ
ລອງພຣະອົງ” (ຂໍ້ 11). ມາຣະໂກຜູ້ຂຽນບັນທຶກໄວ້ວ່າ “ພຣະອົງຊົງຖອນພຣະທັຍ” (ຂໍ້ 12). ພຣະເຢຊູຊົງ
ກ່າວວ່າ, “ເປັນຫຍັງຄົນສມັຍນີ້ຈຶ່ງສແດງຫາໝາຍສໍາຄັນ.”

ທ່ານອາດຈະຈິດຈໍາໄດ້ວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງເຮັດສິ່ງອັດສະຈັນຫລາຍໃນເມືອງເດີມຂອງພຣະອົງ ເພາະປະຊາ
ຊົດບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ (ມຣກ 6: 5-6); ໃນທີ່ນີ້ກໍເຊັ່ນກັນພຣະເຢຊູ “ຈະບໍ່ຊົງໂຜດໝາຍສໍາຄັນ” ແກ່
ພວກຟາຣີຊາຍເພາະພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ. ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນສິ່ງອັດສະຈັນຫລາຍໆຢ່າງ
ເໝືອນກັບປະຊາຊົນທົ່ວໄປໃນສມັຍນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາຢູ່ຖ້າມາກາງ
ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາເຫັນ ແຕ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອ; ພວກເຮົາໃນສມັຍນີ້ຢູ່ໃນສະພາບນີ້ບໍ່?

4. ຈົ່ງສັ່ງເກດ!: (ມາຣະໂກ 8: 14-21)

ຫລັງຈາກເຫດການກັບພວກຟາຣີຊາຍ, ພຣະທັມບອກວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອຂ້າມໄປອີກຟາກນຶ່ງ
ກັບພວກສາວິກ; ພຣະເຢຊູຊົງເຕືອນພວກສາວິກໃຫ້ລະວັງ “ເຊື່ອແບ່ງຂອງພວກຟາຣີຊາຍ.” ໃນສມັຍນັ້ນຄໍາ
ວ່າ “ເຊື່ອແບ່ງ” ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນຄິດເຖິງຄວາມເປື້ອຍເໜື້າ; ຄໍາສອນແລະວິທີການຂອງພວກຟາຣີຊາຍນໍາຊົນ
ຊາດຢິວໄປສູ່ຄວາມເປື້ອຍເໜື້າຝ່າຍຈິດວິນຍານ.

ພວກສາວິກຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະຄໍາຂອງພຣະເຢຊູ, ພວກເຂົາຄິດວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວເຊັ່ນນັ້ນເພາະພວກຕົນໄດ້ລືມເອົາເຂົ້າຈີ່. ພວກສາວິກຄິດເຖິງແຕ່ເລື່ອງປາກເລື່ອງທ້ອງໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູພຍາຍາມສັ່ງສອນເລື່ອງຈິດວິນຍານ ແລະອັນຕະລາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງຂອງພວກຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບພວກສາວິກວ່າ, “ເຫດສັນໃດພວກທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັນເຖິງເລື່ອງບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ ພວກທ່ານຍັງບໍ່ສັ່ງເກດ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈຫລື ໃຈຂອງພວກທ່ານຍັງປົກຕັນຢູ່ຫລື...” “ເມື່ອເຮົາໄດ້ຫັກເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອນໃຫ້ແກ່ຄົນສີ່ພັນຄົນ ພວກທ່ານເກັບສ່ວນທີ່ເຫລືອນັ້ນໄດ້ເຕັມຈັກບຸງ?” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ໄດ້ເຈັດບຸງຂ້າງອ້ອມ” ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຫລື” (ຂໍ້ 17-21).

ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຢຊູໃນຕອນນີ້ ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງທຸດທຸງດ້ວຍກັບພວກສາວິກ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບພຣະອົງ. ພຣະທັມບໍ່ໄດ້ບອກວ່າ ເຖິງປານນັ້ນພວກສາວິກເຂົ້າໃຈຫລືບໍ່. ພວກເຮົາພໍສລຸບໄດ້ວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຫຍັງເລີຍ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເບິ່ງເຫດການຫລາຍຢ່າງໃນບົດຮຽນນີ້ ຖ້າພວກເຮົາຢາກເຂົ້າໃຈ. ການຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກສາວິກສອນພວກເຮົາໃຫ້ຖ່ອມຕົວໃນຄວາມເຊື່ອ ເພາະມີຫລາຍໆຢ່າງໃນພຣະຄຳພີ ທີ່ພວກເຮົາກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນສັມຍນີ້. ພວກເຂົາອາດຈະເຂົ້າໃຈພຣະເຢຊູໄວຂຶ້ນຖ້າພວກເຮົາຍອມສາຣະພາບຄວາມບົກພ່ອງວ່າພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ; ການຖ່ອມຕົວຊ່ວຍຄວາມເຊື່ອແລະໃຫ້ກຳລັງແກ່ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູຂອງພວກເຮົາ.

ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ແຕກຕ່າງຫຍັງກັບພວກສາວິກ; ພວກເຮົາເຫັນພຣະເຈົ້າຊົງທຳການຖ້າມາກາງພວກເຮົາ ແຕ່ກໍບໍ່ສັ່ງເກດເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງກຳລັງທຳການໃນຕົວພວກເຮົາເອງ. ຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາກໍໄດ້ຂໍໝາຍສຳຄັນເໝືອນພວກຟາຣີຊາຍ ໃນຂະນະທີ່ໝາຍສຳຄັນກໍມີຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.

ຄຳຖາມ:

1. ບົດຮຽນນີ້ເນັ້ນເຖິງເຫດການສີ່ຢ່າງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງລີ້ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນໄດ້ແນວໃດ?
  - 1) ພຣະເຢຊູຊົງດຳເນີນເທິງນ້ຳ
  - 2) ພຣະເຢຊູຊົງລ້ຽງ 4000 ຄົນ
  - 3) ພຣະເຢຊູຊົງໂຕ້ຖຽງກັບພວກຟາຣີຊາຍ
  - 4) ພຣະເຢຊູຊົງເຕືອນພວກສາວິກເລື່ອງເຊື່ອແບ່ງຂອງພວກຟາຣີຊາຍ
2. ເວລາພຣະເຢຊູຊົງເດີນເທິງນ້ຳໄປຫາພວກສາວິກ ພວກເຂົາຫລົງວເຫັນແລ້ວຄິດວ່າແມ່ນຜີ. ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກທ້າທາຍ. ທ່ານເຄີຍຢ້ານຫຍັງແດ່ ເວລາຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຖືກທ້າທາຍ?

3. ພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກສາວິກມີຫຍັງຄ້າຍຄືກັນ? ແລະມີຫຍັງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ?
4. ພຣະເຢຊູຕ້ອງການໃຫ້ພວກສາວິກເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງກັບ 4000 ຄົນທີ່ກຳລັງຫິວ. ພຣະອົງຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ພວກເຂົາລ້ຽງຄົນພວກນັ້ນ. ພຣະເຢຊູເຄີຍຊົງເອີ້ນທ່ານໃຫ້ທ່ານລ້ຽງຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍດ້ວຍຄວາມເຊື່ອບໍ່?
5. ທ່ານຄິດວ່າພວກເຮົາໂພດໄປບໍ່ ເວລາພວກເຮົາຂໍໝາຍສຳຄັນຈາກພຣະເຈົ້າ (8: 11)?
6. ພວກສາວິກຄິດຜິດຫລາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງເຂົ້າຈີ່ ເວລາຢູ່ໃນເຮືອ; ທ່ານເຄີຍຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຈຳຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາໃຫ້ຖ້ວນຖີ່ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນການງານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດບໍ່?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 10

ພວກນັກທັມ: ຖາມວ່າແມ່ນຫຍັງສໍາຄັນທີ່ສຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 12: 28-34

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 11:27—12:34

ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງສອນວ່າຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈແລະຮັກເພື່ອນບ້ານ ເປັນຫົວໃຈຂອງຮາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອວັດແທກເບິ່ງຊີວິດຂ້ອຍກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກວ່າສໍາຄັນທີ່ສຸດ.

ຄໍານໍາ

ການຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈແລະການຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງເປັນເລື່ອງສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຮາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ. ການຕິດຕາມພຣະເຢຊູເປີດປະຕູໃຫ້ເຂົ້າສູ່ຮາຊອານາຈັກນີ້ແລະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດເຮັດສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ.

ບົດຮຽນນີ້ຈະພາພວກເຮົາໃຫ້ເບິ່ງຊີວິດຂອງຕົນເອງວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຫລືບໍ່ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຫລືບໍ່. ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີແມ່ນເລີ່ມຈາກມາຣະໂກ 11:27. ພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມຫລັງຈາກການສະເດັດເຂົ້າກຸງຢ່າງມີຊັບແລະການຂໍຮະພຣະວິຫານ. ພວກຜູ້ນໍາສາສນາພຍາຍາມປະຕິເສດພຣະເຢຊູ; ພວກເຂົາໄດ້ສັ່ຖາມພຣະອົງຫລາຍໆຢ່າງຊຶ່ງເນັ້ນໃສ່ເລື່ອງສິດອໍານາດໃນການເວົ້າເລື່ອງພຣະເຈົ້າ.

1. ຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບບໍຣິບູນ: (ມາຣະໂກ 12:28-30)

ນັກທັມຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, “ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃດເປັນເອກເປັນໃຫຍ່ກວ່າຂໍ້ບັນຍັດທັງປວງ?” ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາໂດຍຊົງໃຊ້ພຣະຄໍາທີ່ຊົນຊາດອິສຣາເອັນຮູ້ດີຄື, “ຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈດ້ວຍສຸດຈິດ ດ້ວຍສຸດຄວາມຄິດ ແລະດ້ວຍສຸດກໍາລັງຂອງເຈົ້າ” (ຂໍ້ 29-30)

ຄໍາຕອບຂອງພຣະເຢຊູເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງນັກທັມຄົນນັ້ນ (ຂໍ້ 32). ນັກທັມເປັນຄຣູສອນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ນັກທັມມີສອງກຸ່ມຄືພວກຟາຣີຊາຍຊຶ່ງເປັນພວກຖືເຄັ່ງຄັດ ແລະພວກຊາດູກາຍຊຶ່ງບໍ່ຖືເຄັ່ງ. ສາເຫດຂອງຄໍາຖາມທີ່ວ່າພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃດເປັນເອກ ອາດຈະເປັນເພາະພວກນັກທັມໄດ້ຂາຍພຣະບັນຍັດສືບປະການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ກັບໂມເຊ ອອກເປັນ 613 ຂໍ້; ແລະພວກນັກທັມຖືວ່າພຣະບັນຍັດທຸກໆຂໍ້ນັ້ນສໍາຄັນ; ສະນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄໍາຖາມປະເພດນີ້.

ພຣະເຢຊູຊົງເນັ້ນຄວາມສໍາຄັນຂອງພຣະບັນຍັດແມ່ນການຮັກພຣະເຈົ້າຈົນໝົດຕົວເຮົາ; ຫລາຍຄົນຄິດວ່າ ພຣະອົງຈະມາລືບລ້າງພຣະບັນຍັດ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວໃນມັດທາຍ 5:17 ວ່າ, “ຢ່າຄິດວ່າເຮົາມາລືບລ້າງ ພຣະບັນຍັດ ແລະຖ້ອຍຄໍາຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເສັຽ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາລືບລ້າງ ແຕ່ມາເຮັດໃຫ້ສໍາເຣັດຄົບ ຖ້ວນ.” ຄວາມຈິງແລ້ວພຣະບັດຂໍ້ໃຫຍ່ເຣື່ອງການຮັກພຣະເຈົ້າຈົດໝົດໃຈໄດ້ສລຸບພຣະບັນຍັດສີ່ຂໍ້ທໍາອິດໃນ ພຣະບັນຍັດສິບປະການ (ອພຍ 20:3-21).

ພຣະບັນຍັດນີ້ຍັງບອກພວກເຮົາອີກວ່າການຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ສໍາຄັນກວ່າທຸກຢ່າງ; ໃນລໍາດັບຂອງ ຄວາມສໍາຄັນ ພຣະອົງຊົງມາກ່ອນຊັບສິນເງິນທອງ, ຄອບຄົວ, ປະເທດຊາດ, ເຂົ້າປາອາຫານ, ຫລືຕົວເອງ. ຜູ້ທີ່ສາມາດເຮັດຢ່າງນັ້ນຈະໄດ້ພົບຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງ; ການມອບທຸກຢ່າງໃຫ້ພຣະເຈົ້າຄຸ້ມຄອງຈະນໍາໄປສູ່ເສຣີ ພາບ ແລະຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ.

2. ຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ: (ມາຣະໂກ 12:31)

ພຣະເຢຊູຊົງໃຫ້ບັນຍັດຂໍ້ທີສອງເພີ່ມຄື “ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ.” ພຣະບັນຍັດນີ້ເປັນປັດໃຈ ສໍາຄັນເຣື່ອງມະນຸດສັມພັນ ແລະໄດ້ສລຸບພຣະບັນຍັດທີ່ກໍ່ສຸດທ້າຍໃນພຣະບັນຍັດສິບປະການຊຶ່ງມີເຣື່ອງ ການດູແລພໍ່ແມ່ແລະຂໍ້ຫ້າມເຣື່ອງຂ້າຄົນ, ຫລິ້ນຊູ້, ຂະໂມຍ, ຕົວະ, ແລະການຢາກໄດ້ຂອງຄົນອື່ນ (ອພຍ 20:12-17). ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ພຣະບັນຍັດຂໍ້ອື່ນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າພຣະບັນຍັດສອງຂໍ້ນີ້ບໍ່ມີ.”

ຄໍາຕອບຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ຄໍາຖາມຂອງນັກທັມເປັນຄໍາຕອບແຈ້ງແຈ້ງດີ ແລະເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງນັກທັມ. ພວກ ເຮົາສັງເກດໄດ້ວ່າຄໍາຖາມຂອງພວກນັກທັມສ່ວນຫລາຍແມ່ນຊອກຫາຄວາມຜິດພຣະເຢຊູ ຫລືແມ່ນຢາກ ໃຫ້ພຣະອົງເຫັນພ້ອມນໍາພວກເຂົາ (ລກ 10: 29).

ຊີວິດຂອງພວກເຮົາເຕັມດ້ວຍສິ່ງທີ່ເຫັນວ່າສໍາຄັນ ແລະສິ່ງຕ່າງໆມັກຈະຍາດເອົາເວລາແລະຫົວໃຈຂອງ ພວກເຮົາ; ຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາບໍ່ມີເວລາໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັກເຮົາ ຫລືເວລາໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ກໍາລັງຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກພຣະອົງຈົນໝົດໃຈແລະຮັກເພື່ອນ ບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ.

3. “ບໍ່ໂກຈາກ” ແຕ່ຍັງບໍ່ເຖິງ: (ມາຣະໂກ 12:32-34)

ນັກທັມພໍໃຈຕໍ່ຄໍາຕອບຂອງພຣະເຢຊູ ແລະລາວໄດ້ເພີ່ມວ່າການຮັກພຣະເຈົ້າຈົນໝົດໃຈແລະການຮັກເພື່ອນ ບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ “ກໍປະເສີດກວ່າເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະຂອງຖວາຍທັງປວງ” (ຂໍ້ 32). ແນ່ນອນການ ເຫັນພ້ອມກັບຄໍາຕອບຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່ານັກທັມຜູ້ນີ້ໄດ້ກາຍເປັນສາວິກຂອງພຣະອົງ; ພຣະ ອົງຊົງກ່າວກັບນັກທັມວ່າ, “ທ່ານບໍ່ໂກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ” (ຂໍ້ 34). ມາຣະໂກຜູ້ຂຽນມ້ວນທ້າຍວ່າ “ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດກໍາຖາມພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ.”

ບາງຄົນອາດຈະຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງນັກທັມບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ?” ກ່ອນພວກເຮົາຈະຕັດສິນນັກທັມຄົນນີ້, ໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງພວກສາວິກ; ພວກເຂົາເຈົ້າກໍຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນໃຜ ແລະພຣະອົງກໍາລັງຊົງເຮັດຫຍັງຢູ່ຖ້າມາກາງພວກຕົນ. ຫລາຍກວ່ານັ້ນພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຫດການຕອນນີ້ແມ່ນ ສັບປາກກ່ອນການຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ; ພວກສາວິກພາກັນຄິດເຖິງຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າໃນໂລກນີ້ ແລະ ຄິດບໍ່ເຖິງວ່າພຣະບຸດພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ລົງມາເພື່ອໂຜດປະຊາກອນຂອງພຣະອົງຈາກຄວາມຜິດບາບຈະຖືກປະ ຫານດ້ວຍມືຂອງພວກເຂົາເອງ.

ນັກທັມຜູ້ນີ້ “ບໍ່ໄກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ” ເພາະເວລາຂອງການໄຖ່ມະນຸດຂອງພຣະເຈົ້າໃກ້ຈະມາເຖິງ ແລ້ວ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າການຮັກພຣະເຈົ້າຈົນໝົດໃຈ ແລະຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ ຈະຕ້ອງປະກອບ ດ້ວຍການຕິດຕາມພຣະເຢຊູ ແລະເຊື່ອຟັງພຣະອົງ. ນັກທັມຄົນນີ້ຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເປັນ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຕອບຮັບຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູເລື່ອງການຕິດຕາມພຣະອົງ. ຮັບຮູ້ຄວາມ ຈິງເປັນບາດກ້າວທໍາອິດ; ການເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງເປັນບາດກ້າວໃນການເຂົ້າສູ່ຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ພວກເຮົາທຸກຄົນ “ບໍ່ໄກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ” ແຕ່ຜູ້ຕ້ອງການເຂົ້າແຜ່ນດິນນີ້ຈະຕ້ອງຕິດຕາມພຣະ ເຢຊູແລະຍອມຮັບເອົາພຣະຄຸນ, ການອະພິຍ, ແລະອິດເດດ. ພວກເຮົາໃນສັມຍນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ແຕກຕ່າງກັບຄົນ ໃນສັມຍຂອງທ່ານມາຣະໂກ; ຫລາຍຄົນໄດ້ເຫັນວ່າສິ່ງອື່ນໆສໍາຄັນກວ່າການຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງປ່ຽນແປງ ພວກເຮົາໃຫ້ເປັນບຸກຄົນທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຮັກເພື່ອນບ້ານ ເພື່ອສ້າງໂລກຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່ານີ້. ການໄດ້ຢູ່ໃນຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ສາມາດເຮັດໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ.

ຄໍາຖາມ:

1. ແມ່ນຫຍັງກົດກັນບໍ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຫນຶ່ງໃນຊີວິດພວກເຮົາ?
2. ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ການຮັກຕົນເອງແລະການຮັກເພື່ອນບ້ານສເມີກັນໄດ້ແນວໃດ?
3. ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າຜູ້ໃດແມ່ນເພື່ອນບ້ານຂອງເຮົາ?
4. ເປັນຫຍັງຄວາມເຊື່ອເລື່ອງຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສໍາຄັນກັບຊີວິດປະຈໍາວັນ?
5. ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າຈົນໝົດໃຈ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 11

ການນະມັສການຂອງຍິງຜູ້ນຶ່ງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມາຣະໂກ 14:1-9
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມາຣະໂກ 14:1-9
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຍິງຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເສັງດາຍນ້ຳມັນຫອມຣາຄາແພງທີ່ໄດ້ມາທົດສິງພຣະອົງເພາະເປັນການນະມັສການ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ຫລາຍປານໃດຈຶ່ງວ່າຫລາຍທີ່ໃຫ້ກຽດພຣະເຢຊູ
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອສອນໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງການຮັບໃຊ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງນາງ.

ຄຳນຳ

ເລື່ອງທົດພຣະເຢຊູດ້ວຍນ້ຳມັນຫອມໄດ້ຖືກບັນທຶກໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດດ້ວຍສາວິກສາມຄົນແຕ່ລະຄົນເວົ້າຕ່າງກັນບາງເລັກນ້ອຍເຊັ່ນ:

1. ມັດທາຍ 26 ໃສ່ຫົວເລື່ອງວ່າ “ການຖອກນ້ຳມັນຫອມໃສ່ພຣະສຽນທີ່ບ້ານເບດທາເນັງ” ແປວ່າຖອກໃສ່ຫົວ. ທີ່ເຮືອນຂອງຄົນຂີ້ຫູດ.
2. ມາຣະໂກ 14 ໃສ່ຫົວເລື່ອງວ່າ “ພຣະເຢຊູຊົງຮັບການທົດສິງທີ່ເບດທາເນັງ” ທີ່ເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນຂີ້ຫູດ.
3. ໂຢຮັນ 12 ໃສ່ຫົວເລື່ອງວ່າ “ມາຣີອາເອົານ້ຳມັນຫອມສົງພຣະບາດທີ່ບ້ານເບດທາເນັງ” ແປວ່າທົດຕີນ.

ແຕ່ບົດຮຽນນີ້ບໍ່ມີຈຸດປະສົງຈະເວົ້າເລື່ອງຄວາມແຕກຕ່າງ ແຕ່ຈະເວົ້າເຖິງການນະມັສການ ເພາະຫລາຍເທື່ອເຮົາມັກຈະອ່ານແລະເຂົ້າໃຈເລື່ອງຕາມຫົວຂໍ້ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ ໂດຍຜູ້ແປເປັນຜູ້ໃສ່ຊື່ຫົວຂໍ້ຕາມເນື້ອເລື່ອງທີ່ຜູ້ແປເຂົ້າໃຈ. ໃນທີ່ສຸດມີສາສນາສາດຜູ້ສອນໂຮງຮຽນພຣະຄຳພີເປີດເຜີຍວ່າ ນີ້ແມ່ນການນະມັສການຂອງຍິງນັ້ນ.

1. ເຂົ້າປອງຂ້າພຣະເຢຊູ: (ມາຣະໂກ 14:1-2)

ພຣະຄຳພີສອງຂໍ້ນີ້ມີເນື້ອໃນສຳຄັນຢູ່ສາມປະການຄື;

1. ພຣະທັມລູກາໄດ້ກ່າວເຖິງສອງວັນກ່ອນເທສການປັສຄາ ຊຶ່ງເປັນງານສຳຄັນສຳລັບຊາດຍິວໃນການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບັງ ເພື່ອເປັນການລະນຶກເຖິງການຖືກປົດປ່ອຍຈາກການເປັນຂ້າທາດທີ່ປະເທດເອຢິບ.

(ອ່ານອົບພະຍົບ 12) ເວົ້າເຮືອງເລືອດສັດທາປະຕູ ແລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບັງຟູ ແປວ່າຄວາມຟ້າວໃນການເດີນທາງບໍ່ມີເວລາຈະມ່າແປ້ງໃຫ້ເຂົ້າກັບເຊື້ອແບັງ ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງກິນແຕ່ເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບັງ.

2. ພວກປະໂລຫິດແລະພວກນັກທັມຫາຊ່ອງທາງຂ້າພຣະເຢຊູ ບໍ່ແມ່ນຫາທາງຈັບພຣະອົງ, ເຂົາໄດ້ວາງແຜນຊຸມນຸມຕົກລົງເປັນການລັບ ຫາກເຂົາຈັບພຣະອົງເຂົາກໍຢ້ານວ່າກຸ່ມທີ່ພ້ອມພຣະອົງກໍມີຫລວງຫລາຍ.

3. ມາຣະໂກມີຈຸດປະສົງຢາກບອກທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈອຸບາຍອັກເລີກລັບຂອງຟາຣີຊາຍ ແລະພວກນັກທັມ. ອີງຕາມໂຍຮັນ 11:47 (ພວກປະໂລຫິດຕົນໃຫຍ່ກັບພວກຟາຣີຊາຍ ຈຶ່ງເອີ້ນສະມາຊິກສະພາມາປະຊຸມ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ ເພາະວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດໝາຍສໍາຄັນຫລາຍປະການ”) ແປວ່າພວກປະໂລຫິດແລະນັກທັມໄດ້ວາງແຜນກັນຢ່າງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນພວກເຂົາເຫຼືອໃຈຫລາຍທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນລາຊະໂຣໃຫ້ຄົນມາຈາກຕາຍ.

2. ຍິງຜູ້ນຶ່ງນະມັສການພຣະເຢຊູ: (ມາຣະໂກ 14:3-9).

ເນື່ອງຈາກວ່າບ້ານເບັດທານຽງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກເຢຣູຊາເລັມປະມານສອງໄມເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການງ່າຍທີ່ຈະເດີນທາງເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງໃຊ້ບ້ານນີ້ເປັນສູນກາງໃນການເດີນເຂົ້າອອກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນອາທິດສຸດທ້າຍກ່ອນທີ່ ພຣະອົງຈະຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ເວລານັ້ນມີເຫດການເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້; “ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງປະທັບຢູ່ບ້ານເບັດທານີ ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນຂີ້ທູດ ເມື່ອຊົງນັ່ງຮັບປະທານອາຫານຢູ່ ມີຍິງຄົນນຶ່ງຖືອອມຫິນຂາວເຕັມດ້ວຍນໍ້າມັນຫອມນາຣະດາແທ້ທີ່ມີຄ່າແພງຫລາຍ ເຂົ້າມາເຜົາພຣະອົງ ເມື່ອຫັກຄໍອອມແລ້ວຖອກນໍ້າມັນລົງໃສ່ພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ” (ຂໍ້ 3). ໃນການທົດພຣະອົງດ້ວຍນໍ້າມັນຫອມຄັ້ງນີ້ມີຄົນຈໍານວນນຶ່ງບໍ່ເຫັນພ້ອມໃນການກະທໍາຂອງນາງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ເຫດໃດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ນໍ້າມັນນີ້ເສັງລ້າງ” (ຂໍ້ 4). ສ່ວນໃນພຣະທັມມັດທາຍບັນທຶກວ່າ ແມ່ນການຈີ່ມບິນຂອງພວກສາວິກເອງ (ມັດທາຍ 26:8). ສ່ວນພຣະທັມໂຍຮັນໄດ້ບອກແຈ້ງໄປກວ່າຜູ້ອື່ນ ເພາະໂຍຮັນໄດ້ບັນທຶກໜັກໄປສອງປະການຄື; 1. ເພິ່ນອອກຊື້ຜູ້ຍິງວ່າແມ່ນນາງມາຣີອາ 2: ໂຍຮັນ ຍັງບອກຊື່ຜູ້ຈີ່ມັນແມ່ນຢູດາອີສະກາຣິອິດ (ອ່ານໂຍຮັນ 12:3-5).

ການຈີ່ມນີ້ແມ່ນການຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈສ່ວນເລິກຫົວໃຈຜູ້ນະມັສການດ້ວຍການເທົດທູນບູຊາຈົນໄດ້ທຸ້ມເທເຄື່ອງຂອງຣາຄາແພງແຖມຍັງເຊັດພຣະບາດອົງພຣະອົງດ້ວຍຜິມ(ຍຣ 12:1-8) ເປັນພາກສ່ວນສູງສຸດຂອງຮ່າງກາຍອີກ. ການນະມັສການຂອງນາງເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນ, ໃນການນະມັສການຂອງນາງໄດ້ຖອກນໍ້າມັນຫອມທົດສິ່ງເໜືອຖວາຍກຽດແກ່ພຣະອົງ ສ່ວນການຖວາຍຂອງທ່ານໆ ໄດ້ຖວາຍສິບລິດຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ ລາງເທື່ອອາດຈະມີຄົນໃກ້ຊິດທ່ານຈີ່ມຕິຕຽນວ່າຖວາຍຫລາຍໂພດແລ້ວເປັນຫຍັງບໍ່ແບ່ງເອົາ ຈໍານວນນຶ່ງໄປຊ່ອຍຄົນທຸກຄົນຍາກບໍ່ດີບໍ່?

“ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຊ່າງເທາະ ກວນໃຈນາງເຮັດຫຍັງ ນາງໄດ້ເຮັດການດີແກ່ເຮົາແລ້ວດ້ວຍ ວ່າ ຄົນຍາກຈົນມີຢູ່ກັບພວກທ່ານສເມີ ພວກທ່ານຍາກເຮັດການດີແກ່ເຂົາຍາມໃດກໍໄດ້ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບ ທ່ານສເມີໄປຊຶ່ງຍິ່ງຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດກໍເປັນການສຸດຄວາມສາມາດຂອງນາງ ນາງມາທົດສົງກາຍຂອງເຮົາກ່ອນ ເພື່ອການປົງສົບຂອງເຮົາ” (ຂໍ້ 6-8). ແປວ່າການຈົມຂອງສາວິກຄັ້ງນັ້ນ ນາງມາຮືອາກໍໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕອບ ສາວິກແຕ່ປະການໃດ, ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຍິນແລ້ວຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ສາວິກບໍ່ໃຫ້ຈົມວ່າແຕ່ປະການໃດ. ຂ້າພະເຈົ້າຍາກ ເລົ່າໂລມໃຈທ່ານວ່າ ຜູ້ອື່ນຈະວ່າແນວໃດຕໍ່ການຖວາຍຂອງທ່ານກະຢ່າ ບໍ່ຕ້ອງຕອບເພິ່ນຫຍັງດອກ ຈຶ່ງເບິ່ງ ເອົາແບບຢ່າງຂອງມາຮືອາກໍບໍ່ໄດ້ສົນໃຈໃນຄໍາເວົ້າຜູ້ໃດ ແຕ່ນາງໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ສົມຄວນເຮັດ. ໃນການເຮັດ ດັ່ງນີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກພວກສາວິກວ່າ “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຈິງວ່າຂ່າວປະເສີດນີ້ຈະປ່າວປະກາດໄປ ເຖິງບ່ອນໃດໃນທົ່ວພິພົບ ການທີ່ຍິ່ງຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດກໍຈະເລື່ອງລືໄປເຖິງບ່ອນນັ້ນເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງນາງ” (ຂໍ້ 9).

ຄໍາຖາມທີ່ໄດ້ຖາມທີ່ໜ້າສົນທະນາ

ຄຣິສຕຽນມັກຈະຖາມກັນວ່າ How much is too much in honoring Jesus? ແປວ່າ ຫລາຍປານໃດຈຶ່ງ ເວົ້າວ່າຫລາຍໂພດໃນການຖວາຍກຽດພຣະເຢຊູ? ມີເລື່ອງຈິງເກີດໃນໂບດດັ່ງນີ້; ມີໂບດໃຫຍ່ໂບດນຶ່ງໄດ້ບຸກ ຕຶກໂບດຢ່າງໃຫຍ່ໂຕມະໂຫຣຣານ ພ້ອມທັງປະດັບດ້ວຍເຄື່ອງເອ້ແລະເຄື່ອງອີເລັກໂຕຣນິກທີ່ທັນສັມຍ ໃຊ້ ເງິນເປັນຈໍານວນສິບລ້ານ.

ໃນສາຍຕາຂອງຄຣິສຕຽນຈໍານວນນຶ່ງເຫັນພ້ອມໃນການເຮັດໃຫຍ່ແນວນີ້ ເພາະເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າເປັນການສົມ ຄວນທີ່ຈະສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສົມກຽດພຣະອົງ, ເຄື່ອງອີເລັກໂຕຣນິກກໍຊ່ອຍໃນການປະກາດ ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າເພາະຜູ້ນະມັສການສາມາດເບິ່ງເຫັນຮູບພາບຢ່າງຊັດເຈນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນເຄື່ອງ ຊັກຈູງໃຫ້ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍມານະມັສການ.

ສ່ວນຄົນອີກກຸ່ມນຶ່ງພໍດີຄວາມເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈເປັນຫຍັງຕ້ອງສ້າງໃຫຍ່ໂຕແລະສວຍງາມປານ ນີ້, ເບິ່ງແມ່ , ໃຊ້ເງິນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເປັນຫຍັງບໍ່ເອົາເງິນເຫລົ່ານັ້ນໄປຊື້ເຂົ້າປາອາຫານແລະຢາປົວພະ ຍາດໃຫ້ພວກທຸກຍາກ ເພາະພຣະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ດູແລເບິ່ງແຍງເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມຮັກຂອງພຣະ ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ຄໍາເຫັນທັງສອງແມ່ນຖືກຕ້ອງທຸກຝ່າຍ, ການນະມັສການພຣະເຈົ້າເປັນການນະມັສການທີ່ມີຣາຄາແພງ ແຕ່ ຍັງບໍ່ແພງເທົ່າກັບນໍ້າມັນຫອມຂອງນາງມາຮືອາ ເພາະລາວເອົາຂອງແພງທີ່ສຸດມາສົງພຣະອົງ. ໃນການເຮັດ ພາຣະກິດຊ່ອຍເຫລືອຄົນທຸກຍາກທີ່ໄກທີ່ໄກກໍແພງຄືກັນ, ພວກຜູ້ປະກາດຕ້ອງໃຊ້ເງິນຄໍາໃນການເດີນທາງ ແລະຊື້ເຄື່ອງຂອງ, ເຂົ້າປາອາຫານໄປແຈກຢາຍໃຫ້ຄົນຍາກຈົນອີກ. ສລຸບແລ້ວທັງສອງຢ່າງແມ່ນຖວາຍ ກຽດແກ່ພຣະອົງທັງນັ້ນ, ສາວິກເຄື່ອງໃຈທີ່ເຫັນນາງມາຮືອາເຮັດແບບຟຸມເພື່ອ ແຕ່ສິ່ງທີ່ໜ້າຄິດນັ້ນແມ່ນ ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຫ້າມໃນສິ່ງທີ່ນາງເຮັດ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ “ຄົນຍາກຈົນມີຢູ່ກັບພວກທ່ານສເມີ ພວກທ່ານຍາກ

ເຮັດການດີແກ່ເຂົາຍາມໃດກໍໄດ້” ແປວ່າໂອກາດທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຢູ່ໃກ້ພຣະເຈົ້າມີໜ້ອຍກວ່າຈະຢູ່
ໃກ້ຄົນຍາກຈົນ.

ຄໍາຖາມ:

1. ແມ່ນຄົນກຸ່ມໃດປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ?
2. ເປັນຫຍັງເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໃຊ້ອໍານາດທໍາຮ້າຍພຣະເຢຊູ?
3. ແມ່ນໃຜເອົານໍ້າມັນຫອມສົງພຣະເຢຊູ?
4. ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ຈຶ່ງເສັຍດາຍນໍ້າມັນຫອມນັ້ນ?
5. ພຣະເຢຊູວ່າແນວໃດກັບຜູ້ຈຶ່ງເສັງດາຍ?
6. ການຫົດສົງພຣະອົງດ້ວຍນໍ້າມັນຫອມ ໄດ້ສອນທ່ານຫຍັງແດ?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 12

ຢູດາເຮັດສິ່ງທີ່ຄິດບໍ່ເຖິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມາຣະໂກ 14:11-12, 17-21, 45-50
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມາຣະໂກ 3:14-19ກ, 14:1-2, 10-11, 17-21, 32-50
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້	ຢູດາໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຂາຍພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກຮ່ວມທຸກຮ່ວມສຸກແລະເດີນດ້ວຍກັນຕັ້ງຫລາຍເດືອນ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ບໍ່ແມ່ນຂ້າງນ້ອຍຕີ້?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອປຽບທຽບການການກະທຳຂອງຢູດາກັບພຣະເຊຊົງເລືອກລາວ ແລ້ວຖາມເອົາເອງວ່າ “ແມ່ນຂ້າງນ້ອຍບໍ່?”

ຄຳນຳ

ອາທິດແລ້ວເຮົາໄດ້ຮຽນເຮືອງນາງມາຣິອາເອົານ້ຳມັນຫອມສົງພຣະເຢຊູດ້ວຍໃຈນະມັສການຂອງນາງ, ຢູດາເປັນຄົນຈົມເສັງດາຍນ້ຳມັນຫອມ ແຕ່ພຣະເຢຊູເຫັນພ້ອມກັບການນະມັສການຂອງນາງ. ມາຣະໂກ ກໍບໍ່ໄດ້ບອກແຈ້ງວ່າເປັນຫຍັງຢູດາຈຶ່ງຕົກລົງໄປຫາພວກປະໂຣທິດ.

1. ຄົນພາຍໃນທໍຣະຍົດ: (ມາຣະໂກ 14:10-14)

ມາຣະໂກບໍ່ໄດ້ບອກວ່າດ້ວຍເຫດໃດຢູດາຈຶ່ງໄປຫາພວກປະໂຣທິດ, ແຕ່ເຮືອງທີ່ຢູດາໄປຫາປະໂຣທິດນັ້ນ ແມ່ນເຫດການຕໍ່ຈາກນາງມາຣິອາທິດສົງພຣະເຢຊູດ້ວຍນ້ຳມັນຫອມຣາຄາແພງ, ຢູດາ ເປັນຄົນຈົມເສັງດາຍ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກວ່າ “ຊ່າງເທາະ ກວນໃຈນາງເຮັດຫຍັງ ນາງໄດ້ເຮັດການດີແກ່ເຮົາແລ້ວ” (14:6). ຈາກນັ້ນມາຣະໂກຈຶ່ງບັນທຶກວ່າ “ຝ່າຍຢູດາອິສກາຣີອິດເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສົບສອງຄົນນັ້ນ ໄດ້ໄປຫາພວກປະໂຣທິດຕົນໃຫຍ່ເພື່ອຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ” (14:10). ແຕ່ເມື່ອໄດ້ສັນນິຖານເຫດການແລ້ວເຫັນວ່າ ການທີ່ຢູດາໄປຫາພວກປະໂຣທິດນັ້ນອາດແມ່ນຢູດາບໍ່ພໍໃຈຫລືຄຽດໃຫ້ພຣະເຢຊູທີ່ບໍ່ພ້ອມລາວເຮົາກໍບໍ່ຮູ້, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນເຮົາຍັງເຫັນວ່າທ່ານລູກາບັນທຶກດັ່ງນີ້;

ລູກາໄດ້ບັນທຶກວ່າ “ອັນນຶ່ງ, ຊາຕານໄດ້ເຂົ້າສູນໃຈຢູດາຜູ້ມີຊື່ວ່າອິສະກາຣີອິດ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຄົນນຶ່ງໃນພວກສາວິກສົບສອງຄົນນັ້ນ ຢູດາໄດ້ອອກໄປປຶກສາປະໂລທິດຕົນໃຫຍ່ ແລະພວກນາຍທະຫານຮັກສາພຣະ ວິຫານວ່າຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍວິທີໃດ” (ລູກາ 22:3-4). ສລຸບການບັນທຶກຂອງລູກາເຫັນວ່າຢູດາປ່ອຍໃຫ້ມານຊາຕານເຂົ້າສົງຈິດໃຈຂອງລາວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບອກວ່າຊາຕານໄດ້ເຂົ້າສົງລາວຍາມໃດ ແຕ່ເມື່ອຊາຕານເຂົ້າສົງແລ້ວລາວກໍກາຍເປັນຄົນໃໝ່, ດ້ວຍວ່າເມື່ອກ່ອນລາວຮັກພຣະເຢຊູ ແລະເປັນຫວ່ງຜູ້ທຸກຍາກຈົນເຖິງ

ຂັ້ນຈົມເສັງດາຍນ້ຳມັນຫອມທີ່ສົງພຣະເຢຊູ. ລາວຄິດວ່າຖ້າເອົານ້ຳມັນຫອມນັ້ນໄປຂາຍແລ້ວເອົາເງິນຈຳນວນນັ້ນໄປຊື້ເຂົ້າປາອາຫານໃຫ້ຄົນຍາກຈົນຄົງຈະດີ ແຕ່ຕອນນີ້ລາວພັດຍອມຂາຍພຣະເຢຊູເພື່ອເອົາເງິນເຂົ້າຖົງຕົນເອງ. ນີ້ແຫລະໝາກຜົນຂອງມານຊາຕານເຂົ້າສິ່ງຈິ່ງຢາກລ້ຳຢາກລວຍ. “ສ່ວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢາກລ້ຳຣວຍກໍຕົກໃນການທົດລອງ ໃນບ້ວງແຮ້ວ ແລະໃນຕົ້ນທາງອັນໂງ່ຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງ ເປັນພັຍແກ່ຕົວທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຈົມລົງໃນຄວາມວິນາດຈົບທາຍເສື່ອມສູນໄປ ເພາະວ່າການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ ແລະເພາະເຫດຄວາມໂລບນີ້ແຫລະ ຈຶ່ງຊັກຈູງຜູ້ລາງຄົນໃຫ້ຫລົງໄປຈາກຄວາມເຊື່ອ ແລະແຫງຕົວເອງຈົນຊອດດ້ວຍຄວາມເຈັບແສບຫລາຍປະການ” (1 ຕິໂມທຽວ 6:9-10).

ສ່ວນມັດທາຍຍິ່ງບອກແຈ້ງໄປອີກກ່ຽວກັບເລື່ອງຂາຍພຣະອົງ “ເມື່ອນັ້ນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສົບສອງຄົນນັ້ນຊື່ຢູດາ ອິສະກາຣິອິດ ໄດ້ໄປຫາພວກປະໂຣທິດຕົນໃຫຍ່ຖາມວ່າ, “ພວກທ່ານຈະຍອມໃຫ້ອັນໃດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ” ເຂົາຈຶ່ງເອົາເງິນສາມສົບຫລຽນໃຫ້ແກ່ຢູດາ” (ມັດທາຍ 26:14-15). ສລຸບການບັນທຶກຂອງມັດທາຍ ແມ່ນຢູດາຕັ້ງໜ້າຕັ້ງຕາໄປຂາຍເພາະຢາກໄດ້ເງິນນັ້ນເອງ.

ວັນຕໍ່ມາເປັນວັນພຣະທັດເປັນອາທິດສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຈະຢູ່ໃນໂລກນີ້, ຍັງເປັນວັນຕົ້ນເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ເພື່ອລະນຶກເຖິງການເດີນທາງຈາກການເປັນຂ້ອຍທີ່ປະເທດເອຍິບ ດ້ວຍວ່າການເດີນທາງນັ້ນບໍ່ມີເວລາຈະມາແປ້ງໃສ່ໃນເຊື້ອແປ້ງພູ ດ້ວຍເຫດນີ້ເທສການນີ້ ຈຶ່ງເປັນເທສການທີ່ສຳຄັນສຳລັບຊາດຍິວ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຈົດຈຳການເປັນມາຂອງເຂົາວ່າເປັນໃຜ? ມາຈາກໃສ? ໃຜເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ຫລຸດພື້ນຈາກການເປັນຂ້າທາດ, ເຮົາທັງຫລາຍກໍຄວນມີອັນໃດອັນນຶ່ງເພື່ອເຕືອນເຮົາວ່າເຮົາເປັນໃຜ? ມາຈາກໃສ? ເຮັດແນວໃດຈຶ່ງມາເຖິງຈຸດນີ້ໄດ້? ການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາດຍິວຖອມຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ສາວິກມາຖາມພຣະເຢຊູວ່າ “ຈະໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍໄປຈັດແຈງປັສຕາໃຫ້ທ່ານຮັບປະທານບ່ອນໃດ” (14:12ຂ). ພຣະເຢຊູຊົງບອກລາວວ່າ “ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນກຸງ ແລະຈະມີຊາຍຄົນນຶ່ງທູນໝໍ້ມາພົບພວກທ່ານຈຶ່ງຕາມຜູ້ນັ້ນໄປເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຫລັງໃດ ຈຶ່ງບອກເຈົ້າເຮືອນນັ້ນວ່າ “ອາຈານຖາມວ່າ ຫ້ອງຮັບແຂກສຳລັບເຮົາທີ່ເຮົາຈະກິນປັສຕາກັບພວກສາວິກຂອງເຮົາໄດ້ນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ” (ຂໍ້ 13-14).

2. ເປັນໄປຕາມຄຳທຳນວາຍ: (ມາຣະໂກ 14:17-21)

ການກະທຳຂອງຢູດາແມ່ນການກະທຳທີ່ຄົນທັງຫລາຍຄິດບໍ່ເຖິງວ່າຢູດາຈະເປັນໄປເຖິງປານນັ້ນ, ແຕ່ເຮົາຈະຕິແຕ່ຢູດາກໍບໍ່ໄດ້ເພາະທຸກຢ່າງກໍເປັນໄປຕາມພຣະຄັມພິໄດ້ກ່າວໄວ້. “ດາບເອີຍ ຈຶ່ງຕື່ນຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ຄົນລ້ຽງແກະຂອງເຮົາ ຈຶ່ງຕໍ່ສູ້ຄົນລ້ຽງແກະ ແລະຜູງແກະນັ້ນຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ເຮົາຈະອວ່າຍມືຂອງເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບຕົວເລັກຕົວນ້ອຍ” (ເຊຂຣິຍາ 13:7). ເລື່ອງເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະນັ້ນມີດັ່ງນີ້; “ເມື່ອເຂົາກຳລັງນັ່ງຮັບປະທານອາຫານຢູ່ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ຄົນນຶ່ງໃນພວກທ່ານຈະທໍຣະຍົດຕໍ່ເຮົາ ແມ່ນຜູ້ນຶ່ງທີ່ກຳລັງຮັບປະທານອາຫານຢູ່ກັບເຮົານີ້ແຫລະ” (ຂໍ້ 18). ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າຜູ້ອື່ນຜູ້ໂກຈະເປັນຜູ້ທໍຣະຍົດ ແຕ່ບອກຢ່າງແຈ້ງວ່າ ນຶ່ງໃນພວກສາວິກຈະເປັນຜູ້ທໍຣະຍົດ. ຄຳວ່າທໍຣະຍົດໃນມີຄວາມໝາຍວ່າຈະກາຍເປັນໃຈຝ່າຍກົງກັນຂ້າມຫລືຝ່າຍພວກຕໍ່ຕ້ານ, ຄຳເວົ້ານີ້ເປັນຄຳເວົ້າທີ່ຮ້າຍແຮງແລະໜັກ

ໃຈເມື່ອໄດ້ຟັງ, ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າເວລານັ້ນພວກສາວິກທີ່ກຳລັງຫຍ້າເຂົ້າຢ່າງແຊບຊ້ອຍຢູ່ກໍຕ້ອງຢຸດເຊົາແລ້ວຫລຽວເບິ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມສົງສັຍວ່າ ແມ່ນພຣະອົງເວົ້າເຖິງໃຜໜໍ? ເມື່ອເຂົາອິດໃຈບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງຖາມພຣະອົງ. “ຝ່າຍເຂົາກໍພາກັນທຸກໃຈ ແລະທູນຖາມພຣະອົງເທື່ອລະຄົນວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍເດີ” (ຂໍ້ 20). ພວກສາວິກຖາມດັ່ງນັ້ນກໍເພາະວ່າຕ່າງຄົນກໍແນ່ແກ່ໃຈວ່າຕົນເອງຮັກແລະຈະເຊື່ອ ແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູດ້ວຍໃຈໃສສັດທາຕລອດໄປ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ “ເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນສິບສອງຄົນນີ້ ຄືຜູ້ທີ່ກຳລັງຈ້າຮ່ວມຊາມດຽວກັບເຮົາ” (ຂໍ້ 20). ອີງຕາມສັງຄົມພາກຕາເວັນອອກຈະບໍ່ຈ້າຮ່ວມຊາມດຽວກັນ ເໝືອນດັ່ງຊາວຕາເວັນຕົກບໍ່ຊົດແກງຖ້ວຍດຽວກັນ ແລະໃນເວລານີ້ຄົນລາວເຮົາເມື່ອມາຢູ່ຕ່າງປະເທດແລ້ວກໍເຫັນວ່າບໍ່ເໝາະສົມທີ່ບໍ່ຊົດແກງຖ້ວຍດຽວກັນ ເພາະຄິດເຖິງຄວາມສະອາດສວຍງາຍ, ສ່ວນຊາວຕາເວັນອອກຈະຈ້າຊາມດຽວກັນກໍຕໍ່ເມື່ອເປັນຄົນຊົນຊັ້ນ ຫລືໃນເວລາທຸກຍາກຂາດເຂີນເທົ່ານັ້ນ ຫລືເປັນເພື່ອນຮ່ວມກິນຮ່ວມຕາຍຈຶ່ງຈ້າຊາມດຽວກັນ. ເວລານີ້ເພື່ອນຮ່ວມກິນຮ່ວມຕາຍທີ່ຈ້າຊາມດຽວຖືກທຳນວາຍວ່າຈະເປັນຜູ້ທໍຣະຍົດທັກຫລັງ ຈຶ່ງເປັນການທຳນວາຍຢ່າງໂສກເສົ້າທີ່ສຸດ, ແຕ່ໜ້າເສັງດາຍໃນຈຳນວນພວກສາວິກບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່າສາວິກຜູ້ໃດຈະເປັນຜູ້ທໍຣະຍົດ ສ່ວນພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ເຫັນເຫດການລ່ວງໜ້າທຸກຢ່າງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ “ດ້ວຍວ່າບຸດມະນຸດຈະສະເດັດໄປຕາມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີເຖິງເຮືອງທ່ານ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ທໍຣະຍົດຕໍ່ບຸດມະນຸດຖ້າຜູ້ນັ້ນບໍ່ເກີດມາກໍດີກວ່າ” (ຂໍ້ 21).

3. ຊົງກ່າວວ່າທໍຣະຍົດແລະໜີໄປ: (ມາຣະໂກ 14:41-50)

ຫລັງຈາກທຳນວາຍວ່ານຶ່ງໃນຈຳນວນສາວິກສິບສອງຄົນຈະທໍຣະຍົດແລ້ວ “ພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ມາຂໍພຣະພອນແລ້ວຊົງທັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນຍື່ນໃຫ້ແກ່ພວກສາວິກໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຮັບເທີນ ນີ້ແຫລະ, ຄືກາຍຂອງເຮົາ” ແລ້ວພຣະອົງຊົງຈັບເອົາຈອກມາໂມທະນາພຣະຄຸນແລະຊົງຍື່ນໃຫ້ເຂົາ ແລະເຂົາກໍຮັບດີມທຸກຄົນພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ຄືເລືອດຂອງເຮົາ ແມ່ນເລືອດກ່ຽວກັບພຣະສັນຍາທີ່ຫລັງອອກເພື່ອຄົນຫລາຍຄົນ ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ດີມນໍ້າຜົນອະງຸ່ນຕໍ່ໄປອີກຈົນກວ່າວັນນັ້ນມາເຖິງ ຄືວັນທີ່ເຮົາຈະດີມອັນໃໝ່ໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ” (ຂໍ້ 22-25). ການກິນສິນມະຫາສິນດຄັ້ງນີ້ນັບວ່າເປັນການກິນທົ່ງປເຫງົາທີ່ສຸດ ເພາະໃນນັ້ນຈະມີຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຖືກທຳນວາຍໄວ້ວ່າຈະເປັນຜູ້ທໍຣະຍົດ ເປໂຕໄດ້ໃຫ້ຄຳພັນສັນຍາວ່າຈະບໍ່ປະຖິ້ມພຣະອົງ “ເປໂຕໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຄົນຈະສະດູດໃຈ ສ່ວນຂ້ານ້ອຍບໍ່ສະດູດໃຈ” (ຂໍ້ 29). ດັ່ງນັ້ນທຸກຄັ້ງທີ່ເຮົາປະກອບພິທີມະຫາສິນດຄວນປັບປັນຍາກາດໃຫ້ເໝາະສົມດ້ວຍ. ຫລັງຈາກກິນສິນມະຫາສິນດເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວພຣະເຢຊູກໍພາສາວິກໄປຍັງສວນເຄັດເຊມະເນເພື່ອໄຫວ້ອອນ (ຂໍ້ 32-40). ສ່ວນພຣະອົງໄດ້ໄປອ້ອນວອນຢູ່ຕ່າງຫາກ ແຕ່ຊົງເຕືອນສາວິກໃຫ້ເຝົ້າຣະວັງແລະບອກເຂົາວ່າ “ຈິດໃຈຂອງເຮົາກໍທຸກໜັກແທບຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ຈົ່ງຄອຍເຝົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ເທີນ” (ຂໍ້ 34).

ແລ້ວພຣະອົງກໍເຂົ້າໄປອ້ອນວອນຢູ່ຕ່າງຫາກດ້ວຍການທຸກພຣະທັຍເປັນອັນໃຫຍ່, ພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນມາຫາສາວິກກໍບໍ່ເຫັນວ່າເຂົາໄດ້ເຝົ້າຣະວັງແລະອ້ອນວອນແຕ່ຢ່າງໃດ ນອກຈາກນອນຫລັບ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານຍັງນອນຫລັບເຊົາເມື່ອຍຢູ່ຫລື ພໍເທາະ ເວລາມາເຖິງແລ້ວ ເບິ່ງແມ, ບຸດມະນຸດກໍລັງຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງຄົນບາບຈົ່ງລຸກຂຶ້ນພາກັນໄປເທາະ ເບິ່ງແມ, ຜູ້ທີ່ມອບເຮົານັ້ນມາໃກ້ແລ້ວ” (ຂໍ້ 41-42). ພຣະທັມ

ຕອນນີ້ໄດ້ສອນເຮົາບໍ່ໃຫ້ກາຍເປັນຄົນນອນຫລັບ ໂດຍບໍ່ຮ້ອນເຄື່ອງຕໍ່ເຮືອງໃດໆນັ້ນອາດມີອັນຕະລາຍມາສູ່ຕົວເຮົາແລະຄອບຄົວກໍເປັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນເຮົາບໍ່ຄວນປ່ອຍປະລະເລີງໃນການເຂົ້າເຝົ້າແລະອ້ອນວອນ ແລະຢ່າຂາດການນະມັສການຫາກບໍ່ຈໍາເປັນ. “ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວບໍ່ທັນຂາດຄໍາ ໃນທັນໃດນັ້ນຢູ່ດາທີ່ເປັນຜູ້ນຶ່ງ ໃນພວກສົບສອງຄົນນັ້ນພ້ອມກັບປະຊາຊົນຖືດາບແລະຖືໄມ້ຄ້ອນ ໄດ້ມາຈາກພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ ພວກນັກທັມແລະພວກເຖົ້າແກ່ຜູ້ທີ່ຈະມອບພຣະອົງນັ້ນໄດ້ໃຫ້ສັນຍານແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາຈະຈູບຄໍານັບຜູ້ໃດກໍແມ່ນຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈົ່ງຈັບກຸມເອົາໄປຮັກສາໄວ້ໃຫ້ດີ” (ຂໍ້ 43-44). ຫລັງຈາກນັ້ນເຂົາກໍຈັບກຸມພຣະອົງໄປເໝືອນຜູ້ຮ້າຍຂ້າຄົນ, ມາຣະໂກຍັງບອກອີວ່າສາວິກທັງໝົດໜີປະພຣະອົງໄປ “ແລ້ວສາວິກທັງໝົດໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງພາກັນໜີໄປ” (ຂໍ້ 50).

ຄໍາຖາມ:

1. ທ່ານຄິດແນວໃດກັບຢູ່ດາ?
2. ມີຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນປະຕິເສດ ຫລືໜີຈາກພຣະເຢຊູໃນທຸກວັນນີ້?
3. ທ່ານຄິດແນວໃດກັບສາວິກທັງໝົດໜີຈາກພຣະເຢຊູ?
4. ເຮືອງນີ້ໄດ້ເປັນບົດຮຽນສອນທ່ານອັນໃດແດ່?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 13

ພວກແມ່ຍິງທີ່ອຸບໂມງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມາຣະໂກ 15:40--16:8
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	ມາຣະໂກ 15:40--16:8
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້	ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອພວກຜູ້ຍິງຈຶ່ງເຝົ້າຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ຕລອດເຖິງອຸບໂມງຝັງສິບ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານໄດ້ໄປທີ່ນັ້ນບໍ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຮຽນຮູ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ພວກຜູ້ຍິງຢູ່ກັບພຣະເຢຊູທີ່ໄມ້ກາງແຂນ, ໄປຍັງອຸບໂມງຝັງສິບ ແລະເປັນອຸບໂມງຫວ້າງເປົ່າ.

ຄຳນຳ

ພວກຜູ້ຍິງນັ້ນບໍ່ວ່າເປັນກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ, ລາງຄົນໃນກຸ່ມຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເປັນພະຍານທີ່ເຫັນອຸບໂມງຫວ້າງເປົ່າ, ເຫັນການຄືນພຣະຊົນ ດ້ວຍສາຍຕາຂອງພວກມາຮາງເອງ ການເຫັນດ້ວຍສາຍຕາແມ່ນຫລັກຖານພະຍານອັນສູງສຸດທີ່ຮ້ອງວ່າ Eyewitnesses (ຜູ້ເປັນເຫັນເຫດການ).

1. ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ: (ມາຣະໂກ 15:40-47)

ບົດຮຽນອາທິດແລ້ວໄດ້ຈົບລົງບ່ອນຢູ່ດາວນຳພາພວກທະຫານ ແລະພວກປະໂລຫິດມາຈັບກຸມພຣະເຢຊູທີ່ສວນເຄັດເຊມະເນໃນຄຳຄືນຂອງວັນພຣະຫັດ ແລະບົດຮຽນນີ້ເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນຕອນເຂົ້າຄຶງພຣະອົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ພວກທະຫານໄດ້ຄຸມພຣະອົງໃຫ້ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງໄປແຕ່ 9 ໂມງເຊົ້າ (15:25). ຂໍ້ສັງເກດໃນພຣະຄຳພິລາວໄດ້ຂຽນວ່າ “ເປັນເວລາສາມໂມງເຊົ້າ” ແຕ່ມີຕົວ (ຂ) ນ້ອຍໆຢູ່ດ້ານເທິງເພື່ອໃຫ້ເບິ່ງ ພຸດໂນດ (footnote) ຂຽນເປັນໂຕນ້ອຍໆວ່າ “ສມັຍກ່ອນເຄີຍເອີ້ນກັນວ່າ ເກົ້າໂມງເຊົ້າ”. ເພື່ອບໍ່ຢາກໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈຜິດຈຶ່ງຂໍອະທິບາຍດັ່ງນີ້: ໃນພາກພື້ນເອເຊຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຫລາຍສິບປີຜ່ານມາຈະນັບມື້ໃໝ່ຈາກທຶກໂມງເຊົ້າ ແຕ່ດຽວນັ້ນນັບມື້ໃໝ່ຫລັງຈາກທຸ່ງຄືນ. ໃນພຣະຄຳພິທີ່ເວົ້າກັນຢູ່ນີ້ແມ່ນນັບມື້ໃໝ່ແບບສມັຍບູຮານເລີ່ມແຕ່ທຶກໂມງເຊົ້າ ດັ່ງນັ້ນທຶກໂມງເຖິງ ເຈັດໂມງເຊົ້າ ຈຶ່ງເປັນຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ, ແປດໂມງເປັນຊົ່ວໂມງທີສອງ, ເກົ້າໂມງເປັນຊົ່ວໂມງທີສາມ ດ້ວຍເຫດນີ້ມາຣະໂກ 15:25 ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ເວລາສາມໂມງເຊົ້າ ແລະແປໃນບ່ອນ ພຸດໂນດ ເກົ້າໂມງເຊົ້າ”.

ຂໍ້ 33 ກ່າວວ່າ “ຄັນເຖິງເລາລາທຶກໂມງ” ຫລືຊົ່ວໂມງທີທຶກ ແປວ່າສິບສອງໂມງທຸ່ງ “ກໍບັງເກີດມິດມິວທົ່ວແຜ່ນດິນຈົນເຖິງເກົ້າໂມງ” (ແປວ່າຈາກທຸ່ງເຖິງສາມໂມງແລງ) ພຣະເຢຊູໄດ້ສົນໃຈໃນເວລານັ້ນ, ໃນຂະ

ນະທີ່ພຣະອົງຊົງສົ່ງລົມທາຍໃຈກໍມີການອັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນຄືຜ້າກັງໃນພຣະວິຫານໄດ້ຈັກເປັນສອງຕ່ອນຕັ້ງແຕ່ເທິງຮອດລຸ່ມ ແລະໃນເວລານັ້ນເອງເຂົາກໍຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 39).

ເລື່ອງເລົ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈຳໄດ້ວ່າເວລາທີ່ພໍ່ເຖົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃກ້ສິ້ນໃຈນັ້ນ ພວກລູກຫລານຂອງເພິ່ນກໍມາຫາເພິ່ນພ້ອມພຽງຮຽງໜ້າກັນດ້ວຍໃຈຮັກແລະນັບຖື, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພໍ່ແລະແມ່, ນ້າບ່າວ, ນ້າສາວພາກັນຮ້ອງໃຫ້ສັ່ງລາກັນດ້ວຍໃຈອາລັຍອາວອນຕາມທັມະດາຂອງຄົນທົ່ວໄປ. ໃນພຣະຄັມພິຕອນນີ້ເຮົາເຫັນນາງມາຣີອາ ພ້ອມດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງອື່ນໆທີ່ຮັກພຣະເຢຊູ ພາກັນເຝົ້າຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນດ້ວຍນ້ຳຕາໂຫລເພື່ອສະແດງອອກເຖິງຄວາມທຸກໂສກເສົ້າທີ່ເຫັນພຣະເຢຊູໄດ້ທົນທຸກທໍຣະມານທີ່ໄມ້ກາງ ແຂນ, ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າ ຫລາຍຄົນທີ່ເວົ້າວ່າຮັກພຣະເຢຊູນັ້ນພາກັນໄປໃສໝົດ? ພວກສາວິກເດພາກັນໄປຢູ່ໃສ? ຫລືວ່າເຂົາທັງຫລາຍພາກັນປະຖິ້ມພຣະເຢຊູເສັງແລ້ວ? ມີແຕ່ພວກແມ່ຍິງເທົ່ານັ້ນບໍ່ທີ່ເຝົ້າຢູ່ໃກ້ຊິດໄມ້ກາງແຂນເພື່ອເຝົ້າເບິ່ງລົມທາຍໃຈຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູ “ຍັງມີພວກແມ່ຍິງທີ່ກຳລັງມອງເບິ່ງແຕ່ໄກ ໃນພວກນັ້ນມີມາຣີອາໄທມັກດາລາ ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບນ້ອຍແລະຂອງໂຍເຊ ກັບນາງຊາໂລເມ ຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕິດຕາມແລະປະຕິບັດພຣະອົງເມື່ອຊົງຢູ່ໃນແຂວງຄາລິເລ ແລະແມ່ຍິງອື່ນອີກຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມກັບພຣະອົງໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນເໝືອນກັນ” (ຂໍ້ 40-41).

2. ຊົງຄົນພຣະຊົນ: (ມາຣະໂກ 16:1-8)

ມາຣະໂກບັນທຶກວ່າ “ຝ່າຍໂຍເຊບໄດ້ຊື້ຜ້າປ່ານ ແລະເມື່ອອັນເຊີນພຣະສົບລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນແລ້ວກໍເອົາຜ້າປ່ານນັ້ນຫຸ້ມທໍ່ໄວ້ ແລ້ວອັນເຊີນພຣະສົບໄປບັນຈຸຈາກໄວ້ໃນອຸບໂມງ ທີ່ສະກັດໄວ້ໃນທົນແລະກຶ້ງກ້ອນທົນອັດປາກອຸບໂມງໄວ້ ຝ່າຍມາຣີອາໄທມັກດາລາແລະມາຣີອາແມ່ຂອງໂຍເຊ ກໍໄດ້ເຫັນບ່ອນທີ່ໂຍເຊບັນຈຸພຣະສົບໄວ້ນັ້ນ” (ມາຣະໂກ 15:46-47). ສ່ວນມັດທາຍໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຄົນ ທີ່ຊື້ໂຍເຊບວ່າ “ເມື່ອຄຳມາແລ້ວມີເສດຖີຄົນນຶ່ງຊື່ໂຍເຊບ ເປັນໄທບ້ານອາຣີມາທາຍ ຊຶ່ງໄດ້ເຂົ້າເປັນສິດຂອງພຣະເຢຊູເໝືອນກັນ ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ໄປຫາບິລາດຂໍເອົາພຣະສົບພຣະເຢຊູ ບິລາດຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ມອບພຣະສົບນັ້ນແກ່ທ່ານໂຍເຊບກໍອັນເຊີນເອົາພຣະສົບແລ້ວເອົາຜ້າປ່ານສະອາດຫຸ້ມທໍ່ໄວ້ແລະອັນເຊີນພຣະສົບໄປບັນຈຸຈາກໄວ້ໃນອຸບໂມງໃໝ່ຂອງຕົນຊຶ່ງທ່ານໄດ້ສະກັດໄວ້ໃນທົນ ແລ້ວກຶ້ງທົນໃຫຍ່ກ້ອນນຶ່ງອັດປາກອຸບໂມງໄວ້ຈຶ່ງໜີໄປ ຝ່າຍມາຣີອາໄທມັກດາລາກັບມາຣີອາຄົນນຶ່ງນັ້ນ ກໍນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຸບໂມງ” (ມັດທາຍ 27:57-61. ສິ່ງທີ່ໜ້າຄິດນັ້ນແມ່ນບໍ່ມີຜູ້ໃດບັນທຶກວ່າພວກສາວິກເຮັດຫຍັງຢູ່ໃນເວລານີ້.

ແລງວັນສຸກເວລາສາມໂມງແລງເປັນວັນທີ່ພຣະເຢຊູວາຍພຣະຊົນທີ່ໄມ້ກາງແຂນເພື່ອແທນຄວາມຜິດບາບຂອງຄົນຈຳນວນຫລາຍທີ່ຍອມຮັບວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ, ຕໍ່ມາວັນເສົາຊຶ່ງເປັນວັນຖ້ວນສອງຂອງຄວາມງຽບເທົາ, ແລະຕໍ່ມາວັນອາທິດເປັນວັນຖ້ວນສາມທີ່ພວກຜູ້ຍິງອິດໃຈໄວ້ບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງພາກັນຍັງອຸບໂມງແຕ່ເຂົ້າມືດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈວ່າຈະໄປທົດສົງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ “ເມື່ອວັນສະບາໂຕລ່ວງໄປແລ້ວມາຣີອາໄທມັກດາລາ ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ ແລະນາງຊາໂລເມ ໄດ້ຊື້ເຄື່ອງຫອມເພື່ອຈະເອົາໄປທົດສົງພຣະສົບຂອງພຣະອົງ” (ຂໍ້ 1).

ພວກນາງບໍ່ໄດ້ຄິດເຮືອງອື່ນນອກຈາກຈະໄປຫົດສົງຫລືບູຊາພຣະສົບດ້ວຍເຄື່ອງຫອມເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເມື່ອໃກ້
ຈະໄປຮອດກໍຊວາດຮູ້ເມື່ອວ່າມີກ້ອນຫີນໃຫຍ່ອັດປາກອຸບໂມງໄວ້ ພວກທີ່ມານໍາກັນກໍມີແຕ່ພວກແມ່ຍິງ
ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ “ໃຜໜ້າຈະກຶ່ງກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກອຸບໂມງໃຫ້ເຮົາ” (ຂໍ້ 3). ແຕ່ພໍພວກແມ່ຍິງ
ເຫລົ່ານີ້ໄປເຖິງກໍເຫັນວ່າກ້ອນຫີນທີ່ປິດອຸບໂມງໄດ້ຖືກເປີດແລ້ວ “ເມື່ອເຂົາເບິ່ງກໍເຫັນວ່າກ້ອນຫີນນັ້ນກຶ່ງ
ອອກແລ້ວ” (ຂໍ້ 4). ເຮືອງນີ້ສອນໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າຫາກເຮົາເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ ອຸປະສັກກໍ
ຈະຖືກທໍາລາຍ ແລະສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການຈະຖືກຈັດໄວ້ຖ້າເຮົາຂ້າງໜ້າແລ້ວ.

ເມື່ອເຫັນປາກອຸບໂມງໄດ້ຖືກເປີດແລ້ວພວກແມ່ຍິງເຫລົ່ານີ້ກໍບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າ ພ້າວພາກັນແລ່ນເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງ
ດ້ວຍຄວາມຕື່ນຕົກໃຈ, ພວກນາງໄດ້ເຫັນຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນຶ່ງນຸ່ງທີ່ມຂາວນັ່ງຢູ່ໃນນັ້ນຈຶ່ງເພີ່ມຄວາມຕົກໃຈແກ່
ພວກນາງເປັນຢ່າງຍິ່ງ ຝ່າຍຊາຍໜຸ່ມນັ້ນເວົ້າກັບພວກນາງວ່າ “ຢ່າຕົກໃຈເທາະ ພວກນາງມາຊອກຫາພຣະ
ເຢຊູໄທນາຊາເຣັດ ຜູ້ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ພຣະອົງຊົງຖືກບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະ
ທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ນີ້ແຫລະ, ບ່ອນທີ່ເຂົາໄດ້ວາງພຣະສົບຂອງພຣະອົງໄວ້ແຕ່ຈຶ່ງໄປບອກພວກສາວົກຂອງພຣະອົງທັງ
ເປໂຕວ່າ “ພຣະອົງສະເດັດໄປຍັງແຂວງຄາລີເລກ່ອນເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເຫັນພຣະອົງຢູ່ທີ່
ນັ້ນ ເຫມືອນພຣະອົງຊົງບອກໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ” ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍອອກຈາກອຸບໂມງບົບໜີໄປ ເພາະ
ຄວາມວຸ້ນວາຍຢ້ານກົວຕົວສັ່ນໄດ້ຕົກໃສ່ເຂົາ ແລະບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງເພາະເຂົາຢ້ານ” (ຂໍ້ 6-8).

ສ່ວນລູກາໄດ້ເລົ່າເຫດການຕໍ່ຈາກພວກນາງກັບຈາກອຸບໂມງຝັງສົບ “ແລະເມື່ອໄດ້ກັບໄປຈາກອຸບໂມງແລ້ວ
ເຂົາໄດ້ບອກເຫດການທັງປວງນັ້ນແກ່ພວກສົບເອັດຄົນນັ້ນແລະຄົນອື່ນໆ ເໝືອນກັນຜູ້ທີ່ໄດ້ບອກເຫດການ
ນັ້ນແກ່ພວກອັດສາວົກ ຄິມາຣີອາມັກດາລາ ໂຢຮັນນາ ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ອື່ນໆທີ່ຢູ່ກັບ
ເຂົາ” (ລູກາ 24:9-10). ດ້ວຍເຫດນີ້ບັນດານັກສາສນາສາດທັງຫລາຍຈຶ່ງມີຄໍາເຫັນວ່າ ພວກຜູ້ຍິງເປັນພວກ
ທີ່ນໍາຂ່າວເຮືອງການຄືນພຣະຊົນໄປຍັງພວກສາວົກ ແລະພວກຜູ້ຍິງໄດ້ຊື່ວ່າເປັນ ມິດເຊິນແນຣີ (ແປວ່າສາ
ສນາທູດ) ກ່ອນພວກຜູ້ຊາຍ. ພວກຜູ້ຍິງກຸ່ມທໍາອິດນີ້ໄດ້ເປັນພະຍານການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູດ້ວຍ
ສາຍຕາຂອງພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ເຫັນອຸບໂມງຫວ້າງເປົ່າ. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແລະຍັງຢູ່
ກັບທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ລະອາຍໃນການປະກາດພຣະນາມ
ຂອງພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

ຄໍາຖາມ:

1. ເຂົາໄດ້ນໍາພຣະເຢຊູໄປຍັງໄມ້ກາງແຂນໃນວັນຫຍັງ?
2. ໃຜເປັນຜູ້ປະທານພຣະອົງ? ຫລືຖືກປະທານດ້ວຍຄວາມຜິດບາບຂອງໃຜ?

3. ແມ່ນໃຜເປົ້າຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນຈົນພຣະອົງສິ້ນລົມຫາຍໃຈ?
4. ແມ່ນຄົນກຸ່ມໃດໄປຍັງອຸບໂມງຝັງສົບພຣະເຢຊູ? ໄປເຮັດຫຍັງ?
5. ດ້ວຍເຫດໃດພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈໄປອຸໂມງຝັງສົບ? ໄປວັນແລະເວລາໃດ?
6. ພວກນາງເຫັນຫຍັງແດ່ເມື່ອໄປຮອດອຸບໂມງ? ຊາຍນັ້ນບອກພວກນາງວ່າແນວໃດ?
7. ເມື່ອເຫັນເຫດການແລ້ວພວກນາງໄດ້ນຳຂ່າວດີນີ້ໄປຫາຜູ້ໃດ?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນຄຣິສັສ ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບເຮົາ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ມັດທາຍ 1:18-25
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ມັດທາຍ 1:18-25
<u>ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້</u>	ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມສຳຄັນອັນໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຄຳວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະຄຳວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບເຮົາ.

ຄຳນຳ

ໂລກໄດ້ຊອກຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າທຸກວິທີທາງ, ສາສນາເກີດຂຶ້ນແຕ່ລະມຸມ ໂລກເພື່ອຊອກສແວງຫາພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍໃຈໃສສັດທາ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດຕົວໂດຍການມາບັງເກີດເປັນມະນຸດ, ຢູ່ກິນກັບມະນຸດ, ສົ່ງສອນມະນຸດແລະບອກມະນຸດວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

1. ຕັ້ງຄັນໂດຍບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ກັບຊາຍໃດ: (ມັດທາຍ 1:18-19)

ການຕົກໃຈຢ້ານຫາວ່າເປັນຄົນບໍ່ດີນັ້ນບົບບັງຄັບຈິດໃຈຂອງນາງມາຮືອາຢ່າງໜັກໜ່ວງ, ແຕ່ພຣະທັມມັດທາຍໄດ້ຍັງຍືນຄວາມບໍລິສຸດຜູ້ຜູ້ຂອງນາງມາຮືອາວ່າ “ຄົນນາງມາຮືອາຜູ້ເປັນມານດາຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນໄດ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນກັບໂຢເຊບແລ້ວ ກ່ອນເວລາເຂົາໄດ້ເປັນຄູ່ຜົວເມັງກັນກໍປາກົດວ່າ ນາງມີທ້ອງແລ້ວດ້ວຍອິດເດດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ” (ຂໍ້ 18). ມັດທາຍບອກຄວາມສຳຄັນວ່າ; ນາງມາຮືອາ ແລະໂຢເຊບເປັນຄູ່ໝັ້ນກັນ ແຕ່ຄູ່ໝັ້ນໃນສັມຍກ່ອນແລະສັມຍນີ້ຕ່າງກັນ ອີກປະການນຶ່ງນາງມາຮືອາເປັນຍິງທີ່ເຊື່ອ ພຣະເຈົ້າພ້ອມທັງໂຢເຊບເປັນຄົນມີສິນທັມ(ຂໍ້ 19). ມັດທາຍບອກຕໍ່ໄປວ່າ; “ກ່ອນເວລາເຂົາໄດ້ເປັນຄູ່ຜົວເມັງກັນກໍປາກົດວ່າ ນາງມີທ້ອງ”. ແປວ່າກ່ອນທັງສອງສົມສູ່ກັນນາງມາຮືອາມີທ້ອງ (ມີລູກໃນທ້ອງ) ແຕ່ບໍ່ແມ່ນມີທ້ອງດ້ວຍການສົມສູ່ກັບຊາຍໃດໆ. ຜູ້ຮຽນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າແລະຂຽນມາວ່າ ; ການໝັ້ນໝາຍກັນໃນສັມຍນັ້ນແມ່ນພໍ່ແມ່ທັງສອງກ້າສອງຝ່າຍພາລູກຊາຍ, ລູກສາວໄປຍັງສານລົງທະບຽນເປັນຄູ່ໝັ້ນກັນແລ້ວຈາກນັ້ນລູກທັງສອງກ້າສອງຝ່າຍກໍກັບຄືນໄປຢູ່ກັບພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ ເພື່ອເບິ່ງການປະຕິບັດຂອງບ່າວສາວເປັນເວລານຶ່ງປີ. ຫລັງຈາກປີຜ່ານໄປແລ້ວ ພໍ່ແມ່ທັງສອງຝ່າຍຈຶ່ງຈັດພິທີແຕ່ງງານຫາກທັງສອງປະຕິບັດຕໍ່ກັນແລະກັນດ້ວຍມີສິນທັມ.

ການໝັ້ນໝາຍທັງສອງບໍ່ທັນເຖິງປີ ນາງມາຮືອາກໍມີທ້ອງໂດຍໂຢເຊບເອງແນ່ໃຈວ່າບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງນາງແຕ່

ປະການໃດ ສ່ວນມາຮືອາກໍແນ່ໃຈວ່າບໍ່ເຄີຍສົມສູ່ກັບຊາຍໃດໆ ແຕ່ນາງຮູ້ວ່າຕົນເອງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງດ້ວຍຮິດເດດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊົງໃຫ້ພຣະຄຣິດລົງມາບັງເກີດນຳນາງ. ຄຳວ່າ “ພຣະຄຣິດ” ໄດ້ແປອອກມາຈັກພາສາເຮັບເຮີ “ເມຊີອາ” (Messiah) ເມຊີອາ ແປວ່າ ຜູ້ທົດສົງ ຫລືຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ (anointed). ເຮົາໄດ້ເຫັນຕົວຢ່າງໃນພຣະຄັມເດີມແຕ່ງຕັ້ງກະສັດໂດຍການທົດສົງນ້ຳມັນທົດສົງທົວ ເພື່ອເປັນສັນຍາລັກວ່າພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງກະສັດຜູ້ນັ້ນ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະເຊື່ອຟັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດນີ້ຊື່ແລະນາມມະຍົດຂອງພຣະຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສົງລົງມາເກີດຈຶ່ງຮ້ອງວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແປວ່າພຣະເຢຊູຜູ້ຖືກທົດສົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລົງມາເພື່ອເປັນທາງແຫ່ງຄວາມພົ້ນຂອງມະນຸດ.

ພຣະເຢຊູ, ບຸດໃນທ້ອງຂອງນາງມາຮືອາຝ່າຍຮ່າງກາຍໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເຮືອງນີ້ໄດ້ຊາລີກັນໄປທົ່ວເມືອງວ່ານາງມາຮືອາມີທ້ອງກ່ອນແຕ່ງງານ ດ້ວຍເຫດນັ້ນນາງມາຮືອາຈະຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ການນິນທາຂອງຄົນ. ຝ່າຍໂຢເຊບເຂົ້າໃຈວ່ານາງມາຮືອາບໍ່ໄດ້ສັດຊື່ຕໍ່ລາວໆຈຶ່ງຄິດຢາກຖອນໝັ້ນ ຫລືເວົ້າຢ່າງແຈ້ງວ່າລາວຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບນາງມາຮືອາອີກແລ້ວ ຄົງບໍ່ມີຊາຍໃດທີ່ຢາກແຕ່ງງານກັບຍິງທີ່ຕົນເອງບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ທີ່ຖືພາກ່ອນ. ມັດທາຍບອກວ່າ; “ຝ່າຍໂຢເຊບຜູ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນຂອງນາງເປັນຄົນມີສິນທັມ ແຕ່ປານນັ້ນທ່ານບໍ່ຢາກໃຫ້ເຮືອງນີ້ເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍຫນ້າແກ່ນາງ ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈວ່າຈະຖອນໝັ້ນເສັ້ງຢ່າງລັບໆ” (ຂໍ້ 19). ລາວຄິດວ່າຈະຖອນໝັ້ນຢ່າງລັບໆເພາະລາວເປັນຄົນມີສິນທັມ ລາວຈະບໍ່ໄປປ່າວປະນາມຕໍ່ບ້ານ ຕໍ່ເມືອງວ່ານາງມາຮືອາເປັນຄົນບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ລາວໆຈຶ່ງຖອນໝັ້ນ ລາວຄິດວ່າການຖອນໝັ້ນແນວນີ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈວ່ານາງມາຮືອາມີທ້ອງກັບລາວ ແຕ່ລາວປ່ຽນໃຈບໍ່ແຕ່ງກັບມາຮືອາ ດ້ວຍວິທີນີ້ບ້ານເມືອງເພິ່ນຈະຖິ້ມໂທດໃສ່ໂຢເຊບວ່າໄດ້ໄປຢູ່ກິນກັບມາຮືອາຈົນມີລູກແລ້ວກາຍເປັນຄົນປ່ຽນໃຈ. ນີ້ແມ່ນແຜນການຂອງໂຢເຊບເພື່ອຊ່ອຍມາຮືອາແລະຊ່ອຍຕົນເອງ, ແຕ່ແຜນການນີ້ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນຂອງພຣະເຈົ້າ.

2. ບຸດນ້ອຍໂດຍຮິດເດດພຣະວິນຍານ: (ມັດທາຍ 12:20-25)

ໂຢເຊບວາງແຜນຈະຖອນໝັ້ນຈາກນາງມາຮືອາຢ່າງລັບໆນັ້ນເພື່ອກູ້ຫນ້ານາງມາຮືອາ ແຕ່ມີເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີງແຜນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະດີກວ່າແຜນຂອງໂຢເຊບດັ່ງນີ້. “ແຕ່ເມື່ອໂຢເຊບຍັງຄົດໃນເຮືອງນີ້ຢູ່ ກໍມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາປາກົດແກ່ໂຢເຊບໃນຄວາມຝັນວ່າ, “ໂຢເຊບບຸດດາວິດເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຍ້ານທີ່ຈະຮັບນາງມາຮືອາມາເປັນເມັງຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າຜູ້ຊຶ້ງປະຕິສິນທິໃນທ້ອງຂອງນາງກໍເປັນໂດຍເດດພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ” (ຂໍ້ 20). ແປວ່າໃນຂະນະທີ່ໂຢເຊບກຳລັງຄິດວາງແຜນຖອນໝັ້ນນັ້ນເທວະດາໄດ້ເວົ້າໂຢເຊບຜ່ານທາງຄວາມຝັນ ບໍ່ໃຫ້ຖອນໝັ້ນແລະໃຫ້ຮັບເອົານາງ ມາຮືອາເປັນເມັງ, ເທວະດາຍັງບອກອີກວ່າລູກທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງຂອງມາຮືອານັ້ນບໍ່ແມ່ນລາວໄປສົມສູ່ກັບຊາຍໃດຊາຍນຶ່ງດອກ ເພາະລູກໃນທ້ອງຂອງນາງນັ້ນແມ່ນພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຕ່າງຫາກທີ່ຊົງ ບັນດານໃຫ້ລາວມີທ້ອງ. ເທວະດາໄດ້ບອກໃນຄວາມຝັນອີກວ່າ “ນາງຈະປະສູດບຸດ ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຖວາຍນາມທ່ານວ່າ ເຢຊູ ເພາະວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແທລະ, ຈະເປັນຜູ້ໂຜດໄພ່ພົນຂອງຕົນໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ” (ຂໍ້ 21).

ເທວະດາບໍ່ແມ່ນແຕ່ບອກຂ່າວແກ່ໂຢເຊບທາງຄວາມຝັນເທົ່ານັ້ນ, ການບອກຂ່າວນີ້ຍັງຊ່ອຍຄຳປະກັນວ່າ

ນາງມາຮືອາບໍ່ແມ່ນຜູ້ຍິງດັ່ງທີ່ໂຢເຊບຄິດ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນເທວະດາຍັງບອກອີກວ່າ ບຸດນ້ອຍທີ່ເກີດມານັ້ນ ໃຫ້ຕັ້ງຊື່ວ່າ “ເຢຊູ” ຄຳວ່າ ເຢຊູແມ່ນຄຳເວົ້າອອກສຽງດຽວກັນກັບ ຄຳວ່າໂຢຊວຍໃນພາສາເຮັບເຣີ ແລະຄຳວ່າ “ໂຢຊວຍ” ໃນພາສາເຮັບເຣີແມ່ນ “ຢາເວ ຊ່ອຍ” (Yahweh saves) ແລະຢາເວເປັນຊື່ຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ການປາກົດຕົວຂອງເທວະດາເພື່ອໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ ຜ່ານທາງຄວາມຝັນຄັ້ງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຢເຊບປ່ຽນແປງຄວາມຄິດຂອງເພິ່ນທຸກປະການ.

ແຜນການຊົງໄຖ່ນີ້ໄດ້ມີມາຕັ້ງແຕ່ສມັຍເດີມ ແຕ່ບໍ່ມີຫລາຍຄົນຮູ້ເຫັນເຣື່ອງນີ້, ຜູ້ທຳນວາຍເອຊາຢາກ່າວໄວ້ວ່າ “ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະຊົງສະແດງຫມາຍສຳຄັນໃຫ້ເຈົ້າເຫັນດັ່ງນີ້ ຄືຍິງສາວຜູ້ນຶ່ງຈະຖືພາ ແລະອອກບຸດມາເປັນຊາຍ ນາງຈະຕັ້ງຊື່ໃຫ້ບຸດນີ້ວ່າ “ເອມານູເອນ” (ເອຊາຢາ 7:14). ຈົນມາເຖິງສມັຍພຣະຄັມພີໃໝ່ ມັດທາຍກ່າວຍ້າອີກວ່າ “ເບິ່ງແມ, ຍິງພົມມະຈາຣີນັ້ນຈະມີທ້ອງແລະປະສູດບຸດຄົນນຶ່ງ ແລະເຂົາຈະເອີ້ນບຸດນັ້ນວ່າ ເອມານູເອນ” (ແປວ່າ “ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາທັງຫລາຍ”) (ມັດທາຍ 1:23). ຄຳສັນຍາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສມັຍຂອງເອຊາຢາໄດ້ເກີດເປັນຈິງ ໃນສມັຍຂອງມັດທາຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເມື່ອເພິ່ນສັນຍາແລ້ວພຣະອົງກໍຈະເຮັດຕາມຄຳສັນຍາ ນັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ, ຈະຊ້າຫລືໄວປານໃດນັ້ນເປັນນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງເອງ.

ໂຢເຊບໄດ້ຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງຈາກເທວະດາຜ່ານທາງຄວາມຝັນຂອງເພິ່ນດັ່ງນັ້ນເມື່ອເພິ່ນຕື່ນຂຶ້ນເພິ່ນກໍປະຕິບັດຕາມຄຳເທວະດາບອກເລົ່າ ຄືຮັບເອົານາງມາຮືອາມາເປັນພັຣຍາດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ກັບນາງຈົນບຸດນ້ອຍເຢຊູເກີດ. “ເມື່ອໂຢເຊບຕື່ນຂຶ້ນກໍເຮັດຕາມຄຳທີ່ເທວະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງນັ້ນ ຄືຮັບເອົານາງມາຮືອາມາເປັນພັຣຍາຂອງຕົນແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບນາງຈົນປະສູດບຸດຊາຍແລ້ວ ແລະໂຢເຊບໄດ້ເອີ້ນຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ” (ຂໍ້ 24-25).

ຫລາຍເທື່ອເຮົາກໍມີບັນຫາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນບັນຫາຄືໂຢເຊບ ແຕ່ເຮົາກໍຄິດຊອກຫາຊ່ອງທາງແກ້ໄຂຄືໂຢເຊບ ແຕ່ໂຢເຊບນັບວ່າເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນ ເພາະວ່າໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນກຳລັງຄິດແກ້ໄຂບັນຫາຢູ່ນັ້ນກໍມີເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງມາແກ້ບັນຫາໃຫ້ເພິ່ນທາງຄວາມຝັນ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນການຕັດສິນໃຈໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເພິ່ນກໍ່ງ່າຍທີ່ຈະຕັດສິນໃຈ. ສ່ວນເຮົາບໍ່ແມ່ນໂຢເຊບ ຫລືເທວະດາອາດບໍ່ມາຫາເຮົາຄືໂຢເຊບ ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດໄດ້ນັ້ນແມ່ນເຮົາຄວນນຳເອົາບັນຫາຂອງເຮົາໄປຫາພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະອົງແກ້ໄຂແລະຫາທາງອອກໃຫ້ເຮົາດີກວ່າຈະມານຶ່ງທຸກໃຈຄືໂຢເຊບວາງແຜນແຕ່ໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ ເພາະໂຢເຊບກໍບໍ່ຮູ້ແຜນການຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ ເຮົາເອງກໍບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າມີແຜນອັນໃດຕໍ່ຊີວິດຂອງເຮົາ ດັ່ງນັ້ນຢ່າພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຮົາດ້ວຍສະຕິປັນຍາຂອງເຮົາ ຈົ່ງທຸນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຮົາຮູ້.

ຄຳຖາມ:

1. ໂຢເຊບ ແລະນາງມາຣີອາ ມີຄວາມສັມພັນກັນຢ່າງໃດ?
2. ນາງມາຣີອາຕັ້ງທ້ອງແນວໃດ?
3. ໂຢເຊບຄິດແນວໃດກັບການຕັ້ງທ້ອງຂອງນາງ?
4. ແມ່ນໃຜມາບອກເລື່ອງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບນາງມາຣີອາ?
5. ເປັນຫຍັງເທວະດາຈຶ່ງບອກໂຢເຊບໃຫ້ຕັ້ງຊື່ບຸດນ້ອຍວ່າ “ເຢຊູ”
6. ເມື່ອໂຢເຊບຕື່ນຂຶ້ນເພິ່ນເຮັດຫຍັງ?
7. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນແປງແລະແກ້ໄຂບັນຫາຂອງໂຢເຊບຢ່າງໃດ?

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌